Bodleian Libraries
UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

ORIENTAL INSTITUTE
LIBRARY

OXFORD UNIVERSITY

744.74

LEW.1

3031738955

CODEX CLIMACI RESCRIPTUS

CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS
London: FETTER LANE, E.C.
C. F. CLAY, MANAGER

Edinburgh: 100, PRINCES STREET
Berlin: A. ASHER AND CO.
Leipzig: F. A. BROCKHAUS
New York: G. P. PUTNAM'S SONS
Bombay and Calcutta: MACMILLAN AND CO., LTD.

All rights reserved

HORAE SEMITICAE No. VIII

CODEX CLIMACI RESCRIPTUS

FRAGMENTS OF SIXTH CENTURY PALESTINIAN SYRIAC TEXTS OF THE GOSPELS, OF THE ACTS OF THE APOSTLES AND OF ST PAUL'S EPISTLES. ALSO FRAGMENTS OF AN EARLY PALESTINIAN LECTIONARY OF THE OLD TESTAMENT, ETC.

TRANSCRIBED AND EDITED

BY

AGNES SMITH LEWIS, M.R.A.S.

HON. D.D. (HEIDELBERG); LL.D. (ST ANDREWS); PH.D. (HALLE-WITTENBERG)

WITH SEVEN FACSIMILES

CAMBRIDGE
AT THE UNIVERSITY PRESS
1909

Cambridge:
PRINTED BY JOHN CLAY, M.A.
AT THE UNIVERSITY PRESS.

ORIENTAL
OXFORD
INSTITUTE LIBRARY

ASHMOLEAN MUSEUM
MARGOLIOUTH
BEQUEST
1940
OXFORD

ANIMAE DIMIDIO SUAE

SORORI GEMELLAE

MARGARETAE DUNLOP GIBSON

HOC EX FOLIIS PALIMPSESTIS ERUTUM

ET DENUO IN LUCEM PROLATUM

SACRARUM LITERARUM EXEMPLAR

DAT DICAT DEDICAT

AGNES SMITH LEWIS

PREFACE

THE present volume does something towards filling up a gap in Christian Aramaic literature. The version of the New Testament which it represents was that adopted by the Orthodox, or Malkite party, which separated from the great Monophysite Church at the Council of Chalcedon in A.D. 451. How long that smaller Church maintained a separate existence we cannot tell, but it is safe to assume that as the Syriac language disappeared, its members became absorbed in the Arabic-speaking portion of the Orthodox Greek Church, as it exists in Palestine at the present day. Their Lectionaries were copied as late as the twelfth century; but the process of absorption was no doubt a gradual one. And that is why we have no record of their extinction.

The MS from which this text is copied came into my hands almost unsought. We may therefore look forward with confident hope to the time when the whole of the New Testament, in this ancient version, will be in our hands, not as hitherto, broken up into Lectionary sections, but as it left the hands of its first translator.

My thanks are due to my sister, Mrs Gibson, for her comparison of my sheets with the manuscript; to Dr Eberhard Nestle of Maulbronn for his careful revision of them, and for many valuable suggestions; and to Dr Friedrich Schulthess, of Göttingen, the most

expert of all living scholars in the Palestinian Syriac dialect, for a like service. I must confess that I have not eliminated every word about which Dr Schulthess doubts; but in these rare instances I trust that I shall be justified by the manuscript. Lastly, I have to thank the Readers and the Printers of the Cambridge University Press for their careful attention to some details which I had overlooked.

AGNES SMITH LEWIS.

CASTLE-BRAE,
CAMBRIDGE,
February, 1909.

TABLE OF CONTENTS

	PAGES
PREFACE	vii—viii
INTRODUCTION	xi—xvi
BIBLIOGRAPHY	xvii—xx
NOTES ON THE TRANSCRIPTION	xxi—xxii
LIST OF ABBREVIATIONS	xxiii—xxiv
INDEX OF SCRIPTURE PASSAGES	xxv—xxvi
CLIMACUS V. FRAGMENTS OF GREEK GOSPELS	xxvii—xxx
CLIMACUS VI. (ff. 26, 27.) PSALM CXL.	xxxi
CLIMACUS I. GOSPEL TEXTS	42—75
CLIMACUS II. TEXTS FROM THE ACTS AND EPISTLES ...	84—179, 186—189
CLIMACUS III. TEXTS FROM A LECTIONARY ...	2—41, 76—83, 180—185
CLIMACUS IV. FRAGMENT OF AN APOSTOLIC MYTH ...	190—193
„ FRAGMENT OF A HOMILY	194—201

LIST OF FACSIMILES

PLATE I.	Climacus I.	f. 105^{b}	Matt. xxiii. 13—16.
PLATE II.	„ II.	f. 126^{b}	Rom. vii. 6^{b}—11.
PLATE III.	„ II.	f. 131^{a}	Acts xix. 31—35.
PLATE IV.	„ II.	f. 131^{b}	Acts xix. 36—xx. 1.
PLATE V.	„ III.	f. 120^{a}	I Sam. vi. 5—8.
PLATE VI.	„ IV.	f. 124^{a}	Fragment of a Homily.
PLATE VII.	„ V.	f. 94^{a}	Greek. John xii. 1—3, 6, 9, 14—18.

INTRODUCTION

THE manuscript which has supplied the text for this volume was acquired by me in two portions. My first acquaintance with it was in the spring of 1895, on my return to Suez after my third visit to Mount Sinai. It was then offered for sale, two specimen leaves only being shown to me. I saw at a glance that it was a very valuable document, but as I had not at the time sufficient funds wherewith to buy it, I was very reluctantly obliged to relinquish all thoughts of becoming its owner. Mrs Gibson and I, however, had purchased one leaf of it two months previously, in Cairo, without being aware of any connection that it had with the MS.

I published the under-script of that one leaf in *Studia Sinaitica*, No. VI., p. cxxxix, and soon after we gave it, with other fragments, to Westminster College, Cambridge. I often wondered what had become of the beautiful MS. of which I had had such a fascinating glimpse when at Suez, but I heard nothing further about it until the same specimen leaves came to me by post, to Cambridge in July 1905. I at once tried to purchase it, but others were in the field, and it came into the hands of a foreign scholar, to whom I feel very grateful for having ceded it to me, at the same price which he had paid for it, when he became aware that I had lost it only through the delay of a few hours in the post-office. This was in October 1905.

The portion which I acquired in this way consists of 89 leaves, thirty-two of which have for their under-script a Biblical text in Greek sloping uncials. Four have no under-script, and that of all the rest is Palestinian Syriac.

The upper-script is in Edessene Syriac, in a hand which has been ascribed by the Rev. G. Margoliouth and Mr A. G. Ellis, of the British Museum, to the beginning of the ninth century. The rubrics told me that it is the *Scala Paradisi*, a Book of those who are hastening to write their names in the Book of Life in Heaven, by St John Climax, Abbot of Mount Sinai, followed by the *Liber ad Pastorem* by the same author. With the help of the Latin version published in *Migne's Patrologia*, Vol. LXXXVIII. pp. 631—1164, I arranged the leaves of the MS. in order. This was in November 1905.

In April 1906 I again found myself at Port Tewfik, on my way homeward from my sixth visit to the Sinai Convent, and there two palimpsests were offered me for sale, containing Palestinian Syriac texts. I purchased both of them, but I did not discover, until I reached home, that one of them, consisting of 48 leaves, contains also part of the *Scala Paradisi*, that is to say, it is a portion of the MS. which had already come to me by way of Berlin.

Of these 48 leaves one only had the sloping uncial Greek text as an under-script. This cannot be later than the eighth century, for it cannot possibly be contemporary with the upper-script. 23 leaves belong to the beginning of the *Scala Paradisi*, and 25 leaves form its concluding portion, with the beginning of the *Liber ad Pastorem*. This breaks off at the words "*Noli deprecari pro populo*" (*Migne*, Vol. LXXXVIII. p. 1179, l. 16). If any one should possess a Syriac Palimpsest leaf, whose upper-script begins with the equivalent of "*isto; paria quoque de Saule dicuntur*," he will know that the said leaf probably belongs to the end of Codex Climaci.

The MS. of the *Scala Paradisi* was therefore perfect, with the exception of one leaf in its centre. I wrote to Cairo, urging the former owner to try and find out what he had done with it. But after I had taken some leaves to the British Museum, and had submitted them to the inspection of Mr Margoliouth and Mr A. G. Ellis, in the month of July, I happened to be showing some friends round the Library of Westminster College, when my eye fell on some ninth century Syriac writing in a glass case.

Principal Oswald Dykes lent it to me for the purpose of comparison with my other palimpsests, and I soon found that it fitted into the vacant place, and was in very deed the lost leaf. By the kindness of the Library Committee, it again became my property, and has been restored to its former position in the MS. As I have already mentioned, its under-script has been published in *Studia Sinaitica*, No. VI. The leaves missing from the *Liber ad Pastorem* have not yet been found.

I have named the manuscript Codex Climaci Rescriptus; a title which I hope no one will think inappropriate.

The Palestinian Syriac Under-Script.

Mr G. Margoliouth is decided in his opinion that the under-script belongs to the sixth century, and that it is the finest specimen of Palestinian Syriac extant. It is certainly the oldest MS. of any size, for that which comes nearest to it in point of time (always excepting some scattered fragments) is the famous *Evangeliarium Hierosolymitanum* of the Vatican Library,

whose date (A.D. 1029) is clearly legible. The fragments of the Omayyad Mosque in Damascus, discovered by Dr Bruno Violet, and published by Dr Friedrich Schulthess in 1905, are assigned by the latter to a period not later than the ninth century.

Professor Nöldeke places the origin of the Palestinian Syriac version in the fourth century[1]. He considers that it must have come into existence before the all-dominating Arabic had driven the dialect into a corner; yet at a time when Hebrew had not quite lost its influence in Palestine. Professor Burkitt places it two centuries later[2]. If this latter view be the correct one, Codex Climaci must stand very near to the autograph of the translator. But I claim no such distinction for it. I am inclined to agree with Professor Nöldeke.

I have been told by more than one scholar, that as this version was adopted by the Malkite Church, it cannot be older than the date of the Council of Chalcedon (A.D. 451). I think this doubtful; for the Malkites, in their anxiety to emphasize their difference from the Monophysites, may have adopted an already existing translation instead of constructing one for themselves. And as Dr Nöldeke has pointed out, a version which embraced the whole of the Old and New Testaments must have taken many years to come into existence. Nöldeke thinks also, that when Jerome and others of the Early Fathers speak of the Syriac language being spoken in Palestine, they mean this dialect of it.

The name "Palestinian Syriac" comes to us from Bar Hebraeus. It seems proper to name it as it was named by the people who spoke it; although its likeness to the Galilean language of the Targums might have tempted us to decide otherwise. "Jerusalem Syriac," as applied by J. D. Michaelis, Adler and Miniscalchi to the Vatican Lectionary, was quite a misnomer. It arose from a mistaken emendation, by the brothers Assemani, of the word ܐܘܪܫܠܡ, in an inscription on f. 194, as ܐܘܪܫܠܝܡ the undoubted name of the Holy City. We cannot but regret that the sign syr.hier. should have been adopted in all our lexicons; and that so it must remain, in view of the inconvenience which would be caused by its being altered. Dr Burkitt has shown that el-Duqs was the name of a town near Antioch[3].

The under-script of a palimpsest is seldom homogeneous. The scribe, or perhaps translator, of the *Scala Paradisi* used portions of six different MSS. as writing material. I have indicated this by labelling my pages "Climacus I. II. III. IV. V. and VI."

[1] *Z.D.M.G.*, Vol. XXII. p. 525.

[2] *Journal of Theological Studies*, Vol. II. p. 183.

[3] *Journal of Theological Studies*, Vol. II. pp. 178, 179.

Climacus I. contains portions of a continuous text of the Gospels. Some have doubted if there ever was such a thing in the Palestinian Syriac Version. Yet seven of the fragments from the Taylor-Schechter collection, published by Mrs Gibson and myself in 1900, appear to belong to such a text. We judge this (i) from the absence of rubrics, and (ii) from the easy transition between one chapter and its successor; for example I Thess. iii. 13 is closely followed by I Thess. iv. 1. The same phenomenon is found in Dr Schulthess' edition of the Damascus fragments, pages 73, 74; where we pass at once from the end of the Epistle to the Philippians to Colossians i. 1. And in the fragments published by Dr Hugo Duensing (1906) we find Exodus xvi. 36, immediately before Exodus xvii. 1, Mark ix. 50 before x. 1 and Mark xiv. 72 before xv. 1.

Codex Climaci I. and II. offer still more striking proofs. These we have in Matt. xxiv. 51 followed by xxv. 1; xxvii. 66 by xxviii. 1; Acts xix. 41 by xx. 1; xxiv. 27 by xxv. 1; xxv. 27 by xxvi. 1; xxvi. 32 by xxvii. 1; Romans iv. 25 by v. 1; vi. 23 by vii. 1; ix. 33 by x. 1; I Corinthians iii. 23 by iv. 1; xiii. 13 by xiv. 1; xiv. 40 by xv. 1; xvi. 24 by II Corinthians i. 1, a space almost the length of a column being between the two Epistles, but no trace of a rubric or even of a heading. Before some of the other chapters we have, in red, the words ܪܫ ܦܨܩܐ = Ἀρχὴ Κεφαλαίου; but the heading belonging to Acts xxv. 1, is placed before Acts xxiv. 27; and that belonging to xxvi. 1, before xxv. 23; the latter being the more natural place for the beginning of a chapter. These divisions are usual in Greek MSS. (see von Soden, pp. 440—442, and the margins of the editions of the Greek Testament by Mill, Tregelles, Scrivener, or Nestle (7th Würtemberg edition).

Furthermore, we have II Corinthians iv. 18 followed by v. 1; vi. 18 by vii. 1; Galatians iii. 29 by iv. 1; iv. 31 by v. 1; v. 26 by vi. 1; Colossians iv. 18 by I Thessalonians i. 1; these epistles being separated by a suitable subscription and a heading; and I Thessalonians v. 28 by II Thessalonians i. 1; of which the same may be said. It is clear that neither Climacus I. nor Climacus II. are parts of a Lectionary. Whether their text is that from which the Lectionaries represented by the Vatican Codex and the two Sinai ones in the case of the Gospels, and by the small MS. which I published in *Studia Sinaitica*, No. VI. in the case of St Paul's Epistles, is a question whose discussion I prefer leaving to others.

All the texts of Climacus I. except Mark i. 20[b]—29 will be found in the Lectionary edited by Mrs Gibson and myself, and published by Messrs Kegan Paul, Trench and Co. in 1899. It is based on three MSS.; the *Evangeliarium Hierosolymitanum* of the Vatican Library, and the two

found by myself and by Dr Rendel Harris in the Convent of St Catherine on Mount Sinai. Climacus I. is written in a large, bold hand. Unfortunately its leaves have been trimmed down to suit the exigencies of the *Scala Paradisi*; and each column has therefore lost two of its lines.

Climacus II. forms the most valuable part of this volume. It contains portions of the Acts of the Apostles, of St Paul's Epistles, of II Peter and I John, all in a continuous text. The script is of an archaic character. The formation of the *semkaths*, with their two sharp horns, approaches very nearly to that of the *semkaths* of the inscription engraven on the two great pillars at Edessa, as I have seen them in Dr Rendel Harris' photograph.

The translation, so it seems to me, is wonderfully accurate. The Greek text which I have printed opposite to the Syriac one throughout the volume is that of Dr Nestle, and a glance at the variants which I have mentioned in the foot-notes beneath it, will enable scholars who are not acquainted with Syriac to judge of its merits for themselves. I have placed a peculiar sign—a tiny hand—pointing to each of these variants for which I have been unable to find any corroboration in other MSS.

The only place where the translator has allowed himself anything that may be called licence is in Acts xix. 38. There, for *ἀγοραῖοι ἄγονται* we have *ὑπάρχουσι βίβλοι*. If this assumption is correct, the Latin word *libri* was transliterated into Syriac as ܠܝܒܪܝ. And a remarkable variant will be observed in I John i. 7; where for *κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων*, we have *κοινωνίαν ἔχομεν μετὰ τοῦ Θεοῦ*. This is already known to us in the Harleian MS. of the Vulgate, and we need not be surprised at being told in Galatians iii. 28 that "in Christ Jesus there is neither Jew nor Aramaean." The faithfulness of this translation makes us keenly regret the fact that there is not more of it extant.

Climacus III. is easily distinguished from Climacus II. by the rounded tops of its *semkaths*; and still more by the fact that it is evidently part of a Lectionary. Some of it is already known from the small and late Lectionary which I have published in *Studia Sinaitica*, No. VI. and of which I made a gift to Westminster College. I have printed Dr Swete's text of the Septuagint opposite to its Lessons from the Old Testament.

Climacus IV. comes far behind its predecessors in the intrinsic value of its text. It contains only two fragments, two leaves of a rather worthless story, already known to us from *Horae Semiticae*, Vol. IV. pp. 175—192 and four leaves of a homily, evidently addressed to a community of monks, whose style resembles strongly that of Mar Ephraem. Its script is, however, very remarkable; and I wonder if there is anything

like it extant. The *alafs* would be *waws*, if their horns did not sweep in such long swirls; and every other letter has an idiosyncrasy which makes it difficult to recognise. The *semkaths* have the same sharp tips as those of Climacus II., and the vellum is remarkably fine.

Climacus V. is an early Harmony of the Gospels in very closely written sloping Greek uncials. I have deciphered several pages of it; and shall be glad if any one finds a special value in them.

Climacus VI. contains only two conjugate leaves of a small Greek uncial script.

The vellum is very fine and thin, especially that of the MSS. IV. and II. The leaves measure nearly 23 cm. by 18½; but those of Climacus I. have been clipped to suit the others; and were probably 5 cm. more in length, and at least 2 more in breadth. The script of I. II. III. and IV. varies, each having decided characteristics of its own. These will be better understood by a study of the *facsimiles* given in this volume, than by any detailed description. The Cambridge photographer, from whose negatives Messrs Annan and Sons have produced five of these *facsimiles*, committed the mistake of employing a process which has exaggerated the under-script, so as to make it appear far more legible than it really is. I did not discover this until Messrs Annan had nearly completed their work; and I was disappointed, for I should have preferred the true appearance of the pages to be shown. The process is no gain to the decipherers of palimpsests, for while it exaggerates the depth of tone in the under-script, it makes it less, rather than more, legible. I have since added two additional illustrations: Plates IV. V. done by another photographer, which, though they are slightly smaller than the originals, show the natural appearance of the pages.

Lines appear to have been ruled for the writing which is above these lines in all the MSS. of which portions have been used as writing material for the *Scala Paradisi.*

The Aramaic dialect in which these fragments of an ancient Syriac version are written will always have a peculiar fascination for the Christian scholar, for it represents the homely Galilean speech which bewrayed St Peter; and was undoubtedly the mother-tongue of our Lord. It bears the same relation to the literary or Edessene Syriac as Doric Greek did to Attic; or as Scotch does to English. If the present volume should furnish fresh materials for the elucidation of its grammar, or should add new words to its vocabulary, or should determine the value of the version for critical purposes, the present Editor will be amply rewarded for all the trouble which she has been obliged to expend on it.

BIBLIOGRAPHY

1758. ASSEMANUS. Bibliothecae Apostolicae Vaticanae Codicum Manuscriptorum Catalogus. Partis Primae Tomus Secundus complectens codices Chaldaicos sive Syriacos, pp. 70—103.

Recensuerunt STEPHANUS EVODIUS ASSEMANUS ET JOSEPH SIMONIUS ASSEMANUS. Romae apud Haeredes Barbiellini.

1782. ADLER in J. D. Michaelis' Orientalische und Exegetische Bibliothek, Vol. XIX. pp. 126—131. Frankfurt.

1783. ADLER. JAKOB GEORG CHRISTIAN ADLER'S Kurze Uebersicht seiner biblisch kritischen Reise nach Rom, pp. 118—127. Altona.

1789. ADLER. Novi Testamenti Versiones Syriacae, Simplex, Philoxeniana et Hierosolymitana. Liber III. Denuo examinatae a JACOBO GEORGIO CHRISTIANO ADLER. Hafniae.

1861, 1864. MINISCALCHI-ERIZZO. Evangeliarium Hierosolymitanum ex codice Vaticano Palaestino depromsit edidit latine vertit prolegomenis ac glossario adornavit Comes FRANCISCUS MINISCALCHI-ERIZZO. 2 vols. Verona.

1868. NOELDEKE. Beiträge zur Kenntniss der Aramäischen Dialecte, von TH. NOELDEKE. II Ueber den christlich palästinischen Dialect. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft, Vol. XXII. pp. 443—527.

1875. LAND. Anecdota Syriaca collegit edidit explicuit J. P. N. LAND. Vol. IV. pp. 103—224 (in Syriac), pp. 177—236 (in Latin). Leyden.

This contains the fragments brought by Tischendorf to St Petersburg, and those from the Nitrian Desert in the British Museum.

1876. NOELDEKE. Literarisches Centralblatt, 1876, pp. 143—148. Review of Land's Anecdota Syriaca.

1876. NESTLE. Theologische Literaturzeitung, pp. 668—671. Review of Land's Anecdota Syriaca.

1881. ZAHN. Forschungen zur Geschichte des neutestamentlichen Kanons von THEODOR ZAHN. Vol. I. pp. 329—350. Erlangen, Andreas Deichert.

1890. HARRIS. Biblical Fragments from Mount Sinai, pp. 65—68, by JAMES RENDEL HARRIS. Cambridge, C. J. Clay & Sons.

1891. LAGARDE. Mittheilungen, Vol. IV. pp. 328—340 von PAUL DE LAGARDE. Göttingen.

1892. LAGARDE. Bibliothecae Syriacae a PAULO DE LAGARDE collectae quae ad Philologiam Sacram pertinent, pp. 257—404. Göttingen.

An edition of the Vatican Lectionary, bound together with transcripts from the Hexaplaric Version of the early books (Genesis—2 Kings). The order of the Gospel text is followed. Lagarde did not live to complete his intention of restoring it to the Lectionary form.

1893. GWILLIAM. Anecdota Oxoniensia. Semitic Series, Vol. I. Part V. The Palestinian Version of the Holy Scriptures. Five more Fragments recently acquired by the Bodleian Library. Edited, with Introduction and Annotations by G. H. GWILLIAM, B.D., Fellow of Hertford College. Clarendon Press, Oxford.

1893. SCHWALLY. Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch, von FRIEDRICH SCHWALLY. Giessen.

1893. BENNETT. Five Fragments of Palestinian Syriac, by C. N. BENNETT. Academy, June 3, 1893, pp. 481, 482. London.

1894. RENDEL HARRIS. In the Appendix to Mrs Lewis' Catalogue of the Syriac MSS. in the Convent of St Catherine on Mount Sinai (Studia Sinaitica No. I.) there are fragments of two hymns in Palestinian Syriac, found in the covers of MSS., by JAMES RENDEL HARRIS. The Hymn to Peter and Paul was re-copied by me in 1895, with the help of a re-agent, and its fuller form will be found in Studia Sinaitica, Pt. VI. London: C. J. Clay & Sons.

1894. SCHWALLY. Theol. Lit. Zeitung, pp. 70—72. Review of Gwilliam's Anecdota Oxoniensia.

1894. DALMAN. Grammatik des Jüdisch-Palästinischen Aramäisch, von GUSTAF DALMAN, p. 41. Leipzig.

1894. LAGARDE. Paul de Lagarde. Erinnerungen aus seinem Leben zusammengestellt von ANNA DE LAGARDE, pp. 114—116. Göttingen.

1896. MARGOLIOUTH. The Liturgy of the Nile, by the Rev. G. MARGOLIOUTH. In the Journal of the Royal Asiatic Society for October.

1896. GWILLIAM, BURKITT and STENNING. Anecdota Oxoniensia. Semitic Series, Vol. I. Part IX. Biblical and Patristic Relics of the Palestinian Syriac Literature from MSS. in the Bodleian Library and in the Library of Saint Catherine on Mount Sinai. Edited by G. H. GWILLIAM, B.D., F. CRAWFORD BURKITT, M.A. and JOHN F. STENNING, M.A. It includes some fragments of a Homily of St John Chrysostom discovered among the MSS. in the Sinai Library by Mrs Bensly. Clarendon Press, Oxford.

1896. RAHLFS. Theol. Lit. Zeitung, pp. 341—344. Review of Gwilliam's Anecdota Oxoniensia.

1896. MARGOLIOUTH. More Fragments of the Palestinian Syriac Version of the Holy Scriptures, by Rev. G. MARGOLIOUTH. Proceedings of the Society of Biblical Archæology, Vol. XVIII. pp. 223—236, Vol. XIX. pp. 39—60.

1897. LEWIS, NESTLE, GIBSON. Studia Sinaitica, No. VI. A Palestinian Syriac Lectionary containing Lessons from the Pentateuch, Job, Proverbs, Prophets, Acts and Epistles. Edited by AGNES SMITH LEWIS with Critical Notes by Professor EBERHARD NESTLE, D.D., and a Glossary by MARGARET D. GIBSON. C. J. Clay & Sons. London.

The text of this book is from a small MS. which I purchased in Cairo in 1895. I have since given it to Westminster College, Cambridge.

1898. MARGOLIOUTH, D. S. Review of Studia Sinaitica, No. VI. Expository Times, Vol. IX. pp. 190—192.

1898. DALMAN. Die Worte Jesu, by GUSTAF DALMAN, Vol. I. pp. 63—72. Leipzig.

1898. SCHWALLY. Review of Studia Sinaitica VI. Theol. Lit. Zeitung, pp. 190, 191.

1898. HARRIS, J. RENDEL. Review of the Liturgy of the Nile in the New York Independent for January, p. 24.

1898. Guardian. Review of Studia Sinaitica, No. VI., Nov. 9th, p. 1741.

1898. RYSSEL, V. Deutsche Litteraturzeitung, 1898, pp. 423—426.

1898. HILGENFELD, Heinrich. Wochenschrift für Klassische Philologie, No. 49, Nov. 30th, pp. 1029—1031.

1899. LEWIS and GIBSON. The Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels. Re-edited from the Sinai MSS. and from P. de Lagarde's edition of the "Evangeliarium Hierosolymitanum," by AGNES SMITH LEWIS and MARGARET DUNLOP GIBSON. London, Kegan Paul, Trench, Trübner & Co.

One of these Sinai MSS. was discovered by me in 1892 (two months after the death of Dr Paul de Lagarde in Dec. 1891) the other by Dr Rendel Harris in 1893.

1899. NESTLE, Dr EBERHARD. Expository Times, Nov., pp. 81—83.

1899. GIBSON, MARGARET D. *Idem.* p. 95.

1899. RAHLFS. Review of the Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels. Theol. Lit. Zeitung, pp. 657—663.

1899. SCHULTHESS. Christlich Palästinisches von FRIEDRICH SCHULTHESS, *Z.D.M.G.*, Vol. LIII. pp. 705—713.

1899. STRACK, HERMANN L. Theologisches Literaturblatt, No. 13, 31 März, pp. 145—147.

1899. STRACK, HERMANN L. The Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels. Theol. Literaturblatt, No. 38, Sept. 22nd, pp. 448—450. Leipzig.

1899. HARNACK, A. The Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels. Preussische Jahrbücher. Vol. 97. Notizen und Besprechungen, pp. 135—138.

1899. GWILLIAM, G. H. Review of the Palestinian Lectionary of the Gospels. Critical Review of Theological and Philosophical Literature, Vol. IX. pp. 290—294. Edinburgh.

1900. LEWIS and GIBSON. Palestinian Syriac Texts from Palimpsest Fragments in the Taylor-Schechter Collection. Edited by AGNES SMITH LEWIS, Ph.D. and MARGARET DUNLOP GIBSON. London, C. J. Clay and Sons.

These fragments were brought by Dr Schechter from the Genizah in Old Cairo.

1900. RYSSEL, V. The Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels. Deutsche Litteraturzeitung, 1900, No. 13, 12 März, pp. 853—856.

1900. Guardian. Review of Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels, Aug. 22nd, 29th, 1900, pp. 1171, 1205.

1900. Literarisches Centralblatt, No. 15, 14th April 1900, pp. 649—651.

1901. BURKITT. Christian Palestinian Literature by F. C. BURKITT. Journal of Theological Studies, Vol. II. pp. 174—185. London: Macmillan & Co.

1902. SCHULTHESS. Christlich palästinische Fragmente, von FRIEDRICH SCHULTHESS, *Z.D.M.G.*, Vol. LVI. pp. 249—261.

1903. SCHULTHESS. Lexicon Syro-Palaestinum adiuvante Academia Litterarum Regia Borussica edidit FRIDERICUS SCHULTHESS. Berlin. Georg Reimer.

1904. MARSHALL. Remarkable Readings in the Epistles found in the Palestinian Syriac Lectionary by J. I. MARSHALL. Journal of Theological Studies, Vol. V. pp. 437—445.

1905. BURKITT. The Palestinian Syriac Lectionary by F. C. BURKITT. Journal of Theological Studies, Vol. VI. pp. 91—98. A criticism of Prof. Marshall's paper.

1905. SCHULTHESS. Christlich-Palästinische Fragmente aus der Omajjaden-Moschee zu Damaskus. Bearbeitet und herausgegeben von FRIEDRICH SCHULTHESS. Mit 5 Tafeln in Lichtdruck. Berlin. Weidmannsche Buchhandlung.

1906. KOKOWZOFF. Nouveaux Fragments Syro-Palestiniens de la Bibliothèque Impériale Publique de Saint-Pétersbourg. Publiés par P. KOKOWZOFF. Avec quatre planches en phototypie. St Petersburg.

1906. DUENSING. Christlich palästinisch-aramäische TEXTE UND FRAGMENTE nebst einer Abhandlung über den Wert der palästinischen Septuaginta. Mit einem Wörterverzeichnis und 4 Schrifttafeln. Herausgegeben von HUGO DUENSING Lic. theol. Dr. phil. Göttingen, Vandenhoeck und Ruprecht.

1907. SCHULTHESS. Kokowzoff und Duensing. Angezeigt von FRIEDRICH SCHULTHESS, *Z.D.M.G.*, Vol. LXI. pp. 206—222.

1907. LEWIS. Zu H. Duensing, Christlich-palästinisch-aramäische Texte und Fragmente von AGNES SMITH LEWIS. *Z.D.M.G.*, Vol. LXI. pp. 630—632.

1907. LEWIS. Studia Sinaitica No. VI. Supplement to a Palestinian Syriac Lectionary. Edited by AGNES SMITH LEWIS. Cambridge. At the University Press.

1909. LEWIS. Codex Climaci Rescriptus. Horae Semiticae, No. VIII. Palestinian Syriac Fragments of Sixth Century Texts of the Gospels, of the Acts of the Apostles and of St Paul's Epistles. Also Fragments of an early Lectionary of the Old Testament, etc. Transcribed and edited from a Palimpsest by AGNES SMITH LEWIS. Cambridge: University Press.

1910. *In Preparation.* LEWIS. The Forty Martyrs of the Sinai Desert, with Fragments of the Story of Eulogius. From a Palestinian Syriac and Arabic Palimpsest. Transcribed by AGNES SMITH LEWIS. Cambridge: University Press.

NOTES ON THE TRANSCRIPTION

Page 4. Leviticus viii. 24. It is provoking that the second letter of the word representing κύκλῳ is so covered up as to be illegible. It re-appears as ܣܘܟܠܐ in Matt. xxi. 33, xxiii. 15 and in Galatians i. 5.

Page 6. Leviticus xii. 1. This leaf is the most faded in the whole manuscript; but with the aid of the re-agent I see a small letter between the ܬ and the ܢ of ܬܫܥܝܬܐ.

Page 8. Joel ii. 20. The word ܢܣܒܪ for ἀναβήσεται shows that this text has been influenced by the Peshiṭta.

Page 19. Job vi. 7. ὀσφραίνομαι seems a better reading than ὁρῶ after βρόμον.

Page 20. I Sam. ii. 28. The word ܠܐ after ܡܫܬܡܫ looks like ܠܐ but I have ascertained that the second ܐ is the second stroke of an ܥ in ܗܘܝܥܐ on the reverse of the leaf. There is a similar deceptive stroke at the beginning of the word ܢܫܬܡܫ three lines below ܠܐ.

Page 22. I Sam. iv. 5. The translation of καὶ ἤχησεν ἡ γῆ is interesting, "and there came the voice of the earth."

Page 24. I Sam. vi. 5, 11, 18. ܥܦܠܝܢ is nearer in orthography to the Hebrew than to the Edessene Syriac.

Page 29. Job vi. 30. The word ܠܫܢܐ for ὁ λάρυγξ μου puzzled me greatly; until, being on the eastern side of the Jordan a few weeks after printing it, I heard the word حنجر for "throat" on the lips of an Arab.

Page 50. Matt. xxiii. 24. Dr Schulthess considers that ܟܢܢܐ not ܟܢܢܐ is the correct form of the word for κώνωψ "gnat" (Lexicon p. 89) ܟܢܢܐ is found also in Codex A of the Palestinian Syriac Lectionary, i.e. in the Vatican MS.

Page 54. Matt. xxv. 2. The Aramæans must have used great nicety of pronunciation to distinguish between ܦܟܝܗ "foolish" and ܚܟܝܡ "wise." Dr Nestle thinks that ܚܟܝܡ may have been the very word used by our Lord, because אִשָּׁה פִקֵּחָה "a clever, wise woman," is found in Hebrew writings; but פְּכִיָּה "foolish" does not seem to have been used in Jewish Aramaic.

Page 58. Matt. xxvi. 42. The translator has mistaken the Greek word ὅμως for ὁμῶς. Ὅμως corresponds to the πλήν in Matt. xxvi. 39 and in Luke xxii. 42.

Page 58. In Matt. xxvi. 42, 45, I am indebted to Dr Friedrich Schulthess for emendations in lines which I had partly borrowed from the Lectionary, viz.: ܡܫܬܬܐ in *v.* 42, and ܗܫܥܬܐ in *v.* 45. They commend themselves from the point of grammar.

Page 64. Matt. xxvii. 40. σῶσον σεαυτὸν νῦν. The νῦν here corresponds to the ܗܫܬܐ of the Sinai Palimpsest in Luke xxiii. 39.

Page 64. Matt. xxvii. 46. ܫܒܘܠܬܐ is nearer to the Greek transliteration in sound than the ܫܒܘܠܬ of the Peshiṭta, and the ܫܒ ܒܘܠ of the Pal. Syr. Lectionary. Which pronunciation did our Lord really use? Would He have said "sibboleth" with the Ephraimites of Jephthah's day?

Page 76. Heb. ix. 22. ܐܝܟ ܕܐܡܪ = ὡς εἰπεῖν is considered by Dr Nestle to be a free but good translation of καὶ σχεδόν.

Page 84. Acts xix. 38. ܐܝܬܝܢ ܣܦܪܐ = ὑπάρχουσι βίβλοι as a translation of ἀγοραῖοι ἄγονται is the only eccentric variant in our text. The translator was doubtless a Syrian, who failed to comprehend ἀγοραῖοι; and surmounted the difficulty by giving a free rendering.

Page 100, col. 1, line 18. Acts xxvii. 16. ܩܛܦܐ as a translation of σκάφη has puzzled me greatly. There can be no doubt about the word; for it has been examined in the MS. by Dr Nestle, and by Dr Merx of Heidelberg; both of whom were sceptical before they saw it. It is doubtless a loan word, and the only conjecture that occurs to me is the Latin "catillus," from which we probably get "kettle." We call an old boat a "tub," and the Germans sometimes call a kettle a "Schiff."

Page 130, col. 1, line 7. I Cor. xv. 25. I have been unable to decipher completely the first word in this line. One would expect ܢܛܠ or ܕܡ. I am sure only that the first letter is ܡ.

Page 154. Gal. vi. 8. θερίζει. This little variant, to which Dr Nestle drew my attention, appears to me to be singularly beautiful. Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίζει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πνεύματος θερίζει ζωὴν αἰώνιον. That is to say, the harvest of the voluptuary and the worldling, and the harvest of the spiritual man is being gathered now.

Page 172. II Tim. ii. 3. In this verse the word ܒܘܠܝܡܐ has been recognized by Mr Norman Maclean as a form of ܒܘܠܝܡܐ. His Jewish students often confound ܒ and ܘ in pronouncing them, just as a Spaniard will say "bœuf" for "veuf." Modern Greeks also pronounce βούλομαι voulomai, akin to the Latin volo, and the French vouloir.

Page 174. II Tim. iii. 11. I think we must take ܚܝܐ as a present participle with the possessive suffix attached to it.

Page 182. Heb. vii. 19. The translation of this verse is a little free, but it seems to me happier than that of either our English A.V. or R.V. "The law made nothing perfect, but it brought in a better hope."

Page 200, col. 4, l. 9. The second ܒ of ܒܡܠܐ may be discerned written above the word.

On the pages which I have copied from the Greek Harmony the script is so faint that I have only been able to read part of my own transcription a second time; and I dislike using a re-agent twice on the same page. Should any one wish to verify them, he (or she) will please remember that ff. 84[a], 85[b] and 93[b] are turned upside down for the later script and that f. 93[b] has escaped being made into a palimpsest.

When any portion of a MS. has been touched with a re-agent, it ought to be dried at once with clean blotting-paper, even before it is read.

ABBREVIATIONS

ℵ Codex Sinaiticus found by Tischendorf on Mount Sinai, now in St Petersburg, ed. Tischendorf. Cent. IV or V.

A Codex Alexandrinus in the British Museum, ed. Woide-Cowper. Cent. V.

B Codex Vaticanus, in Rome, ed. Angelus Maius. Cent. IV or V.

C Codex Ephraemi Rescriptus, in the Bibliothèque Nationale, Paris, ed. Tischendorf. Cent. V.

D Codex Bezae, in the University Library, Cambridge, ed. Scrivener. Cent. VI.

D_2 Codex Claromontanus, in Bibliothèque Nationale, Paris, ed. Tischendorf. Cent. VI.

E in Basle. Cent. VII or VIII.

E_2 Codex Laudianus, in Oxford. Cent. VI.

F Codex Boreelianus, in Utrecht. Cent. IX.

F_2 Codex Augiensis, in Trinity College, Cambridge, ed. Scrivener. Cent. IX.

H Codex Seidelianus II, in Hamburg. Cent. IX.

K Codex Cyprius, in Paris. Cent. IX.

a Codex Vercellensis, ed. Bianchini. Cent. IV.

b Codex Veronensis, in Verona, ed. Bianchini. Cent. IV or V.

c Codex Colbertinus, in Paris, ed. Sabatier.

d Codex Bezae Cantabrigiensis, ed. Scrivener. Cent. VI.

e Codex Palatinus Vindobonensis, ed. Tischendorf. Cent. IV or V.

f Codex Brixianus, in Brescia, edd. Bianchini and Wordsworth-White. Cent. VI.

h Palimpsestus Floriacensis, in the Bibliothèque Nationale, Paris, ed. E. S. Buchanan. Cent. VII.

Δ Codex Sangallensis, in S. Gallen. Cent. IX or X.

V, now G Codex Colberto-Sarravianus (1) 130 leaves in the University Library, Leyden; (2) 22 leaves in the Bibliothèque Nationale, Paris; (3) 1 leaf in the Imperial Library, St Petersburg. Cent. V.

X, now M Codex Coislinianus, in Bibliothèque Nationale, Paris. Cent. VI or VII.

XI, now N Codex Basiliano-Vaticanus, in Vatican Library. Cent. VIII or IX.

Q Codex Guelph. in Wolfenbüttel, edited by Tischendorf. Cent. V.

Syr.^{cu} The Curetonian MS. of the Gospels, brought by Tatham from the Nitrian desert, edd. Cureton and Burkitt. Cent. V.

Syr.$^{vet.}$ Agreement of the Sinai Palimpsest of the Gospels with Cod. Cureton.

Pal. Syr.
Lec. Syr.
Lectionary
Evangeliarium
} The Palestinian Syriac Lectionary of the Gospels, extant in the so called "Evangeliarium Hierosolymitanum" of the Vatican, edd. Miniscalchi Erizzo and Lagarde, and in two codices in the Convent of St Catherine, on Mount Sinai, ed. Lewis and Gibson. Cent. XI and XII.

Diat. ar. The Arabic Translations of Tatian's Diatessaron, ed. Ciasca from two MSS. in the Vatican Library. Cent. XI.

Harl. Codex Harleianus. A MS. of the Latin Vulgate in the British Museum. Cent. VI or VII.

Studia Sinaitica VI. A Palestinian Syriac Lectionary containing Lessons from the Pentateuch, Job, Proverbs, Prophets, Acts and Epistles, ed. Lewis.

Cod. Dam. Christlich Palästinische Fragmente aus Damascus, ed. Schulthess.

Schechter Frag. Palestinian Syriac Texts from the Taylor-Schechter Collection, ed. Lewis and Gibson.

Pesh. The Peshiṭta Syriac Version of the Gospels, ed. Gwilliam.

Cod. MS. in Duensing's Texte und Fragmente or Lewis' Supplement to Studia Sinaitica No. VI.

Moes. Eph. Evangelii Concordantis Expositio facta a Sancto Ephraemo, ed. Dr Georgius Moesinger.

Isho'dâd. Commentary on the Four Gospels, ed. Margaret D. Gibson. Cent. IX (not yet published).

Georg. The Georgian Version. Cent. VI.

Arm. The Armenian Version. Cent. V.

Arab. The Arabic Versions. Cent. IX. Cf. Studia Sinaitica II, ed. Gibson.

Ostrog. Biblia Ostrogiensia of the Slavonic Version. Cent. IX.

Copt. The Coptic Version, ed. Wilkins. Cent. V.

Ald. Aldine edition.

Justin M. Justin Martyr. Cent. II.

Epiph. Epiphanius, Bishop in Cyprus. Cent. IV.

H. & P. Holmes and Parsons.

☜ shows that I have not succeeded in finding any corroboration of the variant to which it is affixed.

ERRATA

Page 6, col. 3, l. 13, Leviticus xii. 5 *for* ܬܫܥܐ *read* ܬܠܬܐ.

Page 21, l. 27, I Samuel ii. *delete note* 26[1] om. καὶ (cum multis).

Page 84, col. 4, l. 11, Acts xix. *before* ܐܬܝܠܝܬ *read* 41.

Page 84, col. 4, last line *for* ܡܠ *read* ܡܠܝ.

Page 85, l. 18, Acts xix. *before* καὶ ταῦτα *read* 41.

Page 152, col. 4, l. 1, Galatians v. 9 *for* ܚܡܝܪܐ (sic in Cod.) *read* ܚܡܝܪܐ.

INDEX

The passages marked with an asterisk are published for the first time.

	PAGE
*Exodus iv. 14^{c}—18	2
*Leviticus viii. 18^{b}—30^{b}	4
* „ xi. 42^{c}—xii. 8^{b}	6
Deuteronomy vi. 4—9^{a}	8
„ vi. 9^{b}—16, *17—21^{c}...	10
* „ vi. 21^{c}—vii. 6^{a} ...	12
* „ vii. 6^{a}—15^{a}	14
* „ vii. 15^{b}—24*, 25^{c} ...	16
„ vii. 25^{c}, 26	18
1 Samuel i. 1^{a}	32
* „ ii. 19^{b}—29^{a}	20
* „ iv. 1—6^{a}	22
* „ vi. 5^{a}—12	24
* „ vi. 13—18	26
*Job i. 21	200
* „ vi. 1—16^{a}	18
* „ vi. 16^{b}—vii. 4^{a}	28
* „ vii. 4^{b}—20^{b}	30
„ vii. 21	32
Psalm ii. 1^{a}	36
* „ xli. 1^{a}	32
* „ xli. 4	32
* „ li. 1	8
„ lvi. 1^{a}	22
* „ (cx) cix. 1^{a}	38, 40
„ cx. 1^{a}	36
„ cxxxi. (cxxxii.) 1^{a}	78
*Proverbs i. 20—22^{b}	26
*Canticles v. 2, 3	194
Isaiah xl. 1—8	32
* „ lxiii. 9^{c}—11^{a}	184
*Jeremiah xi. 22^{b}—xii. 8	34
Joel ii. 12—14	2
„ ii. 16^{c}—20	8
*Micah iv. 1—3^{c}	2
* „ iv. 3^{b}—5	22
Matthew i. 18—25	36
Matthew ii. 1—8^{c}	38
„ ii. 18—23	40
„ vi. 24	200
„ xii. 36	200
„ xxi. 23^{b}—31^{c}	42
„ xxi. 31^{c}—41^{a}	44
„ xxii. 40^{b}—xxiii. 5 ...	46
„ xxiii. 6—16^{b}	48
„ xxiii. 16^{b}—25^{b}	50
„ xxiv. 42—xxv. 1^{c} ...	52
„ xxv. 1^{c}—14^{a}	54
„ xxvi. 24^{b}—32^{a}	56
„ xxvi. 41—49^{a}	58
„ xxvii. 9^{b}—19^{a}	60
„ xxvii. 27—41^{a}	62
„ xxvii. 39—48^{a}	64
„ xxvii. 65—xxviii. 10^{a} ...	66
Mark i. 1—10^{a}	68
* „ i. 20^{b}—30^{a}	70
„ ii. 2^{c}—11	72
* „ ii. 18^{b}—22*, 23, 24^{a}	74
„ xv. 16—19^{a}	76
Luke i. 26—38	78
John xiii. 15^{b}—17, *18—29^{b} ...	80
„ xv. 19^{b}—xvi. 9^{a}	82
*Acts xix. 31^{b}—xx. 1	84
* „ xx. 2—14	86
* „ xxi. 3^{a}—14^{a}	88
* „ xxiv. 25—xxv. 9^{a}	90
* „ xxv. 9^{b}—19^{a}	92
* „ xxv. 19^{b}—xxvi. 1^{a}	94
* „ xxvi. 23^{c}—xxvii. 3^{a}	96
* „ xxvii. 3^{a}—13	98
* „ xxvii. 14—27^{a}	100
* Romans iv. 17—25*, v. 1—4^{a} ...	102
„ v. 4^{b}—11, *12—15^{a} ...	104
* „ vi. 14^{b}—vii. 2^{a}	106

PAGE

*Romans vii. 2^b—11^a 108
„ viii. 9^c—11, *12—21^a ... 110
„ ix. 30^b—x. 9^c 112
* „ xv. 11^c—21 114
*1 Corinthians i. 6^b—17 116
* „ iii. 17^b—iv. 6^a ... 118
* „ iv. 6^b—15^c 120
* „ xiii. 4—7*, 8—14, *15—xiv. 4^a ... 122
* „ xiv. 4^b—13*, 14^a ... 124
* „ xiv. 24^c—37^b ... 126
* „ xiv. 37^c—xv. 10^b ... 128
* „ xv. 24^b—37 130
* „ xv. 38—49^a 132
* „ xvi. 16^a—2 Cor. i. 3 134
*2 Corinthians i. 23—ii. 11 136
* „ iv. 18^c—v. 12^c ... 138
„ vi. 3^b—10, *11—16^b 140
* „ vi. 16^c—vii. 8^a ... 142
*Galatians i. 1—10^c 144
* „ i. 10^c—23^c... 146
* „ iii. 20—iv. 2^a 148
* „ iv. 1—7 40
* „ iv. 15^b—28 150
* „ iv. 29—v. 12 152
* „ v. 24—vi. 12^a 154
Ephesians i. 18^b—ii. 8 156
„ iv. 14^c—24, *25—27 ... 158

PAGE

*Ephesians v. 8—24^b... 160
* „ vi. 12^a 198
*Philippians ii. 12^c—26^a 162
*Colossians iv. 6^b—11, 12—17^a ... 164
Col. iv. 17^b—1 Thess. i. 3, *4—9^a ... 166
*1 Thess. v. 15^b—2 Thess. i. 3^a ... 168
*2 Thessalonians i. 3^a—ii. 2^b ... 170
*1 Timothy vi. 7 200
2 Timothy i. 9^c—ii. 4^a 172
„ ii. 4 196
„ ii. 5 198
* „ iii. 2^c—14 174
Titus ii. 7—10, 11—15, *iii. 1—3 176
„ ii. 11, 12^a, 15^b... 36
„ ii. 12—15 38
*Philemon 11—25 178
Hebrews ii. 9^a, 10, 11—18, *iii. 1^b 180
* „ iii. 6^b 62
* „ vii. 12^b—16*, 17—27^b ... 182
„ ix. 11—15, *16—19^c ... 184
* „ ix. 19^c—28 76
„ x. 19, 20 34
*2 Peter i. 1—12^a 186
* „ iii. 16^c—18 188
*1 John i. 1—9^a 188
*Fragment of an Apostolic Myth 190, 192
*Fragment of a Homily 194, 196, 198, 200

GREEK TEXTS.

Psalm cxl. 1—9 xxxi
Matthew v. 30—37 xxvii
„ vi. 1, 2^a xxvii
„ viii. 16^b, 17, 20, 21 ... xxviii
„ ix. 27—31 xxviii
„ ix. 36 xxviii

John xii. 1—3 xxix
„ xii. 6, 9 xxix
„ xii. 14—18 xxix
„ xx. 19, 20 xxx
„ xx. 25 xxx
„ xx. 28—xxi. 2 xxx

FRAGMENTS OF A GREEK HARMONY OF THE GOSPELS

The following four pages are amongst the most legible ones of the Greek sloping uncials. It will be seen that they are not consecutive with each other.

Climacus V.

f. 84 a

Matt. v. 30 δαλιζει σε εκκοψον
αυτην και βαλε
απο σου· συμφερει
γαρ σοι ινα απολη
ται εν των μελων
σου και μη ολον
το σωμα σου βλη
θη εις γεενναν·
31 ερρεθη δε ος αν
πολυσι την γυ
ναικα αυτου δο
τω αυτη απο
στασιον·
32 εγω δε λεγω υμιν
οστις αν απολυση
την γυναικα αυ
του παρεκτος λο
γου πορνιας ποιει
αυτην μοιχευ
θειναι και ος εαν
απολελυμενην
γαμηση μοιχαται
33 παλιν ηκουσατε
οτι ερρεθη τοις
αρχαιοις. ουκ επι
ορκησεις· αποδω
σεις [τω] κω τους
ορκους σου
34 εγω δε λεγω υμιν
μη ομοσαι ολως
μητε εν τω ουνω

Matt. v. οτι θρονος εστιν
35 του θῡ· μητε εν τη
γη οτι υποποδιον
εστιν των ποδων
αυτου.
μητε εις ιεροσολυ
μα οτι πολις εστιν
του μεγαλου βασι
36 λεως μητε εν
τη κεφαλη σου ομο
σης οτι ου δυνασαι
μιαν τριχα ποιη
σαι λευκην η με
37 λαιναν· εστω δε
ο λογος υμων
ναι ναι ου ου. το
δε περισσον του
των εκ του πονη
ρου εστιν.
vi. 1 προσεχεται (*sic*) την
δικαιοσυνην υ
μων μη ποιειν
εμπροσθεν των
ανθρωπων προς
το θεαθηναι αυ
τοις· ει δε μηγε
μισθον ουκ εχετε
παρα του πρς υμων
2 του εν ουρανοις: οταν
ουν ποιης ελεημο
συνην μη σαλπισης

Climacus V.

f. 85 b

Matt. viii. και παντας τους
16b κακως εχοντας
17 εθεραπευσεν οπως
πληρωθη το ρη
θεν δια ησαιου
του προφητου
λεγοντος αυτος
τας ασθενειας ημων
ελαβεν και τας
νοσους εβαστασεν
20 και λεγει (ο ις)
αι αλωπηκες (*sic*) φω
λεους εχουσιν και
τα πετεινα του ου
ρανου κατασκη
νωσεις ο δε υιος
του ανθου ουκ εχει
που την κεφαλην
κλινη
21 ετερος δε των μαθ
ητων αυτου
ειπεν αυτω κε επι
τρεψον μοι πρωτον
απελθειν και θαψαι
τον πρα μου
ix. 27 και παραγοντι εκει
θεν τω ιυ ηκολου
θησαν αυτω δυο
τυφλοι κραζοντες
και λεγοντες ελεη
σον ημας υιε Δαδ

Matt. ix. ελθοντι δε εις την
28 οικειαν προσηλ
θον αυτω οι τυφλοι
και λεγει αυτοις
ο ις πιστευετε οτι
δυναμαι τουτο
ποιησαι.
λεγουσιν αυτω ναι
29 κε. τοτε ηψατο των
ομματτων (*sic*) αυτων
λεγων κατα την
πιστιν υμων
γενηθητω υμιν
30 και ηνεωχθησαν
αυτων [οι οφ]θαλ
μοι. και ενεβριμη
σατο αυτους ο ις
λεγων· ορατε μη
δεις γινωσκετω.
31 οι δε εξελθοντες
διεφημισαν αυτον
εν ολη τη γη εκεινη
ρμγ 36 Ιδων δε τους οχλους
εσπλαγχνισθη
περι αυτων οτι η
-οχτ σαν εσκυλμενοι
και ρεριμενοι (*sic*)
ωσει προβατα
μη εχοντα ποιμενα
x. 5 τουτους τους ιβ
απεστειλεν ο ις

Climacus V.

f. 94 a

John xii. 1 οπου ην λαζαρος ο τε
θνηκως ον ηγει
ρεν εκ νεκρ[ων]
2 Εποιησαν ουν αυτω
δειπνον εκει και
[η Μ]αρθα διηκονει
Λα[ζ]αρος εις ην των
συνανακειμενων
3 συν αυτω η ουν
Μαρια λαβουσα λιτρα
ν μυρου ναρδου πιστι
κης πολυτιμου η
λιψε τους ποδας
του ῑῡ και εξεμαξε
ταις θριξιν αυτης
τους ποδας αυτου
η δε οικεια επληρω
θη εκ της οσμης του
μυρου
6 ειπε δε τουτο ουχ
οτι περι των πτω
χων εμελλεν αυτω
αλλ οτι κλεπτης ην
και το γλωσσοκομον
ειχεν και τα βαλλο
μενα εβασταζεν:
9 εγνω ουν ο οχλος πο
λυς των Ιουδαιων
οτι εκει εστιν και
ηλθεν ου δια τον ῑν
μονον αλλ ινα και
[τον Λαζα]ρον ιδωσιν

τιζ Joh. xii. 14 Ευρων δε ο ῑς οναριον
εκαθισεν επ αυτο
καθως εστιν γεγρα
μενον:
15 Μη φοβου θυγατηρ
Σιων ιδου ο βασι
λευς σου ερχεται κα
θημενος επι πωλον
16 ονου· ταυτα δε
ουκ εγνωσαν οι μα
θηται αυτου το πρω
τον· αλλ οτε εδοξα
σθη ῑς τοτε εμνησ
θησαν οτι ταυτα
ην επ αυτω γε
γραμμενα και ταυ
τα εποιησαν αυτω

τιθ 17 Εμαρτυρει ουν ο ο
χλος [ο ων μ]ετ αυ
του οτι τον λαζα
ρον εφωνησεν εκ
του μνημιου (*sic*) και
ηγιρεν (*sic*) αυτον εκ
18 νεκρων δια του
το και υπηντησεν
αυτω ο οχλος οτι
ηκουσεν τουτο αυ
τον πεποιηκεναι
το σημιον· (*sic*)

Climacus V.

f. 93b

Joh. xx. 19 ημερα εκεινη τη μι
α σαββατων και των
θυρων κεκλεισμενων
οπου ησαν οι μαθη
ται συνηγμενων
δια τον φοβον των
ιουδαιων ηλθεν ις
και εστη εις το μεσον:
και λεγει αυτοις ειρη
νη υμιν.
20 και τουτο ειπων εδι (*sic*)
ξεν τας χειρας και
την πλευραν αυτοις:
εχαρησαν ουν οι μα
θηται ιδοντες τον
25 κν: ελεγον ουν
οι αλλοι μαθηται
εορακαμεν (*sic*) τον κν
ο δε ειπεν αυτοις
εαν μη ειδω εν
ταις χερσιν αυτου
τον τυπον των
ηλων και βαλω
τον δακτυλον μου
εις τον τοπον των
ηλων· και
βαλω την χειρα
μου εις την πλευ
ραν αυτου ου μη
πιστευσω.
28 και απεκριθη
ο κς μου και ο θς μου
ψπη Joh. λεγει αυτω ο ις οτι
xx. 29 εορακας (*sic*) με πεπι
στευκας μακαριοι
οι μη ιδοντες με
και πιστευσαντες:
ψπθ 30 πολλα μεν ουν και
αλλα σημια (*sic*) εποιη
σεν ο ις ενωπιον
των μαθητων α
ουκ εστιν γεγραμ
μενα εν τω βιβλι
31 ω τουτω ταυτα
δε γεγραπται ινα
πιστευηται (*sic*) οτι
ις εστιν ο χρ ο υς του
θυ και ινα πιστευ
οντες ζωην εχη
ται (*sic*) εν τω ονομα
τι αυτου:
ψϙ xxi. 1 και μετα ταυτα ε
φανερωσεν ευτον (*sic*)
παλιν ο ις τοις μα
θηταις επι της
θαλασσης της τι
βεριαδος εφανε
ρωσεν δε ουτως
2 ησαν ομου σιμων
πετρος και θ[ω]
μας ο λεγομενος
Διδυμος και Να
θαναηλ ο απο Κανα

Climacus VI.

f. 26a

PSALM CXL (CXLI).

1 Κε̄ εκαικρα (*sic*) προc cε εicακογcον μογ
προcχεc τη φωνηc (*sic*) τηc δεηcεωc [μ]ο[γ]
εν τω κεκραγενεμαι (*sic*) προc cε
2 Κατεγθγνθητω η προcεγχη μογ ω[c]
[θγ]μιαμα ενωπιον μογ (*sic*)
επαρcιc των χειρων μογ θγcια εc[περινη]
3 θογ Κε̄ φγλακην τω cτοματι μογ
και θγραν περιοχηc περι τα χιλη (*sic*) μογ
4 μη εκκλινηc την καρδιαν μογ ειc λο[γογc]
πονηριαc
τογ προφαcιzεcθαι προφαcειc εν αμαρ[τιαιc]
cγν αν[οιc] εργαzομενοιc την ανομιαν.
και ογ μη cγνδγαcω (*sic*) μετα των εκλεκτων
5 παιδεγcι (*sic*) [μ]ε δικαιοc εν ελεει και ελεγξι (*sic*) [με]
ελαιον δε αμαρταλογ μη λιπανατω την
κεφαλην μογ
οτι ετι και η προcεγχη μογ εν τ[αιc] εγδοκιαιc [αγτων]
6 κατεποθηcαν εχομενα πετραc οι κραταιοι [αγτων]
αcογcαντεc τα ρηματα μογ οτι ηδγνηθηcαν
7 ωcι (*sic*) παχνοc γηc ερραγη επι τηc γηc
διεcκορπιcθη τα οcτα αγτων παρα τον [αδην]
8 οτι προc cε Κε̄ κε̄ οι οφθαλμοι μογ
επει (*sic*) cε ηλπιcα μη αντανολιc (*sic*) την ψγχην [μογ]
9 φγλαξον με απο παγιδοc τηc cγνθεc - - - - -
τηcαντο μοι
και απο cκανδαλων των εργαzομε[νων]
την ανομιαν :

Fragment of a Homily.

(f. 7 a) from you the wealth of this world, remembering the word which the Lord spake in the Gospel: that "*Ye cannot serve God and mammon.*" Paul also saith: "*We have brought nothing into the world, and we can take nothing out of it.*" And Job saith: "*Naked came I into the world, and naked shall I go out of it.*" An athlete guards his body from food that might relax it; and an anchorite from words that relax his mind. And it is right for them to take care of their bodies. An athlete doth not smear his limbs in wax, but softeneth them with oil, in order that they may be obedient to him in presence of the man who cometh down to wrestle with him, Ye also, anchorites, prepare your limbs by fasting (f. 7 b) and by prayer, for they are snares of the household which destroy Satan.

Matt. vi. 24.
I Tim. vi. 7.
Job i. 21.

The law of the athlete (is) that he is not allowed to strike with the sword. The law of the anchorite (is) that he may not kill by whispering with his tongue; remembering the word which the Lord hath said in the Gospel: "*That for every idle word that cometh out of your mouth, ye shall give an account of it in the day of judgement.*" The athlete is not allowed to strike with a staff below the belt. And thou also, O anchorite! [1]mayest not slay thy brother with thy tongue[1] in sleep, remembering the word which John the Apostle hath spoken: "*He who hateth his brother his inheritance shall be in darkness.*" Let the athlete keep himself from the sight of women; and for whatsoever cometh, let him not linger when he is passing to go down and to wrestle. He doeth all these things, because of the expectation of his liberty.

Matt. xii. 36.

[1–1] lit. who shall not slay his brother with his tongue

Climacus IV.

Fragment of a Homily.

f. 7 a

ܡܬܬܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܠܡ
ܡܢܗ ܚܠܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܚܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܚܝܐ
ܕܚܝܢ ܚܠܦܐ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܚܝ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܚܝ
ܕܚܝ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ[2] ܕܢ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ[2] ܕܢ
ܕܡܫܬܝ ܚܝ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ ܚܝ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ ܚܝ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ
ܕܗܘ ܡܪܝ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ ܚܝ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ
ܕܡܢ ܕܚܝ ܕܢ ܡܫܬܝ ܚܝ

FRAGMENT OF A HOMILY.

(f. 124 b) that he may please Him whom he serveth. Paul doth not say, that a man is not to use and be served by the affairs of the world. For the righteous make use of the world; and are not entangled in the affairs of the world. And that he may make known to thee, that truly the likeness of the leader of the Church is the likeness of a soldier.

A soldier if he is victorious gladdens many. And if he is beaten, he grieves many. If the soldier is victorious he establishes the land for which he is fighting. And if the soldier is beaten, he leaves those barbarians free to enter. And they lay waste all; and destroy the palm trees (?). Likewise he also the Leader of the Church, when he had vanquished Satan, made all the people glad; if the faith of the leader is firm he profiteth all the people. And if he had spoken of his faith, (f. 124 a) he would have persuaded all the people. But about the athlete,
II Tim. ii. 5. Paul the Apostle says, that "*he is not crowned unless he strive lawfully.*" And who is that athlete but the monk? The athlete is stripped of his clothes when he goes down to wrestle. Ye also, O monks! strip from yourselves the concerns of this
Eph. vi. 12. world, that ye may vanquish in the conflict of the Christ. *For ye wrestle not against flesh and blood* but against the spirits who fly beneath the heavens. As Paul the Apostle testifies and says, in all things monks should be like athletes.

The athlete of the world goes down stripped to the conflict. Ye also, O monks, strip

ASHMOLEAN OXFORD MUSEUM

Climacus IV.

Fragment of a Homily.

f. 124 a

ܗܘܝܢ ܕܢܦܠܘ ܠܟܘܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܠܒܫܘܢ ܒܟܠ ܙܝܢܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܝܢ ܠܡܠܚܡܬܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܒܣܪܐ ܕܠܒܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܩܠܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܥܠܘ ܠܒܪܢܫ

(f. 129 b) knocking on the door? But as he, Satan, ceases not day nor night to knock on the hearts of all men, for he devises evil things. But while he himself is knocking, the believer answers, saying unto him, I have stripped off thy teaching, I will not be clothed with it, I have washed my feet with the water of baptism, I will not soil them going to the house of idols. But if a man like him, saith: Solomon says, "Let them sing songs." And the Church is honoured. And if he seeks to say unto him that the Church is the people, as Jeremiah prophesieth, that "ye also are the temple of God if ye do His will." And he may grant us, (f. 129 a) that a soldier may fear the Lord. Truly in every thing a just man resembles a soldier. The soldier has a shield; and the just man has true faith. The soldier has arrows; and the just has prayers soaring through the air. The soldier has a sword; and the just has the Word of God, which is sharper than a two-edged sword.

cf. Jer. vii. 4.

The soldier is not entangled in the affairs of the world, that he may please the king whom he serves. And the ruler of the Church ought not to be entangled with the affairs of the world; in order that he may please God Whom he serves. For the ruler ought to remember the word which Paul the Apostle spoke that *a man does not war and entangle himself with the concerns of the world, in order*

II Tim. ii. 4.

Climacus IV.

Fragment of a Homily.

f. 129b

f. 129a

Jer. vii. 4.

II Tim. ii. 4.

[1] Cod. ܠܡܢ

Fragment of a Homily.

(f. 14 a) and we shall be blessed by thy prayer. But if he should requite from thence we shall say: Let him rest, and therefore he will seek from God; for he is in the world of perfection. If he will seek from God that he may be delivered from the evil of this world of defectiveness; and we will praise God, for He is to be praised to the ages. Amen.

And because the honoured likeness of our Father belongs to the Bride, she is well like him. For the Bride boldly goeth about the street, and all the people see her. And the righteous doth also boldly walk about among men. And his good deeds are known unto all the people. The adornment of the Bride increases the praise of her beauty. The deeds of the righteous add to his rest in the kingdom.

(f. 14 b) Clapping (of hands) and rejoicings delight the people of the Bride, and the joy of the righteous are the songs and the psalms that gladden his heart.

We shall recite the song of her husband, and of her marriage. And the righteous is joyful in the Christ and His kingdom. The Bride doth not open the door to a strange man. And the righteous doth not bow his heart to the obedience of strangers.

If (when) Solomon sees the husband,—what does he say in the Song of Songs on behalf of the Bride, He was grieved knocking at the door, and said: "Open unto me, my sister, O Bride!" What doth the Bride answer him? She saith: "I have taken off my tunic, I will not put it on. I have washed my feet; I will not soil them." And who is he that (quieted?) her,

Cant. v. 2.
Cant. v. 3.

Climacus IV.

Fragment of a Homily.

f. 14 a

ܡܢܗܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܒܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ

Fragment of an Apostolic Myth.

(f. 12 b) rest, and his kingdom shall be destroyed, for it was he who made my heart doubt about you. Let the man be accursed who saith an evil word against you."

Then he besought them, saying: "Cause me to come down. I will serve you like a slave."

Peter said unto him: "As God liveth, thou shalt not be released unless thou first dost send to the prison, and bring these two thousand[1] soldiers."

And Berghamus, king of Rome, said: "He who hath restored you is not he who put you into the prison house, but Jesus it is Who hath restored you." And the king turned unto his daughter, and spake these words and said: "My daughter, go in haste, and bring them out, and say what thou hast heard, but linger not, lest I die in my false faith, (f. 12 a) for I know, my daughter, that many (virgins?) have died in these days." Peter said unto him: "If thou wert to spend ten years thou wouldst not die, because thou art not in the commandment of God, for thou wert at (thy) end in the day that thou wert born a man on the earth; and they did not die, because they are of God." But she, Luhith, opened the door of the prison, and brought them as he had commanded her, because she alone remained, (and) had not come. And when they came, the king said unto Peter: "My Lord Peter, turn thyself unto me, speak, that I also may be converted."

And Peter said: "As God liveth, against Whom thy mouth hath blasphemed, and against His Apostles, if thou dost not take a pen and ink and write and say that there is no other god

Cf. *Horae Semiticae* IV. pp. 188, 189.

[1] Lit. "twenty hundred."

Climacus IV.

Fragment of an Apostolic Myth.

f. 12b

ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܡܫܬܡܥ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗ ܡܢ ܐܠܗ ܡܢ ܐܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ

Fragment of an Apostolic Myth.

(f. 9 b) them, for these are not for thy good, these must perish. For we also serve Jesus, like Peter and Paul. When they said (this,) they threw off their own arms, and flung them down in the face of the king; and said unto him: "Take thine own, for we have found our King, better than thou." And when the king heard these things, he was sad.

And in the night, in a vision.....and they said unto him: "What will he do unto us? In truth those words of the King of the Cushites are true. For what he said was that they have bewitched thine own soldiers; and he did not deceive [thee]. For I have been repudiated by two thousand[1] of my own soldiers. What then shall I do for you? If he goes down I will slay you. I know that there is no strength in them."

Then the king said that they should be thrown (f. 9 a) into the prison, and that other two thousand soldiers should go with horses, and throw down the city to the ground, and that they should bring these two wizards, and "I will do with them as I will."

And when they were ready to go, they changed the weapons of their warfare.

And when Peter was troubled in spirit that those (men) were coming to destroy the city, he said unto Paul: "Brother Paul, let us rise and go and make ourselves known unto Berghamus, the king, for if we do not go, he will send and lay waste the city because of us." And he said: "Let us go, father Peter." And while they were going out of the city they prayed. And they both rode upon a cloud which came down, for it hearkened unto them as a servant hearkeneth unto his master. For the Saviour protecteth those

[1] Lit. "twenty hundred."

Climacus IV.

Fragment of an Apostolic Myth.

f. 9 b

f. 9 a

Cf. *Horae Semiticae* IV. pp. 186, 187.

II Peter III. 16b—18.

16b ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν[1] αὐτῶν ἀπώλειαν. 17 Ὑμεῖς οὖν[1], ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, 18 αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. [1]

Ἐτελέσθη ἡ Ἐπιστολὴ τοῦ Πέτρου ἡ δευτέρα.

I John I. 1—9a.

Ἡ πρώτη τοῦ Ἰωάννου Ἐπιστολή.

1 Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, [1] ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς,— 2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν,— 3 ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς [1] ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν[2] ᾖ πεπληρωμένη.

5 Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία[1] ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστιν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. 6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· 7 ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν [1]μετ' ἀλλήλων[1] καὶ τὸ αἷμα [2]Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ[2] καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. 8 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. 9 ἐὰν ὁμολογῶμεν

II Peter III. 16[1] Cod. om. ἰδίαν. ☜ 17[1] δὲ. ☜ 18[1] + ἀμήν (cum ℵ A P_2 Pesh.).
I John I. 1[1] + καὶ (cum Pesh.). 4[1] + ὑμῖν (cum A C K L Pesh.). 4[2] ὑμῶν (cum A C K P Pesh. etc.). 5[1] ἐπαγγελία (C P 13 etc.). 7[1–1] μετὰ τοῦ Θεοῦ (cum harl. cf. tol. aeth. pl.). 7[2–2] τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum 34).

Climacus II.

II Peter III. 16b—18. I John I. 1—9.

f. 136 a

ܗܘ ܕܡܠܝܠ ܗܘ ܕܢܬܝܗ ܡܢ ܡܬܝܗ ܕܡܬܝܗ ܡܢ ܡܬܝܗ ܕܡܬܝܗ ܡܢ ܡܬܝܗ ܕܡ

Τοῦ Πέτρου πρώτη.

II Peter I. 1—12.

Δευτέρα τοῦ Πέτρου Ἐπιστολή.

1 Συμεὼν[1] Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότιμον
ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ καὶ
Ἰησοῦ[1] τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Ὡς τὰ πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν
δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ,
4 δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων
γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες [1]τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
φθορᾶς[1]. 5 καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε
ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, 6 ἐν δὲ τῇ
γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ
τὴν εὐσέβειαν, 7 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ
τὴν ἀγάπην. 8 ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς
οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπί-
γνωσιν· 9 ᾧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλός ἐστιν [1] μυωπάζων, [2] λήθην λαβὼν
τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. 10 διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπου-
δάσατε [1] βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες
οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. 11 οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ
εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

12 Διὸ μελλήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν

1[1] Cod. Σίμων (cum B 5 13 etc.). 2[1] + Χριστοῦ (cum ℵ A Pesh.). 4[1–1] τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιθυμίας καὶ φθορᾶς. ☜ 9[1] + καὶ. ☜ 9[2] + καὶ (cum Pesh.). 10[1] + διὰ τῶν καλῶν ἔργων (cum ℵ A h, cf. Pesh.).

Climacus II.

II Peter I. 1—12a.

f. 133a

2 Peter i. 1—12a.

1 ܫܡܥܘܢ ܣܝܡܘܢ ܟܐܦܐ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܢܝܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܥܡܢ ܒܙܕܩܘܬܐ ܕܐܠܗܢܘ ܘܡܦܪܝܩܢܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢܢ ܘܡܘܠܦܢܢ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܝܗܒ ܠܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܠܚܝܐ ܘܠܬܩܝܢܘܬܐ ܡܛܠ ܕܝܕܥܬܐ ܕܡܪܝܐ ܕܐܠܗܢܘ ܘܡܦܪܝܩܢܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܩܪܝܢ ܠܢ ܩܪܝܡܬܐ ܘܝܩܪܐ ܕܡܘܬܒ

Isaiah LXIII 9ᵇ—11ᵃ.

9ᵇ αὐτούς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος· 10 αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη [1] αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, [2] αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς. 11 καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων·

Hebrews IX. 11—19.

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν γενομένων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος. 13 εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν[1] ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι. 15 Καὶ[1] διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. 16 ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· 17 διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. 18 Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐνκεκαίνισται. 19 λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων [1]καὶ τῶν τράγων[1] μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα

Isaiah LXIII. 10[1] Cod. + Κύριος (cum 49ᶜ 87 91 97 etc.). 10[2] + καὶ (cum ℵ* 49 86 87 etc.). Hebrews IX. 14[1] ὑμῶν (cum ℵ F_2 *al.*). 15[1] om. Καὶ (cum Pesh.). 19[1–1] om. καὶ τῶν τράγων (cum Pesh.).

Climacus III.

ISAIAH LXIII. 9b—11a. HEBREWS IX. 11—19.

f. 38a

Isaiah lxiii. 9b—11a.

ܒܟܠ ܥܩܬܗܘܢ ܥܩܬܘ ܠܗ ܘܡܠܐܟ ܦܢܝܘܗܝ ܦܕܐܘܗܝ ܗܘ ܠܗ ܘܢܫܩܠܗܝ ܘܢܛܠܗܝ ܘܢܪܡܡܝܗ ܟܠ ܝܘܡܝ ܥܠܡܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܠܡܪܝܡܘܬܐ ܘܠܡܪܝܡܘܬܐ ܕܫܪܝܐ ܘܠܡܪܝܡܘܬܐ ܕܫܪܝܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܠܡܪܝܡܘܬ

HEBREWS VII. 12b—27.

12b νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας
μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· 14 πρόδηλον γὰρ
ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων[1] οὐδὲν
Μωϋσῆς ἐλάλησεν. 15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν
ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς
σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. 17 μαρτυρεῖται γὰρ [1]
ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 18 ἀθέτησις μὲν
γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, 19 οὐδὲν
γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ [1] κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν
τῷ Θεῷ. 20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας,—οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκω-
μοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος
πρὸς αὐτόν Ὤμοσεν Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα·—22 κατὰ τοσοῦτο καὶ[1] κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. 23 Καὶ
οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·
24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·
25 ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ
τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν
καὶ ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· 27 ὃς οὐκ ἔχει καθ'
ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν
θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ·

14[1] Cod. ἱερατείας (cum Pesh. *al.*). 17[1] + περὶ αὐτοῦ (cum Pesh.). 19[1] + ἣν (cf. Pesh.).
22[1] om. καὶ (cum A D_2 F_2 Pesh. *al.*).

Climacus III.

HEBREWS VII. 12b—27.

f. 28b

ܠܡܬܟܠܝܬܐ
ܕܟܗܢܘܬܐ
13 ܕܠܐ ܡܬܚܙܝ ܠܗ ܡܢ ܫܒܛܐ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܠܐ ܫܠܝܛ ܒܗ
ܡܕܒܚܐ ܠܡܫܡܫ ܒܗ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ
14 ܕܢܦܩ ܡܢ ܝܗܘܕܐ ܕܠܐ ܡܠܠ ܡܘܫܐ
ܥܠ ܟܗܢܘܬܐ ܗܘ ܕܢܦܩ ܡܢ ܠܘܝ ܠܐ
ܡܠܠ ܡܘܫܐ ܥܠ ܟܗܢܘܬܐ ܕܡܠܟܝܨܕܩ
15 ܘܠܐ ܡܬܚܙܝ ܠܗ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܠܟ
ܟܗܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܠܦܘܠܚܢ ܒܦܬܓܡܐ
16 ܕܒܣܦܪ ܫܦܝܪ ܕܠܐ ܒܦܘܠܚܢ ܒܣܪܟܐ
ܕܒܣܪܟܐ ܕܚܝܐ ܠܥܠܡܝܢ ܗܘ ܕܢܦܩ
17 ܡܬܡܪ ܡܠܬܐ ܕܐܢܬ ܟܗܢ ܠܥܠܡ
ܥܠ ܕܒܬܪ ܡܠܟܝܨܕܩ ܠܡܠܟ ܥܠ ܦܘܠܚܢ
ܕܡܠܟܝܨܕܩ ܗܘ ܠܡܠܬܐ
18 ܡܬܦܣܩ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܬܬܩܢ ܒܬܪ
ܕܠܐ ܫܘܝܐ ܗܘܬ ܡܢ ܕܢܦܩ ܠܡܬܩܢ
ܠܡܬܩܢ ܒܢܝ ܠܐ ܡܫܬܡܫ ܒܗ ܡܠܬܐ
19 ܡܕܡ ܕܠܐ ܠܟ ܠܡܦܪܥ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܫ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܢܩܪܒ ܠܐ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܢܩܪܒ ܠܐ ܡܢ
20 ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗ ܕܠܐ ܕܒܫܒܘܥܬܐ ܗܘ
ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ
ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ

f. 28a

ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ
ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ
ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ
21 ܡܬܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܡܪܝ ܐܬܚܠܦ ܘܠܐ ܢܬܢܚܡ ܠܥܠܡ
ܐܢܬ ܟܗܢ ܠܥܠܡ ܥܠ ܕܒܬܪ ܡܠܟܝܨܕܩ
22 ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ
ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ
23 ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ
ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ
24 ܡܢ ܕܠܐ ܡܬܩܝܡ ܠܥܠܡ ܠܡܠܟ ܕܒܪ
ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ
25 ܡܢ ܕܡܫܬܘܙܒ ܠܥܠܡ ܡܢ ܕܢܦܩ
ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ
ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܢܦܩ
26 ܕܠܐ ܡܬܚܙܝ ܠܗ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܠܟ
ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ
ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ
27 ܕܠܐ ܡܬܚܙܝ ܠܗ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܠܟ
ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ
ܕܝܬܝܪ ܠܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܝܬܝܪ ܠ

HEBREWS II. 9—III 1.

9 τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ
πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ
παντὸς γεύσηται θανάτου. 10 Ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα [1]καὶ δι'
οὗ τὰ πάντα[1], πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας
αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Κεφάλαιον τῆς τῆς ἁγίας ἑβδομάδος παρασκευῆς.

11 ὅ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν[1]
οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, 12 λέγων[1]
Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·
13 καὶ πάλιν
Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ·
καὶ πάλιν
Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν[1] ὁ Θεός. 14 ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία
κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν [1],
ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ'
ἔστιν τὸν διάβολον, 15 καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς
τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. 16 οὐ γὰρ δήπου[1] ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, [2]
ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. 17 ὅθεν ὤφειλεν κατὰ πάντα τοῖς
ἀδελφοῖς [1] ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν
Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. 18 ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν
αὐτὸς πειρασθείς, δύναται [1] τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀρχὴ κεφαλαίου.

III. 1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε
τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχι[

10[1—1] Cod. om. καὶ δι' οὗ τὰ πάντα (homœoteleuton?) 11[1] om. αἰτίαν (cum Pesh.).
12[1] λέγει γὰρ. 13[1] ἔδωκας. 14[1] + παθημάτων (cum D_2 *al.*). 16[1] om. δήπου (cum Pesh.).
16[2] + ὁ Θεὸς. 17[1] + αὐτοῦ (cum Pesh.). 18[1] + καὶ (cum F_2).

Climacus III.

HEBREWS II. 9—III. 1.

f. 25b

9 ܡܢ ܗܘ
ܕܝܢܬܗ
ܫܘܝܐ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ
ܥܡ ܡܪܝܐ
ܠܫܘܥܘ ܠܡܠܐ
ܡܫܬܘܫܐ
ܕܐܬܝܐ
ܟܝܢܐ
ܡܪܝܢܘܬܐ
ܡܠܐ ܠܡܠܐ ܗܘ ܡܢ
ܕܢܬܩܢ ܠܗ
ܡܬܩܠܝܢ
ܡܢ ܐܘܦ ܠܡܠܐ
ܡܬܩܢܝܢ ܫܘܬ :*
10 ܡܬܩܢ : 10 ܫܢܐ
ܕܢ ܡܢ ܠܗ
ܡܢ ܡܬܩܢܬܗ
ܡܠܟ : ܡܫܝܚ
ܡܠܟ ܡܠܟܘ
ܡܠܟ ܡܠܟܘ
ܡܠܟ ܡܠܟܘ

PHILEMON 11—25.

11 τόν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ καὶ[1] σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, 12 ὃν
ἀνέπεμψά σοι[1], [2] αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· 13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην
πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ
εὐαγγελίου, 14 χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς
κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον. 15 τάχα γὰρ διὰ
τοῦτο ἐχωρίσθη [1] πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, 16 οὐκέτι ὡς δοῦλον
ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον[1] σοὶ
καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ. 17 εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν
ὡς ἐμέ. 18 εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· 19 ἐγὼ
Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ
σεαυτόν μοι προσοφείλεις. 20 ναί, ἀδελφέ[1], ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ·
ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω
ποιήσεις. 22 ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν
προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζεταί σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν [2]Χριστῷ Ἰησοῦ[2],
24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. [1]

Ἐτελέσθη ἡ Ἐπιστολὴ ἡ πρὸς Φιλήμονα καὶ Ἀππίαν . . . . . .

11[1] Cod. om. καὶ (cum A D_2 F_2 *latine*) 12[1] om. σοι (cum plur.). 12[2] + σὺ δὲ προσλαβοῦ (cum D_2 F_2; cf. ℵ[c] Pesh.). 15[1] + σου (cum P vg.). 16[1] om. μᾶλλον. ☜ 20[1] + μου. ☜ 23[2–2] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 25[1] + Ἀμήν (cum ℵ F_2 *latine* Pesh. *al.*).

Climacus II.

PHILEMON 11—25.

f. 30a

11 ܠܝ ܕܝܢ ܚܫܝܒ :
ܕܗܘ ܗܘ ܠܝ
ܠܐ ܡܢ ܗܠܢ
12 ܠܟ : ܡܗ[12]ܝ
ܗܠܫܘܢ : ܕܝ
ܗܘ ܡܠܬ ܡܬܡ :
ܟܐ ܗܡܢ
ܠܐܬܝܢ :
13 ܡܗ[13]ܝ ܗܡܢܘ
ܟܐ ܗܝܡܢ
ܠܡܬܠ ܠܡܬܠ
ܗܢܘܢ ܡܢ
ܡܬܡܢ ܠ
ܕܐܡܢܘܬܟ
ܗܚܝܢ :
14 ܠܡܕ ܗܘ ܡܢ
ܡܢܝ ܠܡܢ ܠ
ܟܢܘܢ ܗܚܝܢ :
ܠܡܬܠ ܗܠܐ
ܡܢ ܕܡܢܝܢ
ܗܘ ܡܬܡ
ܠܐ ܡܢ ܟܢܝ :

f. 30b

15 ܠܟ ܡܕ ܠܡܬܠ
ܡܕ ܐܝܬ ܡܢܝ
ܠܡܟ ܠܡܬܠ
ܗܠܠܢ ܡܢ
16 ܡܢ : ܡܢ ܡܕ[16]ܐ
ܡܢ ܡܕ : ܟܐ
ܡܬܡ ܡܢ ܡܕ :
ܠܐ ܡܢ
ܠܐ ܡܬ ܠ :
17 ܡܬܡܢ : ܡ[17]ܐ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܠ ܡܢ
ܡܕ ܡܢ
ܡܢ ܗܘ :
18 ܐ ܗܘ ܡܢ
ܠܢܢ ܟܐ ܡܢ
ܡܢ ܠܝ : ܡܗ
19 ܡܢ ܡܠܐ : ܐ[19]ܐ
ܡܢܡܢ ܡܢ
ܟܐ ܡܢ :
ܐ ܡ[20]ܐ ܡܢ : 20 ܠ :
ܐܢ ܡܢܡܢ
ܡܢ ܡܢ :
ܐܢ ܡܢ
ܐܢ ܐܝܬ
21 ܡ[21]ܡܢ : ܡ
ܐܝ ܡ
ܡܢ ܡ
ܡ ܡ :
ܡ ܗ ܡ
ܡ ܗ ܡ
ܡ ܡ ܡ :
22 ܡ ܗ ܡ
ܡ ܠ
ܡ ܡ :
ܡ ܡ
ܡ ܡ
ܡ ܡ :
23 ܡ ܡ ܡ
ܡ ܗ ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ
ܡ ܡ :
24 ܡ ܡ :
ܡ ܡ :
ܡ : ܡ
ܡ ܡ :
25 ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ :
ܡ ܡ :

Titus II. 7—III. 3.

7 περὶ πάντα, σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν, σεμνότητα, 8 [1]λόγον ὑγιῆ[1] ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν[2] φαῦλον. 9 δούλους ἰδίοις δεσπόταις [1]ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν[1] εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, 10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Κεφάλαιον τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῆς θεοφανείας ἡμέρας.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, 12 παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν [1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1], 14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς[1]· μηδείς σου περιφρονείτω.

Τέλος.

III. 1 Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς [1] ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, [1] ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, [1] δουλεύοντες

8^{1-1} Cod. lit. εὐαγγελιστὴν λόγων ὑγιῶν. 8^{2} ὑμῶν (cum A *al.*). 9^{1-1} ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν (cum Pesh.). 13^{1-1} Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum A D_2 F_2 *latine* Pesh. *al.*). 15^{1} ὑποταγῆς (cum 73 118). III. 1^{1} + καὶ (cum D_2 *latine* F_2 *latine* Pesh.). 2^{1} + ἀλλὰ (cum F_2 *latine* Pesh.). 3^{1} + καὶ (cum Pesh.).

Climacus II.

TITUS II. 7—III. 3.

f. 23 a

7 ܕܥܒܕ ܛܒܬܐ
ܕܐܝܟ ܛܒܬܐ
ܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ
ܕܥܒܕܝܢ ܠܟܝ :
ܕܐܠܦܢܐ
ܕܐ ܕܡܬܟܠܝܢ :
8 ܕܢܬܚܙܐ : ⁸ ܕܡܬܟܠܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܫܠܝܛܐ :
ܕܐ ܕܡܬܟܠܝܢ :
ܠܥܠܡ ܡܢ
ܕܐܝܟ ܠܡܥܒܕ
ܕܐܝܟ ܕܐ ܕܡܬ
ܠܡ ܕܥܒܕ
.. ܠܡ ܕܥܒ
ܕܢܬܚܙ ܢܦܫܟ
9 ܕܥܒܕ : ⁹ ܕܥܒܕ
ܠܥܠܡ
ܡܫܬܥܒܕܝܢ :
ܕܥܒܕ ܕܡܬܟ :
ܡܢ ܥܠܡ
. . ܡ . . .
. ܡ . . . .

f. 23 b

ܕܢܬ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܠܗ ܫܘ
ܡܢ ܕܥܒܕ :
11 ܠܥܠ . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
ܡܥܠܝ ܡܢܬ
ܡܬܟܢܝ ܟܝܢ
ܕܐ ܡܬܟܠܝܢ :
11* ܕܐܝܟ ܕܐ ܡܬ
ܡܬܥܒܕ
ܕܐܠܗ ܕܫܘܥ
ܠܥܠ ܕܫܘܥ
12 ܕܐ ܡܢ :
ܠܥܠ ܢܦܫܟ
ܕܢܬܚܙ
ܡܬܟܢܝܢ
ܕܐܠܗ :
ܕܐܝܟ ܕܐ
ܠܥܠ

iii. 1 ܡܢ ܕܥܒܕ
ܠܡ ܡܢ
ܕܥܒܕܝܢ
ܠܟܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܐ :
ܕܐܠܗ ܫܠܝܛܐ
ܕܐ ܡܬ
ܠܥܠ ܕܥܒ
ܡܢ
2 ܕܐ : ² ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܡܢ
ܕܐ ܕܐ : ܕܐ
ܡܢ ܕܡܬ :
ܕܐ ܕܐ
ܠܥܠ ܕܐ
ܡܢ ܕܥܒ
ܠܗ ܕܐ
3 ܕܐ : ³ ܡܢ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܡܢ
ܕ ܡܬ :
ܕܐ ܕܐ ܡܢ :
† ܡܢ ܕܥܒ †

14 ܕܐ : ¹⁴ ܡܢ
ܡܛܠ ܕܢܬ
ܕ ܡܢ ܠܥܠ
ܡܢ ܕ
ܕ ܕ ܕ :
ܠܡ ܕ
ܡܢ ܕ :
ܕ ܕ ܕ
15 ܡܢ : ¹⁵ ܡܢ
ܡܢ ܕ
ܕ
ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ : ܕ ܕ
ܡܢ ܕ ܡ :*
ܠܥ

— Cf. *Studia Sinaitica* VI. p. 39.
†—† Cf. *Schechter Fragments* p. 66.

II Timothy III. 2b—14.

2b ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι, [1]ἄσπονδοι, διάβολοι[1], ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, [1] προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον [2] ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας[1] τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 [1] πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν [1], [2] ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων [1] [2]με ἐρύσατο ὁ Κύριος[2]. 12 καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1] διωχθήσονται. 13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, [1]πλανῶντες καὶ πλανώμενοι[1]. 14 σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες,

---

3^{1-1} Cod. om. ἄσπονδοι, διάβολοι. ☜ 4^1 + κατήγοροι. ☜ 4^2 + γὰρ. ☜ 5^1 δικαιοσύνης. ☜ 7^1 + καὶ. ☜ 8^1 + αὐτῶν (cum Pesh.). 8^2 + καὶ. ☜ 11^1 + αὐτῶν (cum Pesh.). 11^{2-2} Lit. ὁ ῥυόμενός μου ὁ Κύριος. ☜ 12^{1-1} Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 13^{1-1} πλανώμενοι καὶ πλανῶντες (cum Pesh. cf. F_2 *latine*).

Climacus II.

II Timothy III. 2b—14.

f. 61 b

ܗܠܐ ܡܥܬܡ ܗܘܘܢ ܬܠܡܝܢ
3 ܗܠܐ ܬܫܚܝܢ ܠܫܘܫܐ ܡܥܫܡ
ܗܠܐ ܟܐܦܝܢ ܢܥܡ ܗܘܝܬܐ
ܚܝܢܘܢ ܡܣܟܠܢ
ܗܠܐ ܚܘܫܒܢ ܚܘܝܒܐ
ܗܠܐ ܬܫܚܝܢ ܚܘܫܒܢܐ
4 ܦܠܐ ܗܘܝܢ ܗܘܘܢ ܗܠܐ[4] : ܫܘܫܐ
ܚܝܫܢ
ܚܝܫܒܢܐ ܡܫܘܫܒܢ :
ܚܝܠܝܢ
ܚܝܢܐ
ܡܥܬܝܢ ܢܝܫܝܢ :
ܬܫܚܝ ܠܘܬ
ܚܝܠ ܡܠܐ ܡܢ ܚܝ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܡܢ ܗ
ܡܠܐ ܡܢ ܚܝ ܗܘ ܡܢ ܗ
ܡܠܐ ܡܢ ܚܝ ܗ
ܡܠܐ ܡܢ ܚ
ܡ ... ܗ

f. 61 a

ܡܫܚܝܢ :
9 ܠܐ ܠܐ
ܚܘܝܢ ܚܝ
ܗܘܝ : ܡܝܚ
ܡܫܚܝ
ܡܢ ܡܢ
ܠܚܝ : ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܫܚܝ :
10 ܡܢ ܗ ܗ
ܠܡܠܐ :
ܠܚܝ :
ܡܫܚܝ :
ܡܫܚܝ :
ܡܫܚ ܗ
ܡܫ ܡܫ :
ܡ ... ܗ
ܡ ... ܗ
ܡ ... ܗ

II TIMOTHY I. 9ᵇ—II. 4.

9ᵇ πρὸ χρόνων αἰωνίων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν [1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1], καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος[1]· 12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ[1] ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 13 ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1]· 14 τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν[1]. 15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστιν Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. 16 δώῃ ἔλεος ὁ Κύριος[1] τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, 17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν·—18 δώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·—καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ [1] διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

II. 1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1], 2 καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. 3 συνκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης [1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1]. 4 οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου[1] πραγματείαις,

---

10[1–1] Cod. Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum F_2 Pesh. *al.*). 11[1] + τοῖς ἔθνεσιν (cf. D_2 F_2 Pesh. *al.*). 12[1] om. καὶ (cum ℵ 73, Pesh.). 13[1–1] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 14[1] σοί. 16[1] Θεὸς (cum arm.). 18[1] + μοι (cum F_2 *latine* Pesh. *al.*). II. 1[1–1] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 3[1–1] Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum Pesh. *al.*). 4[1] κόσμου (cum Pesh.).

Climacus II.

II Timothy I. 9b—II. 4.

f. 58 a

f. 58 b

†—† Cf. *Anecdota Oxoniensia* I. part 5, pp. 16, 17.

— Cf. *Studia Sinaitica* VI. p. 21.

[1] *sic.*

II Thessalonians I. 3b—II. 2.

3b εἰς ἀλλήλους, 4 ὥστε [1] αὐτοὺς ἡμᾶς [2]ἐν ὑμῖν[2] ἐνκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως [3] ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς
ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε, 5 ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ,
εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, 6 εἴπερ[1]
δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν 7 καὶ ὑμῖν τοῖς
θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου [1] Ἰησοῦ ἀπ'
οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ 8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν
τοῖς μὴ εἰδόσιν Θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ [1], 9 οἵτινες [1]δίκην τίσουσιν[1] [2] ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ
Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, 10 ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν[1], ὅτι ἐπιστεύθη
τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 Εἰς ὃ καὶ προσευ-
χόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως [1] ὁ Θεὸς ἡμῶν[2]
καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει,
12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν
αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν[1] καὶ Κυρίου [2] Ἰησοῦ Χριστοῦ.

II. 1 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως
σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς [1] μηδὲ θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος μήτε
διὰ

4[1] Cod. + καὶ (cum Pesh.). 4[2—2] om. ἐν ὑμῖν. 4[3] + ὑμῶν (cf. Pesh.). 6[1] ἐπεὶ. 7[1] + ἡμῶν (cum Pesh. *al.*). 8[1] + Χριστοῦ (cum ℵ A D_2 *latine* F_2 Pesh. *al.*). 9[1—1] δαρήσονται. 9[2] + δὲ. 10[1] αἰνοῦσιν. 11[1] + αὐτοῦ (cum F_2 *latine al.*). 11[2] om. ἡμῶν (cum D_2 Pesh.). 12[1] om. ἡμῶν (cum tol.). 12[2] + ἡμῶν (cum Pesh. *al.*). II. 2[1] + ὑμῶν (cum D_2 F_2 *latine* Pesh. *al.*).

Climacus II.

II Thessalonians I. 3b—II. 2.

f. 29a

ܕܢܬܪܒܐ ܠܗ
4 ܕܢܬ : ܫܡܝܐ
ܐܝܟܐ ܕܐܢܬܘܢ
ܡܬܬܪܒܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ
ܐܝܟܐ
ܕܐ ܕܢܬ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ ܒܟܠ ܕܢܬ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ ܒܟܠ ܕܢܬ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
5 ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܬܐ
ܐܝܟܐ :
ܕܐܝܟ ܕܐ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ
ܕܡܬܬܪܒܝܢ

I Thessalonians V. 15[b]—28.

15[b] τὸ ἀγαθὸν διώκετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. 16 Πάντοτε χαίρετε,
17 ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, 18 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα
Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. 19 τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, 20 προφητείας
μὴ ἐξουθενεῖτε· 21 πάντα δὲ[1] δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· 22 ἀπὸ παντὸς
εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. 23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς
ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως
ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. 24 πιστὸς ὁ
καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε [1] περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. 27 Ἐνορκίζω
ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς [1] ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

Ἐτελέσθη ἡ Ἐπιστολὴ ἡ πρώτη Θεσσαλονικέων.....

II Thessalonians I. 1—3.

Ἡ Δευτέρα Θεσσαλονικέων.

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν
Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ [1] Ἰησοῦ Χριστῷ· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου [1] Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς
ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς
ἑκάστου πάντων ὑμῶν

21[1] Cod. om. δὲ (cum ℵ A Pesh. *al.*). 25[1] + καὶ (cum B D_2 *al.*). 27[1] + ἁγίοις (cum A Pesh. *al.*). II Thess. I. 1[1] + ἡμῶν (cum Pesh.). 2[1] + ἡμῶν (cum Pesh.).

Climacus II.

I THESSALONIANS V. 15b—II THESSALONIANS I. 3.

f. 24 a

ܐܠܗܐ ܕܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܕܢܬܩܢ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܛܒܬܐ ܠܐ ܠܚܕ ܠܐ ܠܚܕ ܐܦ

Colossians IV. 17ᵇ—18.

17ᵇ Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, [1]ἵνα αὐτὴν πληροῖς[1].
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου[1]. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν.
ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. [2]

Ἐτελέσθη ἡ Ἐπιστολὴ ἡ πρὸς τοὺς Κολασσαιεῖς. Ἐγράφη δὲ ἀπὸ Ῥώμης καὶ ἐστάλη σὺν Τυχικῷ καὶ Ὀνησίμῳ.

I Thessalonians I. 1—9ᵃ.

Ἡ πρώτη τῶν Θεσσαλονικέων.

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν
Θεῷ Πατρὶ [1] καὶ Κυρίῳ [2] Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.
2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων[1] ὑμῶν, μνείαν [2] ποιούμενοι
ἐπὶ [3]τῶν προσευχῶν ἡμῶν, 3 ἀδιαλείπτως[1] μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς
πίστεως [2] καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης [3] καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ[4] Πατρὸς ἡμῶν, 4 εἰδότες,
ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, 5 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον
ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν
Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν
δι' ὑμᾶς. 6 καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι
τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου, 7 ὥστε γενέσθαι
ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ.
8 ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ
καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν,
ὥστε μὴ χρείαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν [1] τι· 9 αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν

17[1—1] Cod. πληροῦ αὐτήν. ☜ 18[1] Παῦλος. ☜ 18[2] + Ἀμήν (cum D_2 Pesh.).
I Thess. I. 1[1] + ἡμῶν (cum A *al.*) 1[2] + ἡμῶν (cum Pesh. *al.*). 2[1] om. πάντων (cum K).
2[2] + ὑμῶν (cum D_2 F_2 Pesh. *al.*). 2[3]—3[1] τῶν προσευχῶν ἡμῶν ἀδιαλείπτως (cum Pesh.).
3[2] + ὑμῶν (cum D_2 F_2 Pesh. *al.*). 3[3] + ὑμῶν (cum Pesh.). 3[4] om. καὶ (cum Pesh.).
8[1] + αὐτοῖς. ☜

Climacus II.

COLOSSIANS IV. 17b—I THESSALONIANS I. 9a.

f. 57b

* ܐܡܪ ܠܐܪܟܝܦܘܣ
ܕܩܒܠܬ ܡܢ ܡܪܝܐ
ܕܢܫܠܡܝܗ ܗܘܠܟ : ܐܡܝܢ
18 ܫܠܡ : ܡܢ 18 ܐܢܐ ܦܘܠܘܣ
ܒܐܝܕܝ ܟܬܒ ܠܟܘܢ :
ܗܠܝ ܫܠܡܐ :
ܡܢ ܫܪܝܪܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܡܠܦܢܘܬܝ :
ܫܪܪܐ ܕܫܪܪܐ
ܐܡܝܢ : ܫܠܡ *

f. 57a

ܐܬܪܟ ܫܠܡ
4 ܐܚܝܢ : 4 ܒܚܝܢ
ܫܘܒܚ ܫܒܚܝܢ
ܫܠܡ
ܫܢܘܬܗܘܢ
5 ܕܡܫܬܡܥ ܠܟ
ܫܪܪܐ ܕܫܪܪܐ ܠܗܘܢ :
ܕܠܟ ܕܠܫܡ :
ܐܠܐ ܐܦ ܕܫܠ
ܡܢܝܢ ܕܡܫܬܡܥ
ܡܪ : ܡܢ
ܫܪܪܐ ܒܚܝܢ
ܡܪܝ ܫܪܪܐ ܡܢ
ܠܗܘܢ
ܠܚܝܢ :
6 ܐܦ ܐܦ ܫܪܪ
ܫܪܪܐ
ܡܢ ܠܡܠܟܐ :
ܠܡܠܟܘܬܐ
ܡܪ : ܡܢ
ܠܐ ܫܠ
ܡܢ ܕܠܐ ܢܬܚܠܦ
ܠܥܠܡ ܥܠܡ :
9 ܡܢ ܐܢ
ܫܠܡ ܠ

f. 57a

ܡܢ ܐܠܗܐ i. 1
ܕܫܠܝܚܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ
ܠܫܘܫܛܐ
ܫܠܡܐ ܕܫܠܡ :
ܫܠܝ ܐܠܗܐ :
ܕܫܠܝ ܫܪܪ
ܕܢܚܝ ܫܪܪ
ܫܪܪ : ܫܪܪ
ܕܢܚܝ ܐܫܬܠܚ :
2 ܫܠܡ ܠܟ
ܠܫܠܡ ܕܢܚ
ܢܚ ܠ ܡܠܟܘܬܐ :
ܕܢܚܝ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܥܠܡ :
3 ܫܠܡܐ ܡܢ
ܕܢܚܝ
ܡܢ
ܡܫܬܡܥܢܐ :
ܫܠܡ
ܠܡܠܟ
ܫܠܡ
ܠ ܡܠܟ :
ܫܠܡ
ܕܢܚܝ ܠ ܡܠܟ :
ܡܠܟ ܫܠܡ
ܡܢ ܐܠܗ
ܫܠܡ

I Thessalonians.

ܫܠܝܚܘܬܐ
ܕܦܘܠܘܣ :

— Cf. *Anecdota Oxoniensia* Vol. I. Part V. pp. 9, 10.

COLOSSIANS IV. 6b—17a.

6b πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς [1] καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος [2] ἐν Κυρίῳ, 8 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, 9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ [1], ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε [1]ἐντολάς[1], ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,) 11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. 12 ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος [1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1], πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. 13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ [1] καὶ [2] τῶν ἐν Ἱεραπόλει. 14 ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. 15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νύμφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς[1] ἐκκλησίαν. 16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων[1] ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα[2] καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. 17 καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ

7[1] Cod. + ἡμῶν. ℞ 7[2] + ἡμῶν (cum Pesh.). 9[1] + ἡμῶν. ℞ 10[1—1] τὰς ἐντολάς μου. ℞
12[1—1] Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum plur.). 13[1] + ἀδελφῶν. ℞ 13[2] + ὑπὲρ. ℞ 15[1] αὐτῶν (cum ℵA *al.*).
16[1] Λαοδικίας (cum Pesh.). 16[2] om. ἵνα (cum f).

Climacus II.

COLOSSIANS IV. 6b—17a.

f. 62 b

ܡܠܚ ܒܠܚ ܠܚܡ ܕܡܠܚ ܡܢ
ܡܫܡܥ ܚܟܡܬܐ ܕܡܬܚܡ ܠܚܡ
ܠܚܡܠ ܐܝܟ ܕܟ ܗܟ ܗܟ :
7 ܐܝܟ : 7ܗܟ 10 ܐܝܟ ܕܥܠܡܐ
ܗܠܡܐ ܕܡܠܚ ܐܝܬܝܠܚܡ
ܡܬܚܡ ܠܚܡ ܕܥܠ ܥܡܗ
ܡܢܝܢ ܡܢܝܢ :
ܐܝܟܢܐ ܕܥܠ ܡܢ ܗܢܝ
ܡܢܝܢ ܡܢܝܢ ܡܢ ܗܢ
ܐܝܟ ܡܢ ܗܢ :
ܡܢ ܗܢ ܡܢ ܗܢ
ܡܢ ܗܢ ܡܢ ܗܢ
8 ܡܢ : 8ܡܢ ܡܢ ܗܢ
ܡܢ ܗܢ ܡܢ ܗܢ :
ܡܢ ܗ

PHILIPPIANS II. 12b—26.

12b καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· 13 Θεὸς γάρ ἐστιν
ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν[1] καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. 14 πάντα
ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ
ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν
οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα
ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.
17 Ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν,
χαίρω καὶ συνχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· 18 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ
συνχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ
εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. 20 οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως
τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ
[1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1]. 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον
σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι [1]
ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς
ταχέως ἐλεύσομαι. 25 ἀναγκαῖον[1] δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ
συνεργὸν καὶ συνστρατιώτην μου, ὑμῶν[2] δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς
χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς [1]

13[1] Cod. ἡμῖν. 21[1–1] Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum ℵ A D_2 F_2 Pesh. *al.*). 23[1] + ὑμῖν (cum Pesh.).
25[1] πρέπον, lit. καλῶς. 25[2] ὑμῖν. 26[1] + ἰδεῖν (cum ℵ A D_2 Pesh. *al.*).

Climacus II.

PHILIPPIANS II. 12b—26.

f. 60a

23 لمحه ܐܘ
ܐܝܟ ܡܬܡܬܚ
ܡܥܠܝܢ ܠܘܬܗܘܢ
ܕܝ ܥܒܕܘܢ ܟܕ
ܡܢܟ ܡܢܟ
24 ܕܠܘܬܗ ܫܘܝ
ܐܝܟ ܕܐ ܕܢܚܢ
ܐܝܟ ܐܝܟ
ܡܬܡܬܚ ܗܘ
25 ܐܘ ܗܘܝܐ
ܡܫܬܡܥܬܗ
ܠܟܢܝܢܘܢ
ܐܝܟ ܕܢ
ܕܢܚܠܘܬ ܕܢ
ܚܠܘܬܗ:
ܠܘܢ ܐܘ ܥܠܝܢ
ܡܢܟ ܠܝܢ:
26 ܠܘܬܗ ܕܢ
ܠܘܬ ܗܘܝܐ
ܡܫܬܡܥ ܗܘܝܐ
ܠܘܬܗ:

f. 60b

ܕܟܝܢܘܬܗ 16 ܕܝܢ ܕܠܐ
ܡܢ ܚܝܠܗ ܗܘܝ:
13 ܡܬܚܢ: 13 ܐܠܗܐ ܠ ܡܫܬܥܐ
ܕܝ ܡܢ ܡܢ ܠܘܬܗ
ܕܠܘܬ ܕܢ ܗܘܝܐ:
ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܠܗ ܠܢܬܗ
ܕܢ ܡܢ ܐܠܗ ܗܘ ܠ 17 ܐܠܗ ܐܝܟ ܐܠܗ
14 ܕܐܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܕܡܬܡܠܠ
ܕܢ ܠܘ ܐܝܟ ܕ ܡܫܬܡܥ
ܕܢ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥ:
15 ܠܘܬ ܕܐܠܗ ܗܘ
ܕܢ ܕܐܠܗ ܗܘ ܡܬܡܬܚ:
ܕܝ ܕܐ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܡܬܡܬܚ: ܡܬܡܬܚ ܕܢ
ܕܐܠܗ ܐܠܗ 18 ܡܬܚܢ: 18 ܡܢ
ܕܝ ܕܐ ܐܝܟ ܐܠܗ ܕ
ܕ ܕܐ ܡܢ ܡܬܡܬܚ
ܕܢ ܕܐ ܡܢ 19 ܕܐ: 19 ܡܫܬܡܥ
ܐܝܟ ܕ ܕܢ ܐܝܟ
ܡܢ ܡܢ
ܡܬܡܬܚ ܕܐ ܡܬܡܬܚ:

f. 60a

ܕܐܠܗ ܡܢ
ܠܘ: ܠܘ ܠ
ܐܝܟ ܐ ܐ
ܡܬ ܡܬ ܡ
ܐܝܟ ܐ ܐ
ܡܢ ܐ ܡ
20 ܠ 20 ܐ ܠ
ܠ ܕ ܐ ܐ
ܡ ܡ ܐ
ܐ ܡ ܐ
ܐ ܡ ܐ
ܐ

EPHESIANS V. 8—24.

8 ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περι-
πατεῖτε,—9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ
καὶ ἀληθείᾳ,—10 δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, 11 καὶ μὴ συν-
κοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε,
12 τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· 13 τὰ δὲ
πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ[1] τὸ φανερούμενον φῶς
ἐστιν. 14 διὸ λέγει

Ἔγειρε, ὁ καθεύδων,
καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν [1]ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε[1], μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί,
16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν. 17 διὰ τοῦτο
μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. 18 καὶ μὴ
μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ [1] πληροῦσθε ἐν Πνεύματι [2], 19 λα-
λοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, [1]ᾄδοντες καὶ
ψάλλοντες[1] τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, 20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων
ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ [1]τῷ Θεῷ καὶ Πατρί[1], 21 ὑπο-
τασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. 22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν
[1] ὡς τῷ Κυρίῳ, 23 ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χριστὸς
κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, [1] αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος. 24 ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν

13[1] Cod. om. γὰρ. ☜ 15[1–1] πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε (cum A D_2 *graece* F_2 Pesh. *al.*).
18[1] + μᾶλλον (cum 10, 37 *al.*). 18[2] + Ἁγίῳ. ☜ 19[1–1] om. ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες. ☜
20[1–1] τῷ Πατρὶ καὶ Θεῷ (cum D_2 *graece* F_2 *graece al.*). 22[1] + ὑποτασσέσθωσαν (cum ℵ A Pesh. *al.*;
D_2 F_2 ὑποτάσσεσθαι). 23[1] + καὶ (cum Pesh. *al.*).

Climacus II.

EPHESIANS V. 8—24.

f. 59 b

8 ܡܢܝܢܘܢ ܕܝ
ܕܢܢ ܡܕܡ
ܕܗܘ ܗܝ ܢܡܝ
ܕܐܝܟ ܡܝ ܀
ܕܢܢ ܗܢܡܝ
9 ܡܠܟܐ ܀ ⁹ ܕܐܝܟ
ܕܝ ܗܢܡܝ
ܕܡܠ ܐܠܗ
ܡܕܡ ܕܢܢ ܀
10 ܕܢܢ ܕܝ
ܗܘܝ ܠܐܝܟ
11 ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܢܝ
ܡܫܬܬܦܝܢ
ܕܒܢܝܢܐ
ܗܠܝܠ ܗܢ
ܕܡܝ ܐܝܬܝ ܀
12 ܡܕܡ ܕܝ ܗܘ ܕܡܬܬܝܕܝܢ
ܕܢܢ
ܕܡܠܦܢܝܢ ܀
ܡܕܡ ܐܝ
ܐܝܟ ܕܝ ܗܘ ܗܝ
ܡܬܬܝܕܝܢ ܐܠܐ
ܡܢ ܡܬܬܝܕܝܢ ܀
13 ܕܡܠ ܕܐ ܕܝ
ܗܘܝ ܗܝ
ܕܢܢ ܡܬܬܝܕܝܢ ܀
ܕܡܠ ܕܐ ܗܝ
ܡܕܡ ܗܝ ܀
14 ܠܗܢܐ
ܡܐ ܐܝܟ
ܡܫܬܬܝ
ܗܘ ܕܐ. ܡܕܡ
ܕܐ ܕܢ ܕܡܫܬܝ
ܡܢܢܝ
ܠܝ ܕܐܝܬ ܀
15 ܡܕܡ ܐܝ ܡܢ ܡܝ
ܡܫܬܝ
ܡܕܡ ܕܢܢ
ܕܐ ܡܝ ܗܘ
ܡܬܬܝ ܐܠܐ
ܡܝ ܡܬܬܝ ܀
16 ܕܢܢ ܡܬܬܝ ܀
ܗܘ ܕܐ ܕܝ
ܡܕܡ ܀

f. 59 a

17 ܠܗܢܐ ܕܝ
ܕܐ ܡܬܬܝ
ܗܘ ܕܐ ܕܢ
ܡܕܡ ܕܐ
ܡܬܬܝ ܕܐ
ܡܢ ܕܡܢ
ܗܘ ܕܐ ܀
18 ܗܘ ܀ ¹⁸ ܕܐ
ܡܬܝ ܡܢ
ܕܡܬܝ ܡܕ
ܗܘ ܡܬܝ
ܡܕܡ ܗܘ
ܐܠܐ ܕܢ ܡܕ
ܡܬܝ
ܕܢܢ ܗܘ ܀
19 ܡܬܠܝܢ ܠܡܬܝ
ܕܡܬܝ ܡܕ
ܡܬܝ
ܗܘ ܕܠܡܬܝ
ܡܕ ܕܢ
ܡܬܝ ܀
20 ܡܬܝܢ
ܕܡܠ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܡܬܝ
ܗܘ ܡܕ
ܡܕ ܀

21 ܡܬܬܝܕܝܢ
ܐܠܐ ܠܡܠ
ܕܢܢ
ܡܬܝ ܀
22 ܡܕ ܠܡܬܝ
ܡܢ ܡܕ
ܡܬܬܝ ܡܝ
23 ܐܠܐ ܀ ²³ ܠܗܢܐ
ܗܘ ܐܝܟ
ܡܕ ܡܬ
ܐܠܐ ܡܕ
ܡܬ ܡܕ
ܡܕ ܀
24 ܐܠܐ ܀ ²⁴ ܐܠܐ
ܡܝ ܕܐ
ܡܬܝ
ܡܬܬܝ
ܠܡܬ ܀ ܡܕ
ܡܕ ܡ
ܠܡܬ

EPHESIANS IV. 14[b]—27.

14[b] ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης, 15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χριστός, 16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, 18 [1] ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ [2] ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, 19 οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. 20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἴ γε[1] αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, 22 [1]ἀποθέσθαι ὑμᾶς[1] κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεοῦσθαι[1] δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν 24 καὶ ἐνδύσασθαι[1] τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. 26 ὀργίζεσθε καὶ[1] μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, 27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

18[1] Cod. + καὶ (cum Pesh.). 18[2] + αὐτῶν (cum Pesh.). 21[1] δὲ. ☜ 22[1–1] ἀπόθεσθε (cum plur.). 23[1] ἀνανεοῦσθε (cum D_2 *latine* F_2 *latine*). 24[1] ἐνδύσασθε (cum B F_2 *latine* D_2 *latine*). 26[1] ἀλλὰ. ☜

Climacus II.

EPHESIANS IV. 14b—27.

f. 56b

ܕܢܗܘܘܢ ܠܢ ܛܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܪܝܢ ܗܘܝܢ ܠܡܠܝܢ ܕܟܠ ܪܘܚܐ ܕܬܥܝܢܘܬܐ ܕܒܫܝܢ ܕܒܫܝܢ ܗܘ ܕܒܫܝܢ ܠܡܠܝܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܫܘܩܪ

EPHESIANS I. 18b—II. 8.

18b τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, 19 καὶ τί τὸ
ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς[1] τοὺς πιστεύοντας κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, 20 ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ
ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας [1] ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ [1]
παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι· 22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν
κεφαλὴν ὑπὲρ [1]πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ[1], 23 ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα
τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου. II. 1 καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασιν [1]καὶ ταῖς ἁμαρτίαις[1] ὑμῶν, 2 ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ
[1]τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου[1] τούτου, [2] κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος,
τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς [3]τῆς ἀπειθείας[3]· 3 ἐν οἷς καὶ
ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποι-
οῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεθα τέκνα φύσει
ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· 4 ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν
ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, 5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώ-
μασιν [1] συνεζωοποίησεν [2] τῷ Χριστῷ,—χάριτί [3] ἐστε σεσωσμένοι,—6 καὶ συνή-
γειρεν [1] καὶ συνεκάθισεν [2] ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν [3]Χριστῷ Ἰησοῦ[3], 7 ἵνα ἐνδείξηται
ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1]. 8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι
διὰ πίστεως·

19[1] Cod. ὑμᾶς (cum D_2 F_2 *graece al.*). 20[1] + αὐτὸν (cum ℵ A Pesh. *al.*). 21[1] + ὑπεράνω (cum Pesh.). 22[1–1] πάσης τῆς ἐκκλησίας (cum F_2 *latine*). II. 1[1–1] om. καὶ ταῖς ἁμαρτίαις. ☜ 2[1–1] τὸν κόσμον τοῦ αἰῶνος (cf. Pesh.). 2[2] + καὶ (cum Pesh.). 2[3–3] τοῖς μὴ πειθομένοις. ☜ 5[1] + ἡμῶν (cum Pesh. *al.*). 5[2] + ἡμᾶς (cum D_2 *latine* F_2 Pesh. *al.*). 5[3] + γὰρ. ☜ 6[1] + ἡμᾶς (cum Pesh.). 6[2] + ἡμᾶς (cum Pesh.). 6[3–3] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 7[1–1] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.).

Climacus II.

EPHESIANS I. 18b—II. 8.

f. 63b

ܗܘܢܝܢܐ ܕܠܒܐ ܕܝܠܢ
ܕܢܕܥܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܬܠ ܒܗ
19 ܕܣܓܝܐ ܗܝ ܕܝܠܢ ܗܝ ܕܣܓܝܐ ܗܝ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܢ ܕܣܓܝ ܡܢ
ܕܝܠܢ ܕܫܠܡ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
22 ܠܡܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܡܬܝܠܝܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܡܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
20 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
23 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ii. 1 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
21 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
2 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ

f. 63a

ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
5 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
3 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
6 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
7 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
4 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
8 ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ
ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ ܕܝܠܢ

Cf. *Studia Sinaitica* VI. pp. 7, 8.

GALATIANS V. 24—VI. 12.

24 οἱ δὲ τοῦ [1] [2]Χριστοῦ Ἰησοῦ[2] τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις [3]. 25 Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. 26 μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, [1] ἀλλήλοις φθονοῦντες. VI. 1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος [1] ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν[2] σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. 2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε[1] τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. 3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μηδὲν ὤν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν. 4 τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον[1]· 5 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. 6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι [1] ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. 7 Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ[1] θερίσει· 8 ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς [1] θερίσει[2] φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πνεύματος θερίσει[3] ζωὴν αἰώνιον. 9 τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐνκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. 10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχωμεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. 12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι

24[1] Cod. + Κυρίου (cum ℵ). 24[2–2] Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum plur.). 24[3] + αὐτῆς (cum Pesh.). 26[1] + καὶ (cum Pesh.). VI. 1[1] + ἐξ ὑμῶν (cum Pesh. *al.*). 1[2] σκόπει. ☜ 2[1] ἀναπληρώσετε (cum B Pesh.). 4[1] ἑταῖρον αὐτοῦ. ☜ 6[1] + αὐτῷ (cum Pesh.). 7[1] om. καὶ (cum Pesh.). 8[1] + αὐτοῦ (cum D_2 F_2 *graece al.*). 8[2] θερίζει (cum Pesh.). 8[3] θερίζει. ☜

Climacus II.

GALATIANS V. 24—VI. 12.

f. 46 a

24 ܡܠܝܢ ܕܡ ܡܫܝܚܐ ܥܠܘ ܥܡܗ ܕܒܣܪܐ ܥܡ ܪܓܫܘܗܝ ܘܥܡ ܬܐܘܒܬܗ ܀
25 ܐܢ ܒܪܘܚܐ ܚܝܢܢ ܩܝܡܝܢ ܒܪܘܚܐ ܢܗܠܟ ܐܦ ܒܪܘܚܐ ܀
26 ܠܐ ܢܗܘܐ ܟܕܒܝܢ ܠܐ ܢܩܢܐ ܠܢ ܠܚܕܕܢ ܠܚܕܕܢ ܀

vi. 1 ܐܚܝܢ ܐܦܠܘ ܢܬܚܛܦ ܒܚܕܐ ܐܢܬܘܢ ܕܪܘܚܢܝܐ ܬܩܢܘܢܘ ܠܗܢܐ ܕܢܬܚܛܦ ܀
2 ܚܠܘ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܕܒܪ ܕܢܬܚܛܦ ܠܗ ܒܪܘܚ ܡܪܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀
3 ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܕܫܘܐ ܗܘܐ ܠܢܦܫܗ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܀
4 ܕܢܚܘܢ ܦܥܠܗ ܕܝܠܗ ܕܠܘܬ ܚܕܬܐ ܕܠܐ ܠܘܬ ܐܚܪܢܐ ܕܢܬܚܡܐ ܀
5 ܡܛܠ ܕܟܠ ܚܕ ܢܬܛܥܢ ܠܗ ܕܝܠܗ ܕܢܬܛܥܢ ܀
6 ܡܢ ܕܠܘܬ ܡܠܦܢܐ ܢܫܬܘܦ ܠܗ ܕܡܢ ܕܠܘܬ ܡܠܦܢܐ ܢܫܬܘܦ ܠܗ ܀
7 ܠܐ ܬܬܥܪܥܪ ܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܙܪܥ ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܢܚܨܕ ܀
8 ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܙܪܥ ܠܒܣܪܗ ܢܚܨܕ ܠܚܝܐ ܡܬܝܡܐ ܀
9 ܘܠܐ ܢܬܟܠܠ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ ܕܒܥܕܢܐ ܕܢܚܨܕ ܠܢ ܀
10 ܗܟܢܐ ܠܢ ܕܥܕܢ ܕܐܝܬ ܠܢ ܠܡܥܒܕ ܛܒܘܬܐ ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܀
11 ܚܙܘ ܟܬܒܐ ܕܒܐܦܝ ܐܢܐ ܟܬܒ ܠܟܘܢ ܒܐܝܕܝ ܀
12 ܟܠ ܕܨܒܝܢ ܕܢܬܚܙܘ ܒܦܪܣܘܦܐ ܀

f. 46 b

ܡܢ ܦܪܘܚ ܕܒܣܪܐ ܢܚܨܕ ܠܚܝܐ ܡܬܝܡܐ ܀
9 ܘܠܐ ܢܬܟܠܠ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ ܕܒܥܕܢܐ ܕܢܚܨܕ ܠܢ ܀
10 ܗܟܢܐ ܠܢ ܕܥܕܢ ܕܐܝܬ ܠܢ ܠܡܥܒܕ ܛܒܘܬܐ ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܀
11 ܚܙܘ ܟܬܒܐ ܕܒܐܦܝ ܐܢܐ ܟܬܒ ܠܟܘܢ ܒܐܝܕܝ ܀
12 ܟܠ ܕܨܒܝܢ ܕܢܬܚܙܘ ܒܦܪܣܘܦܐ ܀

GALATIANS IV. 29—V. 12.

29 ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ Πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. 30 ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. 31 διό, [1] ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

V. 1 Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν· στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. 3 μαρτύρομαι δὲ πάλιν[1] παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 4 κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. 5 ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 ἐν γὰρ [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1] οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 ἡ πεισμονὴ [1] οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 9 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. 10 ἐγὼ [1] πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα[2], ὅστις ἐὰν ᾖ. 11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. 12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

31[1] Cod. + γὰρ. ☜ V. 3[1] om. πάλιν (cum D_2 F_2 *graece*). 6[1—1] Ἰησοῦ Χριστῷ. ☜
8[1] + ὑμῶν (cum Pesh. *al.*). 10[1] + δὲ (cum F_2 *al.*). 10[2] + ὑμῶν. ☜

Climacus II.

GALATIANS IV. 29—V. 12.

f. 128 a

29 ܗܘܝ ܕܝܠܕ ܒܬܪ ܕܝܠܕ ܒܪܘܚ ܗܟܝܠ ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܕܡܬܪܕܦ ܠܗ

GALATIANS IV. 15[b]—28.

15[b] μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν [1]τοὺς ὀφθαλμοὺς[1] ὑμῶν ἐξορύξαντες
ἐδώκατέ μοι. 16 ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; 17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς
οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. 18 καλὸν δὲ
ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς,
19 τέκνα μου, οὓς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· 20 ἤθελον
δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι[1] ἐν
ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε[1];
22 γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ
ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. 23 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέν-
νηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. 24 ἅτινά ἐστιν ἀλληγορού-
μενα· αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι, μία μὲν[1] ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν
γεννῶσα[2], ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. 25 τὸ δὲ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ·
συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ[1] μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. 26 ἡ
δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτηρ [1] ἡμῶν· 27 γέγραπται
γάρ

Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα,
ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα·
ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ [1] τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ.

15[1–1] Cod. τὸν ὀφθαλμὸν. ☜ 20[1] ταλαιπωροῦμαι. ☜ 21[1] ἀναγινώσκετε (cum D_2F_2).
24[1] om. μὲν (cum Pesh.). 24[2] γεννηθεῖσα. ☜ 25[1] om. γὰρ (cum F_2 *latine* Pesh.).
26[1] + πάντων (cum ℵ[c] A *al.*). 27[1] + γὰρ. ☜

Climacus II.

GALATIANS IV. 15b—28.

f. 125 a

ܡܢܝܬܘܢ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܬܝܬ ܠܝ ܒܪܟܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝ

GALATIANS III. 20—IV. 2.

20 ὁ δὲ μεσιτης ἑνὸς[1] οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ Θεὸς εἷς ἐστιν. 21 ὁ οὖν νόμος
κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; μὴ γένοιτο[1]. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος
ζωοποιῆσαι, ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη· 22 ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ
τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ
τοῖς πιστεύουσιν.

23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον [1]ἐφρουρούμεθα συνκλειόμενοι[1]
εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι[2].

Τῇ τετάρτῃ τοῦ Κυρίου.

24 ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν[1] γέγονεν εἰς[2] Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως
δικαιωθῶμεν· 25 ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.
26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1]· 27 ὅσοι
γὰρ[1] εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. 28 οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ
Ἕλλην[1], οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ
ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν [2]Χριστῷ Ἰησοῦ[2]. 29 εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ
σπέρμα[1] ἐστέ, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς θεοφανείας.

IV. 1 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
δούλου κύριος πάντων ὤν, 2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους

III. 20[1] Cod. εἷς *sic.* 21[1] + οὕτως. 23[1–1] συνεκλείσμεθα φρουρούμενοι. 23[2] + ἐν ἡμῖν. 24[1] ἡμῖν (cum Pesh.). 24[2] + Ἰησοῦν (cf. D_2F_2). 26[1–1] Ἰησοῦ Χριστῷ (cf. Pesh.). 27[1] δὲ. 28[1] Σύρος (cum Pesh.). 28[2–2] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 29[1] σπέρματος.

Climacus II.

GALATIANS III. 20—IV. 2.

f. 39a

20 ܗܘ ܕܠܐ ܡܨܥܬܐ ܠܡܠܝܐ ܕܠܐ ܗܘ ܡܨܥܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܗܘ ܠܡܠܬ

GALATIANS I. 10b—23.

10b Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. 11 γνωρίζω γὰρ[1] ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν [2]κατὰ ἄνθρωπον[2]· 12 οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. 13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, 14 καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, [1] περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. 15 Ὅτε δὲ[1] εὐδόκησεν [2] ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ. 16 ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, 17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. 18 Ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι[1] Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· 19 [1] ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. 20 ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. 21 ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. 22 ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ. 23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε

11[1] Cod. δὲ (cum ℵ A Pesh. *al.*). 11[2–2] παρ' ἀνθρώπου (cum Pesh.). 14[1] + καὶ (cum Pesh.). 15[1] om. δὲ. ☜ 15[2] + ὁ Θεὸς (cum ℵ A D_2 *al.*). 18[1] ἰδεῖν (cum D_2 *latine* F_2 *latine* Pesh.). 19[1] + καὶ. ☜

Climacus II.

GALATIANS I. 10b—23.

f. 130a

ܡܬܪܥܝܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܡܕܡ ܠܐ ܗܘܝܢ ܥܒܕܝ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܢܐ ܡܒܥܐ ܠܪܥܝܘܬܝ ܕܐܢܫܐ ܐܦ ܠܐ ܩܒܠܬܗ ܘܠܐ ܠܡܕܬܗ ܐܠܐ ܕܓܠܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܫܢܝ ܐܢܐ ܠܐ ܐܙܠܬܝ ܠܘܬ ܫܠܝܚܐ ܩܕܡܝܐ ܠܐ ܐܬܝܬܝ ܠܘܬ ܫܠܝܚܐ ܐܚܪܢ

Τετέλεσται ἡ Ἐπιστολὴ ἡ δευτέρα πρὸς τοὺς Κορινθίους, ἐγράφη δὲ ἀπὸ Φιλίππου καὶ ἐστάλη διὰ Τίτου καὶ Λούκα.

Ἐπιστολὴ πρὸς Γαλάτας.

GALATIANS I. 1—10.

1 Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, 2 καὶ οἱ
σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· 3 χάρις[1] ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν[2] καὶ Κυρίου[3] Ἰησοῦ Χριστοῦ, 4 τοῦ δόντος
ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ
ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, 5 ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε[1] ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν
χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, 7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή τινές εἰσιν
οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται ὑμῖν παρ' ὃ
εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. 9 ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν
λέγω, [1]εἴ τις[1] ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ[1] ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον,

---

3[1] Cod. ἀγάπη. 3[2] om. ἡμῶν (cum B D_2 F_2 Pesh. *al*). 3[3] + ἡμῶν (cum B D_2 F_2 Pesh. *al*).
6[1] + ἐν τῷ νόῳ. 9[1—1] ὅστις. 10[1] + γὰρ (cum E K L P).

Climacus II.

GALATIANS I. 1—10.

f. 123a

ܐܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܠܐ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܐܢܫ ܐܠܐ ܥܠ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܩܐܡܗ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܟܠ ܐܚܝܢ ܕܥܡܝ ܠܟܢܝܫܬܐ ܕܓܠܝܬܐ ܨܒܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܒ ܢܦܫܗ ܥܠ ܚܛܝܬܢ ܕܢܦܨܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܝܫܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܦܘܠܚܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ׃

Galatians i. 1.

ܐܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܠܐ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܐܢܫ ܐܠܐ ܥܠ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܩܐܡܗ ܡܢ ܡܝܬܐ ׃

f. 123b

ܘܟܠ ܐܚܝܢ ܕܥܡܝ ܠܟܢܝܫܬܐ ܕܓܠܝܬܐ ׃ ܨܒܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܒ ܢܦܫܗ ܥܠ ܚܛܝܬܢ ܕܢܦܨܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܝܫܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ׃ ܠܦܘܠܚܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ׃ ܐܡܝܢ ׃

ܐܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܠܐ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܐܢܫ ܐܠܐ ܥܠ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ׃ ܘܟܠ ܐܚܝܢ ܕܥܡܝ ׃ ܠܟܢܝܫܬܐ ܕܓܠܝܬܐ ׃ ܨܒܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ׃ ܘܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ׃ ܕܝܗܒ ܢܦܫܗ ܥܠ ܚܛܝܬܢ ׃ ܕܢܦܨܘܢ ׃ ܡܢ ܗܠܝܢ ׃ ܒܝܫܐ ׃ ܕܥܠܡܐ ׃ ܗܢܐ ׃ ܠܦܘܠܚܢ ׃ ܐܠܗܐ ׃ ܐܒܐ ׃ ܠܥܠܡܝ ׃ ܥܠܡܝܢ ׃ ܐܡܝܢ ׃

II Corinthians VI. 16b—VII. 8.

16b καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι[1]
Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,
καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μου λαός.
17 διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν
καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος,
καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε·
κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,
18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα,
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Ἀρχὴ Κεφαλαίου.

VII. 1 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ[1] Θεοῦ. 2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συνζῆν. 4 πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. 5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. 6 ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ[1], ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. 8 ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα

16[1] Cod. om. ὅτι. VII. 1[1] Πνεύματι. 7[1] ἡμῶν.

Climacus II.

II CORINTHIANS VI. 16b—VII. 8.

f. 2a

ܡܢܝ ܕܐܬܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡ ܨܠܡܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܐܫܪܐ ܒܬܘܟܝܗܘܢ ܘܐܬܬܪܥܐ ܠܗܘܢ ܘܐܬܗܠܟ ܒܝܢܬܗܘܢ ܘܐܢܐ ܐܬܐ ܠܗܘܢ ܠܐܒ ܠܒܢܝܢ ܘܐܢܬܘܢ ܠܝ ܠܒܢܝܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܟܠܗܝܢ ܡܫܬܠܛܢܐ ܠܝ ܠܡܐ ܕܢܬܩܒܠ ܠܝ ܠܐܒ ܘܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟܘܢ

II Corinthians VI. 3ᵇ—16.

3ᵇ προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία[1], 4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάνοντες
ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν
στενοχωρίαις, 5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς,[1] ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις,
ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, 6 ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν
χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, 7 ἐν λόγῳ ἀληθείας,
ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,
9 ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ[1] ζῶμεν,
ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, 10 ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες,
ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλά-
τυνται· 12 οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ὑμῶν· 13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.
14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ,
ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; 15 τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ,
ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; 16 τίς δὲ συνκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ[1]
εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐσμεν ζῶντος·

3[1] Cod. + ἡμῶν (cum Pesh.). 5[1] + δὲ καὶ. 9[1] om. ἰδοὺ (cf. F_2). 16[1] + τοῦ τῶν (cum Pesh.).

Climacus II.

II CORINTHIANS VI. 3b—16.

f. 6a

* ܗܘܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܢܬܚ ܠܢ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܬܬܠ ܦܘܠܚܢܐ ܕܠܐ ܢܬܬܠ ܠܒܪ ܢܫܐ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬܝܐ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܐܘܠ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܝܬܐ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܚܝܐ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܠܡ

II Corinthians IV. 18c—V. 12.

18c βλεπόμενα αἰώνια.

⁜ Ἀρχὴ Κεφαλαίου.

V. 1 οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν[1] ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν[1] τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, 3 εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. 4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. 5 ὁ δὲ[1] κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. 6 Θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· 7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους· 8 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες[1] εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. 10 τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους[1] πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. 12 οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ

V. 1[1] Cod. δὲ. 2[1] + ἔτι. 5[1] om. δὲ. 9[1] + ἐν τῷ σώματι. 11[1] + μὲν.

Climacus II.

II CORINTHIANS IV. 18c—V. 12.

f. 3a

ܡܬܚܙܝܢ
ܠܥܠܡ ܀
ܕܠܐ ܢܚܙܝܢ ܡܕܡ ܕܠܥܠܡ ܕܡܬܚܙܐ ܗܘܝܢ ܕܠܥܠܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܥܠܡ ܀
ܗܟܝܠ ܕܐܝܟ ܡܠܬܐ ܀
ܗܘܝܢ ܕ

II Corinthians I. 23—II. 11.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι
φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι[1] ἦλθον εἰς Κόρινθον. 24 οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν
τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.
II. 1 ἔκρινα δὲ[1] ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. 2 εἰ
γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;
3 καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν,
πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. 4 ἐκ γὰρ
πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ
ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.
5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπι-
βαρῶ, πάντας ὑμᾶς. 6 ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν
πλειόνων, 7 ὥστε τοὐναντίον[1] μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι[2] καὶ παρακαλέσαι[3], μή
πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. 8 διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· 9 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν
ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. 10 ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγώ· καὶ γὰρ
ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι, [1]εἴ τι[1] κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, 11 ἵνα
μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

I. 23[1] Cod. οὐκ (cum D_2 *latine* F_2 Pesh. *al.*). II. 1[1] γὰρ (cum ℵ[c] B *al.*). 7[1] om. τοὐναντίον. 7[2] + αὐτῷ (cum Pesh.). 7[3] + αὐτὸν (cum Pesh.). 10[1–1] om. εἴ τι.

Climacus II.

II CORINTHIANS I. 23—II. 11.

f. 17 a

23 ܐܢܐ ܗܘܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܟܘܪܢܬܟܘܢ ܠܐ ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܠܡܬܠܐ ܥܠ ܢܦܫܝ ܠܐ ܐܬܝܬܝ ܠܩܘܪܝܢܬܘܢ ܠܡܬܠ ܕܢܚܘܣ ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܠܛܝܢ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܟܘܢ ܐܠܐ ܥܒܕܝܢ ܥܡ ܚܕܘܬܟܘܢ ܡܛܠ ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ ܩܝܡܝܢ ܐܢܘܢ ܚܕ ii. 1 ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܠܐ ܐܬܝܬܝ ܠܩܘܪܝܢܬܘܢ ܒܚܘܢܢܐ ܠܐ ܡܬܚܝܠ ܐܢܐ ܠܘܬܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܐܦܠܝܢ ܐܢܐ ܚܕܝ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܕܚܕܝܬܝ ܠܟܘܢ ܗܘ ܕܡܫܚܢ ܠܝ ܐܢܐ ܠܡܢ ܕܢܚܕܐ ܠܝ ܡܢ

I Corinthians XVI. 16b—24.

16b ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι[1] καὶ κοπιῶντι. 17 χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· 18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ [1] ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζεται[1] ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. 20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. 21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. 22 εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον, ἤτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά. 23 ἡ χάρις τοῦ Κυρίου [1] Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. 24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1].[2]

II Corinthians I. 1—3.

1 Παῦλος ἀπόστολος [1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1] διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς [2] τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου [1] Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως,

---

I Cor. XVI. 16[1] Cod. ἐργοῦντι (cum D_2 *latine*). 18[1] + πνεῦμα. ☜ 19[1] ἀσπάζονται (cum B D_2 *latine* F_2 Pesh.). 23[1] + ἡμῶν (cum A Pesh. *al.*). 24[1–1] Ἰησοῦ Χριστῷ. ☜ 24[2] + ἀμήν (cum A D_2 Pesh.). II Cor. I. 1[1–1] Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum A D_2 Pesh. *al.*). 1[2] + ἡμῶν. ☜ 2[1] + ἡμῶν (cum Pesh.).

Climacus II.

I CORINTHIANS XVI. 16b—II CORINTHIANS I. 3.

f. 20 a

ܡܬܩܪܒܝܢ
ܠܟܘܢ ܡܠܬܐ ·
ܡܢ ܩܕܡ
ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘ ·
17 ܘܥܠ ܕܐܬܐ ܫܠܡܐ
ܕܚܣܪܘܢ
ܗܘܝܢ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ :
ܠܠܐ ܫܘܬܦܘܬܐ
ܡܠܬܐ ܕܠܐ ·
18 ܡܛܠ ܕܢܦܫܝ
ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܡܢ ܩܕܡ
ܠܟܘܢ ܠܘܬ
19 ܡܠܬܐ · [19]ܕܐܬܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܕܚܣܪܐ ·
ܥܠܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܕܢܚܐ ܡܠܬܐ

f. 20 b

ܡܬܩܪܒܘܢ
ܐܢܬܘܢ
ܠܚܕܐ
ܗܘܝܢ ܠܡܗܘ
ܕܚܣܪܐ
ܗܘܝܢ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ :
ܥܡ ܩܠܗܝ
ܡܢܬܐ ܕܐܬܐ
ܕܩܠ ܐܬܐ ·
2 ܡܢ ܩܕܡ ܩܪܒܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܐ
ܐܠܗܐ ܕܟܠܗ :
ܢܚܢ ܢܚ
ܡܢ ܕܩܕܡ ·
3 ܢܚܢ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܪܚܡ
ܡܢ ܢܚ
ܕܩܕܡ ·

II Cor. i. 1—3.

1 ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ ܥܡ
ܩܪܝܢ ·
ܐܚܝܢ
ܕܐܠܗ ܡܠܐ
ܕܚܣܕ ·

ܕܚܣܪܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܕܐܠܗ ·
ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܕܚܣܪ ·
ܕܐܠܗ ·
ܕܚܣܕ ·

I Corinthians XV. 38—49.

38 ὁ δὲ Θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα[1] καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. 39 οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. 40 καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. 41 ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. 42 οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται[1] σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ[2] πνευματικόν. 45 οὕτως καὶ γέγραπται Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· [1] ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. 46 ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. 47 ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος[1] ἐξ οὐρανοῦ. 48 οἷος ὁ χοϊκός, [1]τοιοῦτοι καὶ[1] οἱ χοϊκοί, καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, [2]τοιοῦτοι καὶ[2] οἱ ἐπουράνιοι· 49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ,

---

38[1] Cod. τὸ σῶμα αὐτοῦ. 44[1] + δὲ. 44[2] + σῶμα (cum Pesh. *al.*). 45[1] + καὶ (cum Pesh.). 47[1] + ὁ Κύριος (cum ℵ[c] A Pesh. *al.*). 48[1—1] om. τοιοῦτοι καὶ. 48[2—2] om. τοιοῦτοι καὶ.

Climacus II.

I CORINTHIANS XV. 38—49.

f. 18a

38 ܐܠܗܐ ܝܗܒ
ܠܗ ܕܨܒܐ ܗܝܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟ
ܕܒܥܝܢ ܡܢ ܡܢܝ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܕܟܠ ܚܕ ܒܪܝܬܗ ܗܘܝܢ ܡܬܚܙܝܢ
ܕܟܠ ܙܪܥܐ ܠܐ ܙܪܥ ܐܠܐ ܚܛܬܐ ܒܠܚܘܕ
ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܢܬܙܪܥ ܐܠܐ ܡܠܬܐ ܒܠܚܘܕ
ܕܢܬܙܪܥ ܡܢ ܡܢܝ ܕܢܬܙܪܥ ܡܢ ܡܢ ܕܢܬܙܪܥ
ܡܢ ܡܢ ܕܢܬܙܪܥ ܡܢ ܡܢ ܕܢܬܙܪܥ
39 ܒܣܪܐ ܕܒܣܪ ܐܝܟ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ
ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ
ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ
ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ
ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ
ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ ܕܒܣܪ
40 ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ

f. 18b

ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ

I Corinthians XV. 24ᵇ—37.

24ᵇ ὅταν παραδιδοῖ [1] τὴν βασιλείαν [2]τῷ Θεῷ καὶ Πατρί[2], ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. 25 δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι οὗ θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς [1] ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. 26 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· 27 πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι[1] πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. 28 ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ[1] αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. 29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν[1]; 30 τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 31 καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν[1]. 32 εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα[1] ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 33 μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. 34 ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ.

35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; 36 ἄφρων, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· 37 καὶ ὃ σπείρεις, οὐ[1] τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν[2].

24[1] Cod. + αὐτῷ. ☜ 24[2—2] τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. ☜ 25[1] + αὐτοῦ (cum A F_2 Pesh. *al.*). 27[1] om. ὅτι (cum B D_2 *latine*). 28[1] om. καὶ (cum B D_2 Pesh. *al.*). 29[1] τῶν νεκρῶν (cum D_2^c Pesh. *al.*). 31[1—1] τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 32[1] κατέβην εἰς τὰ θηρία. ☜ 37[1] om. οὐ. ☜ 37[2] + σπερμάτων. ☜

Climacus II.

I CORINTHIANS XV. 24b—37.

f. 8 a

f. 8 b

I CORINTHIANS XIV. 37ᵇ—XV. 10.

37ᵇ ὑμῖν ὅτι Κυρίου ἐστὶν ἐντολή· 38 εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται. 39 Ὥστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· 40 πάντα δὲ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

XV. 1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ[1] ἑστήκατε, 2 δι' οὗ καὶ[1] σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. 3 παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, 4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ [1] κατὰ τὰς γραφάς, 5 καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα· 6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ [1] ἐκοιμήθησαν· 7 ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· 8 ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. 9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· 10 χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη,

---

XV. 1[1] Cod. om. καὶ. 2[1] om. καὶ. 4[1] + καθὼς (cf. Pesh.). 6[1] + ἐξ αὐτῶν (cum Pesh.).

Climacus II.

I CORINTHIANS XIV. 37b—XV. 10.

f. 22a

ܠܡܐ ܕܢܒܝܐ ܗܘܐ ܒܪܘܚܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܡܠܠ ܥܠܘܗܝ ܠܐ ܡܬܬܚܙܐ ܠܟܘܢ ܐܢ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܗܘ

I Corinthians XIV. 24ᵇ—37.

24ᵇ [1] ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 25 τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον [1] προσκυνήσει[2] τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι Ὄντως ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν. 26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. 27 εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἷς διερμηνευέτω· 28 ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ. 29 προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· 30 ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. 31 δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες [1] προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται. 32 καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· 33 οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς [1]ἀλλὰ εἰρήνης. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων, 34 αἱ γυναῖκες[1] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. 36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; 37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω

24[1] Cod. + καὶ (cum Pesh.). 25[1] + αὐτοῦ (cum Pesh.). 25[2] καὶ ὁμολογήσει. ☜
31[1] + ὑμῶν (cf. Pesh.). 33[1]—34[1] ἀλλὰ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες κ.τ.λ. (cum ℵ A B Pesh.).

Climacus II.

I CORINTHIANS XIV. 24b—37.

f. 15a

ܡܬܬܝܗܒܝܢ ܠܟ
ܟܠܗ ܀
25 ܘܢܦܠܘܢ
ܥܠܝܗܘܢ ܡܬܬܝܗܒܝܢ
ܠܐܦܝܢ ܀ ܡܫܬܚܘܝܢ
ܡܢ ܟܠ ܟܠ
ܕܟܝܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܡܠܬܐ ܀
ܡܬܬܝܗܒܝܢ ܠܗ ܡܢ ܡܬܬܝܗܒܝܢ
ܠܟܠ ܡܢ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܕܢܦܠ
ܠܡܠܬܐ ܀
ܡܢ ܡܢ ܕܢܦܠ 28 ܡܬܬܝܗܒ ܀ ܕܐܢ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܢ
ܕܢܦܠ ܡܢ ܀ ܡܬܬܝܗܒ ܡܢ
26 ܟܠ ܕܢܦܠ ܡܢ
ܕܢܬܢ ܠܗ
ܡܢ ܡܬܬܝܗܒ ܀
ܟܠ ܡܢ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܀
ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܀
ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܀
ܡܢ ܟܠ
ܡܢ ܟܠ
ܡܬܬܝܗ ܀ ܕܟܠ 30 ܕܐܢ ܡܫܬܘܢ
ܕܢܬܢ ܡܢ
ܡܢ ܟܠ ܡܢ

f. 15b

ܡܬܬܝܗ ܀ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܀
31 ܡܠܠ ܡܢ
ܟܝ ܕܟܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܬܬ[1]
ܡܢ ܡܬܬ[2] ܀
ܠܡܠ ܕܟܠ
ܡܢ ܡܠܠ ܀
ܡܢ ܡܢ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܡܢ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܡܢ ܕܢܦܠ
32 ܡܫܬܘܢ
ܕܡܬܬ ܠܡܬܬ
ܡܬܬܝܗ ܀
33 ܠܐ ܟܝ ܡܢ
ܕܡܬܬ
ܟܠ ܕܢܦܠ ܀
ܡܢ ܕܢܦܠ
ܡܢ ܕܢܦܠ
34 ܕܢܦܠ ܀ 34 ܡܢ
ܡܢ ܡܬܬ
ܡܢ ܟܝ ܀ ܡܢ
ܡܢ ܕܢ
ܡܢ ܕܢ ܡܬܬ ܀

ܡܢ ܡܬܬ ܀
ܡܢ ܡܢ ܀
ܡܢ ܡܢ ܀
ܡܢ ܡܢ

I Corinthians XIV. 4ᵇ—14.

4ᵇ οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. 5 θέλω δὲ πάντας
ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προ-
φητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία
οἰκοδομὴν λάβῃ. 6 νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν,
τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ[1] ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ
ἐν προφητείᾳ ἢ[2] διδαχῇ; 7 ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε
κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον
ἢ τὸ κιθαριζόμενον; 8 καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῷ, τίς παρα-
σκευάσεται εἰς πόλεμον; 9 οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον
λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.
10 τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· 11 [1] ἐὰν
οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι [2] βάρβαρος καὶ ὁ
λαλῶν [3]ἐν ἐμοὶ[3] βάρβαρος. 12 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων[1],
πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 13 Διὸ ὁ λαλῶν
γλώσσῃ προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. 14 ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ,

---

6[1] Cod. om. ἢ (cum ℵ D₂ *latine* etc.). 6[2] + ἐν (cum ℵᶜ A B D₂ *latine* F₂ *latine* etc.).
11[1] + οὕτως. ℵ 11[2] + μοι (cf. Pesh.). 11[3–3] μοι (cum D₂ F₂ Pesh.). 12[1] πνευματικῶν
(cum P etc.; cf. Pesh.).

Climacus II.

I Corinthians XIV. 4b—14.

f. 13b

ܡܢ ܕܡܫܬܐ ܀
ܒܝ ܕܐܢ ܕܡܫܬܐ
ܕܡܫܬܐ ܡܢ
5 ܕܡܫܬܐ ܀ 5ܡܕܡ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܕܡܠܠܢ
ܡܠܠܢ
ܠܡܠܝܢ ܀ ܡܠܐ
ܕܐܢ ܕܡܠܠܢ
ܡܫܬܐ ܀ ܡܢ
ܡܢ ܕܐܢ ܡܢ
ܕܡܫܬܐ ܐܝܟ
ܡܢ ܕܡܫܬܐ
ܡܠܝܢ ܀ ܐܝܟ
ܐܝ ܡܢ ܡܢ
ܕܐܢ ܀
ܠܡܠ
ܕܡܫܬܐ
ܡܫܬ ܡܫܬ ܀
6 ܡܢ ܕܐܢ ܐܝܟ
ܐܝ ܐܝܟ
ܠܡܢܐ
ܡܠܝܢ ܡܠܝ ܀

f. 13a

8 ܡܢ ܐܝ ܡܢ
ܐܝ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
9 ܡܢ ܀ 9ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܀
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
10 ܡܢ ܀ 10ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
11 ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ

ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
12 ܡܢ ܀ 12ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
13 ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ
14 ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܀

I Corinthians XIII. 4—XIV. 4.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, [1] χρηστεύεται, [2] ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ περ-
περεύεται [2], οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παρο-
ξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνχαίρει δὲ
τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει· εἴτε δὲ [1] προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε
γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. 9 ἐκ μέρους γὰρ γινώ-
σκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ
μέρους καταργηθήσεται. 11 ὅτε ἤμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἐφρόνουν
ὡς νήπιος, ἐλογιζόμην ὡς νήπιος· ὅτε [1] γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ [2] τοῦ νηπίου [2].
12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι [1] δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπε-
γνώσθην. 13 νυνὶ δὲ μένει [1] πίστις, [2] ἐλπίς, [2] ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ
τούτων ἡ ἀγάπη. XIV. 1 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά,
μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. 2 ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ [1] οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ
ἀλλὰ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· 3 ὁ δὲ προφητεύων
ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. 4 ὁ λαλῶν
γλώσσῃ [1] ἑαυτὸν

XIII. 4[1] Cod. + καὶ (cum Pesh.). 4[2—2] ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται (cum B D_2 *al.*; cf. ℵA Pesh.). 8[1] om. δὲ (cum D_2). 11[1] + δὲ. 11[2—2] τῆς νηπιότητος (cum Pesh.). 12[1] + ὡς (cum D_2 Pesh.). 13[1] + ταῦτα (cum Pesh.). 13[2] + καὶ bis (cum Pesh.).
XIV. 2[1] γλώσσαις (cum D_2). 4[1] γλώσσαις (cum D_2 *graece*).

Climacus II.

I CORINTHIANS XIII. 4—XIV. 4.

f. 19a *

4 ܡܬܚܢܢܐ ܡܬܬܪܥܡ ܕܠܐ ܡܬ
ܡܬܪܥܡ ܠܐ ܡܬܚܫܕ : *
ܡܬܚܢܢ : 8 ܡܬܚܢ ܠܐ
ܡܬܚܢ ܠܐ ܡܬܚܫܒ : ܡܬܚܫܒ ܠܐ ܡܬܚܢ :
ܠܐ ܡܬܚܢܢ : ܒܐ ܡܬܚܢ
ܠܐ ܡܬܚܫܒ : ܡܬܚܢ ܒܐ ܠܡܬܚܢ
5 ܠܐ ܡܬܚܢܢ : ܒܐ ܠܡܬܚܢ ܬܪܝܢ
ܠܐ ܡܬܚ : ܡܬܚ :
ܡܬܚܢ : 9 ܡܢ ܡܬܚ ܠܐ
ܠܐ ܡܬܚܫܒ : ܡܢ ܡܬܚ
ܠܐ ܡܬܚ ܡܬ ܡܬ
ܠܐ ܡܬ : ܡܢ ܡܬ ܠܐ ܡܬ :
6 ܠܐ ܡܬ ܠܐ 10 ܡܬ ܡܬ ܡܬ
ܡܬ : ܡܬ ܡܬ
ܡܬ ܡܬ ܡ ܡ ܡ : ܡ ܡ
ܠܐ ܡ ܡ : ܡ ܡ
7 ܡܬ ܡ 11 ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ : ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ : ܡ : ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ : ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ

f. 19b

ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ : ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
12 ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ
ܡ : ܡ
ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ : ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ : ܡ
ܡ ܡ : ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
13 ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ : ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ

xiv.

1 ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ : ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ
2 ܡ : ² ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ : ܡ
ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ : ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ : ³ ܡ ܡ
3 ܡ : ³ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ
4 ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ

— Cod. Dam.

I Corinthians IV. 6b—15.

6b εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τό Μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται[1], ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε[2] κατὰ τοῦ ἑτέρου[3]. 7 τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; 8 ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ[1]· ἤδη[2] ἐπλουτήσατε· [3]χωρὶς ἡμῶν[3] ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν. 9 δοκῶ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους[1] ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. 10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11[1] ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν 12[1] καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, 13 δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν[1]· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. 14 Οὐκ[1] ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν. 15 ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1] διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ

6[1] Cod. + φρονεῖν (cum ℵ[c]C; cf. D₂ L P Pesh. etc.). 6[2] φυσιοῦται (cum D₂ *latine* F₂ *latine*). 6[3] ἑταίρου (cum Pesh.). 8[1] + χωρὶς ἡμῶν. ☜ 8[2] καὶ. ☜ 8[3]—[3] om. χωρὶς ἡμῶν (cum A). 9[1] + ὡς. ☜ 11[1] + καὶ. ☜ 12[1] + ἡμεῖς. ☜ 13[1] + ἀπ' αὐτῶν (cum Pesh.). 14[1] Οὐχ ὡς (cum Pesh.). 15[1]—[1] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.).

Climacus II.

I CORINTHIANS IV. 6b—15.

f. 10b

ܕܢܬܪ
ܡܬܚܠܝ
ܡܢ ܠܬܡܠܝ
ܠܬܡܠ ܕܡ
ܡܠܝܢ ܕܟ
ܐܠܐ ܕܬܪܬ
ܡܢ ܕܟ ܕܬܪܬ
ܡܬܪܬܥܡ
ܐܠܐ ܫܟ ܫ
ܠܡ ܕܢܬ
ܕܫ ܡܬܪܬ
ܠܡ ܫܬ
7 ܡܢ ܕܢ ܕܡ
ܐ ܕܟ ܡܢ
ܕܡ ܕܟ
ܐܠܐ ܫܡܬ:
ܟ ܐ ܕܟ
ܠܡ ܕܟ
ܡܬ ܕܬܪ
ܡܢ ܠܬ
8 ܫܡܬ: 8 ܕܢ
ܡܬܚܝ

f. 10a

ܕܟܫ:
ܡܢ ܕܟܬܥ
ܟ ܐ ܕ
ܫܡ: ܟ
ܡܬ: ܡ
ܐ ܕܠ:
11 ܡܢ ܕܠ
ܠܡ ܫܬ
ܡܢ ܟ
ܕܫ ܡܢ
ܡ: ܟ
ܡܬ: ܡ
ܡܬ
ܡ: ܡ
12 ܡ ܠ ܡ
ܕܠ ܕܟ:
ܡ ܡ
ܡ: ܡ
ܡ: ܡ
ܡ:
13 ܡ ܕ ܠ
ܡ ܡ
ܡ:

ܡ ܕ ܡ
ܐ ܕ
ܐ ܕ
ܐ ܕ
ܐ ܕ
ܐ ܕ
14 ܡ ܕ
ܐ ܕ
ܐ ܕ
ܡ: ܟ
ܡ ܠ
15 ܡ: 15 ܟ
ܐ ܕ
ܐ
ܟ ܠ
ܡ:
ܐ ܕ ܠ
ܡ ܕ
ܡ ܕ
ܡ:
ܡ ܕ
ܡ ܕ
ܡ:

I Corinthians III. 17b—IV. 6.

17b ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. 18 Μηδεὶς
ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· [1]εἴ τις[1] δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ,
μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. 19 ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου
μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν. γέγραπται γάρ Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς
ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· 20 καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι. 21 ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις·
πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, 22 εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος
εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, 23 ὑμεῖς
δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ. IV. 1 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς
ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. 2 ὧδε λοιπὸν[1] ζητεῖται
ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. 3 ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα
ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ [1]ἀνθρωπίνης ἡμέρας[1]· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω·
4 οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων
με Κύριός ἐστιν. 5 ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος,
ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν
καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 6 Ταῦτα
δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα

III. 18[1–1] Cod. ὅστις (cum Pesh.). IV. 2[1] οὖν (cf. Pesh.). 3[1–1] ἀνθρωπότητος (cf. Pesh.).

Climacus II.

I CORINTHIANS III. 17b—IV. 6.

f. 11b

17b ܕܡܢ ܕܚܒܠ ܠܗ
ܐܠܗܐ ܢܚܒܠ
ܠܝܬ ܡܢ ܕܝ
ܐܠܗܐ ܡܩܕܫ ܗܘ ܀
18 ܐܢ ܠܐ ܢܫܬܠܡ
ܒܗܕܐ ܕܝ ܀ ܡܢܝܢ
ܗܘܐ ܗܘ
ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܢܗܘܐ
ܚܟܝܡ ܀ ܕܝ
ܢܬܚܟܡ ܠܗ
ܕܢܗܘܐ ܚܟܝܡ ܀
19 ܡܛܠ ܕܚܟܡܬܐ ܕܗܢܐ
ܥܠܡܐ ܡܪܚܩ ܗܘܬ
ܠܕܐܠܗܐ ܡܟܬܒ ܗܘܐ
ܕܢܫܩܛ ܚܟܝܡܐ ܀
20 ܘܡܪܝܐ ܝܕܥ ܗܘܐ
ܡܚܫܒܬܗܘܢ ܀
ܗܢܘ ܡܬܚܟܡܝܢ ܀
21 ܡܢ ܗܫܐ ܠܐ ܢܫܒܚ
ܒܒܢܝܢ ܀
ܕܟܠܗ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܀
22 ܐܢ ܦܘܠܘܣ ܀
ܐܢ ܐܦܠܘܣ ܀
ܐܢ ܩܐܦܐ ܀
ܐܢ ܚܝܐ ܀
ܐܢ ܡܘܬܐ ܀
ܐܢ ܕܝܢܐ ܕܗܢܐ ܀
ܐܢ ܕܝܢ ܕܥܠܡܐ ܀
ܕܟܠܗ ܕܝܠܢ ܀
23 ܐܢܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܀
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܀
ܕܐܠܗܐ ܀
ܕܟܠ ܗܢܐ ܕܚܟܡܬܐ ܀
ܕܡܬܚܟܡ ܀
ܕܢܗܘܐ ܚܟܝܡ ܀
ܕܐܠܗܐ ܀
ܕܢܗܘܐ ܚܟܝܡ ܀

f. 11a

iv. 1 ܗܟܢܐ ܢܚܙܐ ܠܢ
ܕܥܒܕܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܡܢ ܕܝ
ܡܬܝܕܥܢ
ܕܡܫܬܡܫܢ ܀
ܒܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܬܝܗܒ ܗܘ
2 ܐܠܗܐ ܀ ² ܕܐ
ܐܢ ܕܡܬܒܥܐ
ܕܒܝܬܐ
ܗܢܐ ܡܬܒܥܐ ܐܢ
3 ܕܡܬܒܥ ܀ ³ ܠܐ
ܗܘ ܠܒܥܐ
ܡܢ ܕܡܬܒܥ
ܗܘܐ ܀ ܕܝ ܐܢ
ܕܢܫܬܡܥ ܀
ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܕܢܬ ܠܗ
ܐܢ ܐܢܐ ܀
4 ܠܗ ܐܢ ܕܝ
ܡܕ ܕܠܡ
ܕܐܠܗ ܀
ܕܐܠܗ ܀
ܕܐܠܗ ܀
6 ܡܠܝ ܗܘ
ܐܢܫ ܕܡܫ

I CORINTHIANS I. 6b—17.

ἐβεβαιώθη [1] ἐν ὑμῖν, 7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι,
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· 8 ὃς καὶ
βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους [1]ἐν τῇ ἡμέρᾳ[1] τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. 9 πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα,
ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. 11 ἐδηλώθη
γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.
12 λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ
Ἀπολλώ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. 13 [1]μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ
Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; 14 εὐ-
χαριστῶ[1] ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· 15 ἵνα μή
τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. 16 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. 17 οὐ γὰρ ἀπέ-
στειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

6[1] Cod. + δὲ. ☜ 8[1—1] εἰς τὴν ἡμέραν vel τῇ ἡμέρᾳ. ☜ 13[1] + μὴ (cum D_2F_2 Pesh.).
14[1] + τῷ Θεῷ μου (cum A Pesh.; cf. D_2F_2).

Climacus II.

I CORINTHIANS I. 6b—17.

f. 21 a

ܗܘܝܬܘܢ ܕܐ
7 ܕܢܚܐ [7]ܠܗܠܐ
ܠܐ ܡܫܟܚ
ܡܢܝܢ ܐܘܟ
ܠܐ ܟܬܒ ܟܡ
ܟܘܢܝܬܐ
ܟܬܒܬܐ
ܠܡܠܦܬܐ ܕܚܝ
ܡܢܐ
8 ܟܬܒ : [8]ܡܢ
ܕܐܘܟ ܡܢܝ
ܢܫܢܐ ܕܐ ܕܢܟ
ܠܡܢܝܢ : ܕܠܐ
ܕܠܐ ܠܡܬܟ
ܕܚܝ ܡܢܐ
ܟܬܒ :
9 ܕܡܬܟ ܡܢ
ܐܠܗ
ܡܢ ܕܟ
ܟܘܢܝܬܐ
ܠܡܫܬܘܬܐ
ܟܘܢܝܬܐ
ܕܐ ܡܢ

f. 21 b

ܟܬܒ :
10 ܕܟ ܕܐ ܐܝܟ
ܢܬܢ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܕܚܝ
ܡܫܬܡ ܡܢܐ
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . : ܕܡܢ
ܟܘܢܝܬܐ
ܕܡܢ ܕܢܟ
ܟܘܢܝܬܐ :
11 ܡܬܟ ܠ
ܚܝ ܕܐ ܕܢܟ
ܡܢ ܟܡ ܕܟ
ܟܘܢ
ܕܡܬܟ ܡܢ
ܟܘܢ :
ܡܢ ܕܟ
ܟܘܢ
12 ܕܟ ܕܐ
ܕܐ ܡܢ

ܕܐ ܕܟ
ܢܬܢ ܐܝܟ
ܟܡ ܕܟ
ܡܢܢ
ܕܐ ܕܟ : ܕܟ
ܕܐ ܕܟ
ܕܐ ܡܢ :
ܕܐ
ܕܟ
13 ܕܟ ܕܐ
ܡܢ ܟܬܒ
ܕܟ ܡܢܢ
ܟܘܢ ܕܐ
ܕܢܟ ܟ
ܕܢܟ
ܡܢ
ܟܘܢ
14 ܕܟ ܕܐ
ܠܡܢ ܕܐ
ܢܬܢ ܠ
ܟܘܢ
ܠ ܕܟ

ܠܡܫܬܘ
15 ܠ ܡ[15]ܠ
ܢܬܢ ܐ
ܟܬܒ ܕܠ
ܟܘܢ :
16 ܟܘܢ ܕ
ܡܢ ܠܡ
ܟܘܢ :
ܟ ܠ ܕ
ܕ ܟ ܟ
ܠ ܡ :
17 ܠ ܚ ܡ ܡ
ܟܬܒ ܕ
ܟ ܟ :
ܠ ܡ
ܟ ܟ :
ܠ ܟ
ܕ ܠ
ܠ ܡ
ܟ ܟ :

ROMANS XV. 11b—21.

11b αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. 12 καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει
Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί,
καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν·
[1] ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.
13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης [1]ἐν τῷ πιστεύειν[1], εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου. 14 Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, [1] πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. 15 τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν [1] ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ 16 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν [1]Χριστοῦ Ἰησοῦ[1] [2]εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα[2] τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, [3] ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. 17 ἔχω οὖν τὴν καύχησιν ἐν [1]Χριστῷ Ἰησοῦ[1] τὰ[2] πρὸς τὸν Θεόν· 18 οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ, 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ[1]. 20 οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, 21 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται
Ὄψονται οἷς οὐκ ἀνηγγέλη[1] περὶ αὐτοῦ,
καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν.

12[1] Cod. + καὶ (cum Pesh.). 13[1–1] om. ἐν τῷ πιστεύειν (cum D_2F_2 *graece*). 14[1] + καὶ (cum D_2F_2 Pesh.). 15[1] + ἀδελφοί μου (cum Pesh.; cf. D_2F_2). 16[1–1] Ἰησοῦ Χριστοῦ (cum Pesh.). 16[2–2] trans. ἱερουργοῦντα εἰς τὰ ἔθνη. ☜ 16[3] + καὶ (cum Pesh.). 17[1–1] Ἰησοῦ Χριστῷ (cum Pesh.). 17[2] om. τὰ (cum Pesh.). 19[1] Θεοῦ. ☜ 21[1] lit. ἀπεκαλύφθη. ☜

Climacus II.

ROMANS XV. 11b—21.

f. 16a

ܒܗ ܕܐܠ
12 ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܕܗܘܐ
ܫܪܫܐ ܕܝܫܝ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ
ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ : ܕܐܡܪ
ܒܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܠ ܢܫܬܟܚ
ܕܐܡܪ : 20 ܕܠܐ
ܐܝܟ ܕܠܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ :
13 ܕܐ ܡܠܐ ܕ
ܡܫܬܟܚ ܒܠܐ
ܒܝܬ ܕܐܠܗ
ܡܫܬܟܚ ܕܠ
ܐܝܟ ܕܠ ܢܫ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܠ ܐܝܟ
ܕܐ ܕܠ ܐ
ܕܡܫܬܟܚ ܒܫܠ
ܐܝܟ ܕܟܬܝ
14 ܕܐ ܕܐܝܬ ܐ
ܐܝܟ ܕܐ
ܕ ܐܝܟ ܕ
ܕ ܡܫܬܟ

f. 16b

ܒܗ ܕܐ
ܐܝܟ ܕܐ
ܕ ܡܫܝܚ
ܕ ܐ
ܕ ܐ
ܕ ܐ

Romans IX. 30b—X. 9.

30b διώκοντα δικαιοσύνην κατελαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· 31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον [1] οὐκ ἔφθασεν. 32 διὰ τί; ὅτι[1] οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων [2]· προσέκοψαν [3] τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς γέγραπται

Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου,
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

Ἀρχὴ Κεφαλαίου.

X. 1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις [1] πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. 2 μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· 3 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν [1] ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. 4 τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. 5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. 6 ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν· 7 ἢ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. 8 ἀλλὰ τί λέγει [1]; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου [1]Κύριον Ἰησοῦν[1], καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,

---

31[1] Cod. + δικαιοσύνης (cum Pesh.). 32[1] δίοτι (cum Pesh.). 32[2] + τοῦ νόμου (cum D_2 Pesh.). 32[3] + γὰρ (cum F_2 *latine* Pesh.). X. 1[1] + μου (cum Pesh.). 3[1] + δικαιοσύνην (cum F_2G Pesh. etc.) 8[1] + ἡ γραφή (cum D_2F_2). 9[1—1] ὅτι Κύριος Ἰησοῦς (cum B).

Climacus II.

ROMANS IX. 30b—X. 9.

f. 40b

ܗܘܝ ܕܢܦܠ ܒܗ̇
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ̇
ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ·
ܗܘ ܡܢ ܗܢܐ
ܡܫܬܒܚܐ ·
31 ܐܝܟ ܕܠܐ ܗܘ
ܗܘܝ ܕܢܦܠ ܒܗ̇
ܡܫܬܒܚܐ
ܐܝܟ ܐܝܟ ·
ܕܡܫܬܒܚܐ
ܐܝܟ ܕܐܝܟ
32 ܕܒܢܡܘܣ ·· ܕܠܐ 32
ܕܐ ܕܒܢܡ
ܠܐ ܕܐ ܡܫܬܒ
ܡܢ ܐܝܟ
ܗܘܝ ܕܐܡܪ ·
ܡܫܬܒܚܐ ·
ܒܢܡܘܣ ܕܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ
33 ܕܢܦܠ ܒܗ̇

f. 40a

ܡܫܬܒܚܐ ·
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ̇
ܕܐ : ܐܝܟ ·
ܗܘ ܡܢ ܗܢܐ
ܐܝܟ ܕܐ
ܕܐ ܐܝܟ ·
7 ܗܘ ܡܢ ܒܗ̇
ܐܝܟ ܕܐ
ܗܘ ܡܢ ܗܢܐ
ܐܝܟ ܕܐ
ܕܐ ܐܝܟ ·
8 ܡܢ ܐܝܟ ·
ܐܝܟ ܕܐ
ܕܐ ܡܢ ܐܝ
ܐܝܟ ܕܐ
ܕܐ : ܐܝ
ܗܘ ܡܢ
ܡܫܬܒܚܐ
ܐܝ ܐܝ
9 ܐܝ ·· 9 ܐܝ
ܐܝ ܐܝ
ܗܘ ܡܢ
ܡܫ
ܐܝ ܐܝ
ܡܢ ܐܝ
ܐܝ ܐ
ܐ ܐ ·
ܐ ܐ
ܐ ·
ܐ ·
ܐ ·

ROMANS VIII. 9ᵇ—21ᵃ.

9ᵇ Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. 10 εἰ δὲ Χριστὸς ἐν
ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιο-
σύνην. 11 εἰ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν [1] ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν
ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν [2]Χριστὸν Ἰησοῦν[2] ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα
ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ Πνεύματος ἐν ὑμῖν. 12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί,
ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. 13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα
ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανα-
τοῦτε, ζήσεσθε. 14 ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοί εἰσιν Θεοῦ.
15 οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα
υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν Ἀββᾶ ὁ Πατήρ [1]. 16 αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συνμαρτυρεῖ
τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. 17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι·
κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συνκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συνπάσχομεν ἵνα καὶ
συνδοξασθῶμεν. 18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ
πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. 19 ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία
τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. 20 τῇ γὰρ
ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα [1], ἐφ'
ἐλπίδι 21 διότι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις

11[1] Cod. + τὸν Χριστὸν (cum Pesh.). 11[2–2] Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν (cum Pesh.; cf. C).
15[1] + ἡμῶν (cum Pesh.). 20[1] + αὐτὴν (cum Pesh.).

Climacus II.

ROMANS VIII. 9b—21a.

f. 45b

* ܗܘܢܐ ܕܠܐ
ܡܬ ܐܢܬ ܠܗ ·
ܡܢ ܗܠܡ ·
10 ܐܢ ܗܘ ܡܫܝܚܐ
ܕܒܝܬ ܦܓܪܐ
ܡܝܬ ܠܚܛܝܐ
ܡܫܬܐ ܗܘܐ ·
11 ܘܐܢ ܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ
ܡܩܝܡ ܒܟܘܢ
ܡܝܬܐ ܡܚܝܐ ܢܘܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܝܬܐ
ܡܚܝܐ ܢܘܢ ܒܪܘܚܗ
ܕܡܫܪܐ ܒܟܘܢ ·
12 ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܐܢܘܢ ܚܝܒܝܢ
ܠܒܣܪܐ ܕܢܚܝ
ܠܡܬܢ ܕܢܚܝ
13 ܡܛܠ ܕܐܢ ܢܚܝ ·
ܐܢ ܕܒܣܪܐ
ܡܝܬܘܢ ·
ܒܪܘܚ ܩܕܝܫܐ
ܕܡܬܩܛܠܝܢ ·
14 ܟܠܗܘܢ ܕܪܘܚ ܐܠܗܐ
ܢܗܘܘܢ ܒܢܝ
ܐܠܗܐ ·
ܗܠܝܢ ܕܠܐ
ܡܬܩܒܠܝܢ
ܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܪܝܬ ܥܠܡܐ ·
15 ܠܐ ܕܐܢ ܢܬܩܒܠܘܢ
ܪܘܚ ܥܒܕܘܬܐ
ܕܢܗܘܐ ܒܢܝ ·

f. 45a

ܕܒܪܝܬ ܠܡܠܟ ·
ܠܐ ܢܬܩܒܠܘܢ
ܪܘܚ ܥܒܕܘܬܐ ·
ܡܢ ܗܕܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܐܝܟ ܕܢ
ܒܪܝ ܕܐܠܗܐ
ܗܘܝܢ ·
16 ܡܢ ܗܢܐ ܪܘܚ
ܩܘܫܬܐ ܥܡ
ܪܘܚ ܐܢܘܢ
ܕܡܬܩܪܝܢ ·
ܒܪܝ ܕܐܠܗܐ ·
17 ܐܢ ܕܒܢܝ
ܒܢܝ ܢܚܝܐ ·
ܢܬܝܪܝܢ ܕܡ
ܢܬܝܪܝܢ ܕܒ
ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ·
ܢܬܝܪܝܢ ܕ
ܒܪܝ ·
ܡܛܠ ܕܢܚܝ
ܒܟܘܢ
ܕܢܬܝܪܝܢ
ܠܬܪܥܝܬ
ܕܢܬܝܪܝܢ ·

18 ܕܚܫܒܢܐ ܕܠܐ
ܐܝ ܕܠܐ ܫܘܝ
ܕܢܬܓܠܐ
ܕܒܢ ܒܢܝܢ
ܕܢܗ : ܠܡܕܠ
ܚܕܬܐ
ܕܢܬܓܠܐ
ܕܡ ܠܢ ܢܚܝ ·
19 ܡܫܬܐ
ܐܝ ܕܢܬܓܠܐ
ܕܒܢܝܢ
ܕܢܬܓܠܐ
ܡܢ ܕܡܫܬܐ ·
20 ܠܒܛܠܬܐ
ܐܝ ܕܢܬܓܠܐ
ܕܚܕܕܬ
ܠܐ ܕܡ ܒܕܢ
ܠܐ ܠܕܡ
ܡܢ ܕܚܕܕ
ܡܠ ܕܐ ܡܕ
21 ܠܕܡ ܕܐܝ
ܡܢ ܕܢܬܓ

— Cf. *Studia Sinaitica* VI. p. 4.

ROMANS VII. 2ᵇ—11.

2ᵇ δέδεται νόμῳ [1]· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ [2], κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός [3]. 3 ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς [1] μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ [2], ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου [3], τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ. 4 ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς [1] ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ, [2] τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. 5 ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· 6 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. 7 Τί οὖν ἐροῦμεν; [1] ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο [2]· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν [3]τε γὰρ[3] ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν Οὐκ ἐπιθυμήσεις· 8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. 9 ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, 10 καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωήν, αὕτη εἰς θάνατον· 11 ἡ [1] γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ

2¹ Cod. + αὐτοῦ. 2² + αὐτῆς (cum Pesh.). 2³ + αὐτῆς (cum Pesh.). 3¹ + αὐτῆς (cum Pesh.). 3² + αὐτῆς (cum Pesh.). 3³ + αὐτοῦ (cf. cod. 17 + τοῦ ἀνδρός). 4¹ + οὕτως. 4² + τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 7¹ + ὅτι (cum 17, 46, 48 etc.). 7² + οὕτως. 7³⁻³ δὲ (F₂G om. τε). 11¹ ἡ.

Climacus II.

ROMANS VII. 2b—11.

f. 126a

ܗܠܟܬܐ ܕܝ:
ܐܝܟ ܡܕ
ܠܢܟܘܡ:
ܟܝ ܗܘ ܟܬܒ
ܠܟܬܐ ܕܚܝܐ
ܡܢ ܢܟܘܡ
3 ܗܠܟܬܐ: ܡܢܟ
ܟܠ ܕܡܠ
ܐܝܟ ܗܠܟܬܐ
ܕܝ ܡܫܟܚ ܡܕ
ܥܕܟ ܟܝ
ܡܢܟ ܠܟ ܡܕ
ܡܢ: ܟܝ ܗܘ
ܟܬܒ ܠܟܬܐ
ܟܬܒ ܢܝܡ
ܡܕ ܡܢܟ ܡܢ
ܢܟܘܡ ܗܠ
ܡܫܟܚ ܠܟ
ܠܟܬ ܢܝ:
4 ܡܢܟ ܟܝ
ܟܬܒ ܢܝ

f. 126b

ܗܬܟܬܒ ܕܟ
ܗܡܝܢ
ܟܬܒܬܢ
ܗܡܟ ܡܬܟܢ
ܟܬܒ ܗܡܢ:
ܡܢ ܟܬܒ ܗ[1]
ܟܬ ܟܬ ܗ[1]
ܗܬ ܟ:
7 ܟ ܟܝ ܟ ܟ
ܟܬܒ:
ܢܟܘܡ
ܡܢ: ܡܢ
ܟ ܡܟ ܡ: ܟ ܟ
ܡܢ ܟ ܡ
ܡܢ ܟ ܡ
ܟ ܟ ܡ
ܟ ܟ ܡ
ܟ

ROMANS VI. 14ᵇ—VII. 2.

14ᵇ ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. 15 Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον
ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο [1]. 16 οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς
δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον
ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; 17 χάρις δὲ τῷ Θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας,
ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας [1] εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς, 18 ἐλευθερωθέντες
δὲ[1] ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. 19 ἀνθρώπινον λέγω διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ[1] παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ [2]εἰς τὴν ἀνομίαν[2], οὕτως νῦν παραστή-
σατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. 20 ὅτε γὰρ δοῦλοι
ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. 21 τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε
τότε; ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. 22 νυνὶ δὲ
ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες[1] δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε [2] τὸν καρπὸν
ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. 23 τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας
θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος [1]ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν[1]. VII. 1 Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ
νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου[1] ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; 2 ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ [1]

15[1] Cod. + ἡμῖν. 17[1] + ὑμῶν. 18[1] οὖν (cum ℵ C). 19[1] om. γὰρ (cum Pesh.).
19[2–2] om. εἰς τὴν ἀνομίαν (cum B Pesh.). 22[1] δουλοὶ γενόμενοι (cf. D_2 F_2 *Latine* Pesh.).
22[2] + μᾶλλον. 23[1–1] ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. VII. 1[1] ἀνδρὸς (cum Pesh.).
2[1] + αὐτῆς (cum Pesh.).

Climacus II.

ROMANS VI. 14b—VII. 2.

f. 1 a

ܡܬܠܝܢ ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܠܐܢ ܐܢܬܘܢ ܬܚܝܐ ܬܚܬ ܢܡܘܣܐ ܐܠܐ ܬܚܬ ܨܦܪܐ ܘܗܘܝܬ ܠܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܥܒܕ ܠܚܛܝܬܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܟܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ

Romans V. 4ᵇ—15ᵃ.

4ᵇ ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· 5 ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

Κεφάλαιον Εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς Ἁγίας Ἑβδομάδος.

6 [1]ἔτι γὰρ[1] Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. 7 μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ[1] τολμᾷ ἀποθανεῖν· 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 9 πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 10 εἰ γὰρ[1] ἐχθροὶ ὄντες[2] κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον[3] καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· 11 οὐ μόνον δέ[1], ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι[2] ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν[3] τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον· 13 ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· 14 ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ

6[1–1] Cod. εἰ γὰρ (cf. B εἴγε). 7[1] om. καὶ. 10[1] δὲ. 10[2] + πάλαι. 10[3] + νῦν. 11[1] γὰρ. 11[2] om. καυχώμενοι. 11[3] om. νῦν.

Climacus II.

Romans V. 4b—15a.

f. 4a

*ܕܢܬܩܢܝܢ ܗܘ ܠܗ ܠܒ ܠܗܝ ܕܝ
5 ܡܬܝ: 5 ܡܬܝܢ ܡܫܬܚܠܦ ܠܗ ܕܢܬ
ܗܘ ܠܝ ܕܢܬܡܬ ܐܝܟ ܗܢܬܗ:
ܠܕܢܠ 8 ܡܢܝ ܗܘ ܐܠܡܐ
ܗܢܬܗ ܢܬܗܘܡ ܠܢܝܢ
ܗܐܠܡܐ ܥܒܕܐ ܗܢܐ ܡܬܠܝܢ ܠܝ ܡܢ
ܠܠܢܝܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܕܐܠܡܐ
ܕܢܘܡܐ ܗܠܝܢ ܗܘ: 9 ܕܐܝ ܕܢܬ ܐܘܡ
ܗܘܡܐ ܕܐܠܡܐ ܠܝ * ܠܗ ܗܢܬܗ ܕܢܬ
ܡܠܝ ܠܢܝܢ ܕ[ܢ]ܗ ܗܐܠܡܐ ܠܗ ܕܢܬ
ܗܐܠܡܐ ܕܐܝܟ ܗܢ ܕܢܬ
ܡܢܬܗ ܢܬܗܘ ܗܢ ܗܢ ܕܢ
ܗܢ ܗܢ ܗܢ
6† ܐܝ ܕܢ ܕܥܒܕ 10 ܗ[ܘ]ܐ: 10 ܐܝ ܗܘ
ܕܐ ܡܘܡܐ ܕ[ܠ]ܠ[ܕ]ܢ[ܝ]ܢ
ܕܐܝ ܕܐ ܡ[ܘ]ܡܐ
ܕ[ܡ]ܢ[ܘ]ܢ ܠ[ܐ] ܕܢ ܡܬܝܩ:
ܠ[ܕ] ܢ[ܥ]ܒ[ܝ]ܢ ܢ[ܬ]ܩ[ܝ]ܡ[ܘ]ܢ
7 ܕܢܬ: 7 ܕܡܡܥ ܠܐܠܡܐ
ܕ ܠ ܠ ܕ ܡ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ
ܐ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ:

f. 4b

ܕ ܠ ܠ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ 13
ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ
ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ
ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ:
11 ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ ܕ ܢ ܕ ܗ

ROMANS IV. 17—V. 4.

17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, κατέναντι οὗ
ἐπίστευσεν Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς
ὄντα· 18 ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα
πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· 19 καὶ μὴ
ἀσθενήσας τῇ πίστει [1] κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης
που[2] ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· 20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν
τῷ Θεῷ 21 καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται [1] δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι.
22 διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν
μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, 24 ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν [1] ἐκ νεκρῶν, 25 ὃς
παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.
V. 1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [1] τῇ
πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ. 3 οὐ μόνον[1] δέ[2], ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες
ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν,

19[1] Cod. + ἀλλὰ. ☜ 19[2] om. που (cum Pesh.). 21[1] + αὐτῷ (cum Pesh.). 24[1] + τὸν Χριστὸν (cum Pesh.). V. 2[1] + νῦν. ☜ 3[1] om. μόνον (cum Stud. Sin. VI.). 3[2] οὖν. ☜

Climacus II.

ROMANS IV. 17—V. 4.

f. 127 a

17 ܡܢ ܗܘܝܬ ܗܘܝܬ ܠܗ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܡܐ ܕܢܗܘܐ

Acts XXVII. 14—27.

τὴν Κρήτην. 14 μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν [1]κατ' αὐτῆς[1] ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐρακύλων· 15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες [1] ἐφερόμεθα. 16 νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαῦδα ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, 17 ἣν ἄραντες [1]βοηθείαις ἐχρῶντο[1], ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν [2] Σύρτιν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. 18 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν[1] ἐποιοῦντο, 19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες [1]τὴν σκευὴν[1] τοῦ πλοίου ἔριψαν. 20 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο ἐλπὶς πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς τε ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν [1]. 22 καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. 23 παρέστη γάρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω, ἄγγελος 24 λέγων [1] Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. 25 διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. 26 εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. 27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ [1] ἐγένετο διαφερομένων

14^{1-1} Cod. καθ' ἡμῶν (cum Pesh.). 15^{1} + οὕτως. 17^{1-1} ἐνέφραξαν 17^{2} + μέσην. 18^{1} + εἰς τὴν θάλασσαν. 19^{1-1} τὰς σκευὰς (cum Pesh.). 21^{1} + ταύτην. 24^{1} + μοι (cum Pesh.). 27^{1} + ἡμῖν.

Climacus II.

ACTS XXVII. 14—27.

f. 44 a

ܐܦܣܘܢ

ܗܠܟܬ ܡܢ
ܗܢܐ ܗܘܐ
24 ܡܢ ܚܠܡ ܐܬܝ
ܠ ܠܟ ܫܘܬܦ
ܥܠܡ ܐܡܪܬ
ܡܫܝܚ ܠܝ
ܐܡܪ ܐܡܪ ܗܘܝܬ
ܡܢ ܟܘܠܗ
ܗܘ ܡܢ ܟܠ ܕܐܬ
ܠܝ ܐܠܗ ܟܠ
ܡܢ ܕܚܝܢ
25 ܕܟܝ ܐܬܝ ܡܢ
ܕܐ ܐܫܬܘ
ܟܬܝܒ ܐܢܬܘܢ
ܗܘ ܕܐܝ ܐܢܐ
ܡܢ ܟܠ ܕܐܬ
26 ܠܡܫܘܚ ܕܐ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܝ ܕܢܚܠ
27 ܐܢ ܡܠܝ
ܕܐ ܡܢ ܠ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܐ
ܠܡܐ ܕܐܬܚܙܝܢ

f. 44 b

14 ܠܡܢܝܐ: 14 ܕܢ
ܕܢܦܩ ܕܐ ܥܡܗ
ܐܝܟ ܚܠܡ
ܐܘܡ ܢܚܘܡ ܡܢ
ܕܐܬܚܙܝ
ܐܝܟܢܐ
15 ܐܝܟ ܕܐܬܦܠܓ ܐܠܗ
ܠܟ ܡܢ ܢܚ
ܕܐܬܟ ܠܡܚܠ
ܐܘܟ: ܡܫܝܚ
ܐܬܟ ܡܢ
ܡܢ ܕܐܝ ܐܢܐ
16 ܕܐܬ ܕܐ ܕܐܡܪܝ
ܚܠ ܫܡܗ
ܫܐ ܕܐܬܚܙܝ
ܡܠܟܘܬ: ܕܡܫܝ
ܒܠܒ ܕܐܬܠܚܡ
17 ܡܠܟ: 17 ܡܢ
ܫܡܗ ܡܢ
ܡܢ ܕܡܫܝ
ܕܐܬ
ܠܢܦܫ ܕܐ
ܡܢ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܐܢ ܕܐ
ܕܐ ܐ[1]ܬܚܙܝ.
18 ܕܐ ܕ ܡܢ
ܕܐ ܡܢ ܢܚ
ܡܢ ܡܢ ܢܚ
ܡܢ ܡܢ ܢܚ
ܡܢ ܡܢ ܢܚ
ܡܢ ܡܢ ܢܚ
19 ܕܐ ܡܢ ܢܚ
ܡܢ ܕ
ܡܢ ܕ
20 ܡܢ: 20 ܕ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡ[2]ܬ ܕ
ܕ ܡܢ ܕ
ܕ ܡܢ ܕ
ܕ ܡܢ

ACTS XXVII. 3ᵇ—13.

3ᵇ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους[1] πορευθέντι [2]ἐπιμελείας τυχεῖν[2]. 4 κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν[1] τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, 5 [1]τό τε πέλαγος τὸ κατὰ[1] τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν εἰς Μύρρα τῆς Λυκίας. 6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην[1], 8 μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία[1]. 9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν Νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ [1] ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ[2] τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. 11 ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπείθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις. 12 ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν [1] οἱ πλείονες [2] ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι[3], λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα [4]κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον[4]. 13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἆσσον[1] παρελέγοντο

3¹ Cod. ἀνθρώπους αὐτοῦ. 3²⁻² κατ' ἰδίαν κατοικεῖν. 4¹ παρήλθομεν.
5¹⁻¹ καὶ τὴν διάβασιν τῆς γῆς. 7¹ Σαλαμίνη (cum cop. arm.). 8¹ Ἀλά[σ]σα (cum A).
10¹ + πολλῆς (cum h). 10² om. καὶ (cum Pesh.). 12¹ + ἐκεῖ. 12² + αὐτῶν (cf. Pesh.).
12³ + ἐκεῖ. 12⁴⁻⁴ μεταξὺ τὴν δύσιν καὶ τὴν ἀνατολήν. 13¹ Ἄσσον.

ASHMOLEAN OXFORD MUSEUM

Climacus II.

ACTS XXVII. 3b—13.

f. 135 a

ܫܘܡܐ ܠܝܘܠܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ
ܩܣܪܝܐ
ܡܠܬܐ ܚܢ
ܥܡܗܘܢ :
ܡܢܐ ܩܠܝ
ܕܐܬܐ ܠܬܐ
ܡܬܬܝܢ ܠܗ
ܒܬܝܢܘܬܐ
ܕܐܬܪܥܝ ܠ
4 ܡܢܗܘ : ܡܢ
ܗܢܐ ܕܐܬܝ
ܡܕܝܢܬܐ
ܒܥܝܢ :
ܠܡܕܝ ܡܐܬ
5 ܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܝܬ
ܒܣܝܡܐ
ܡܕܝܢܬܐ :
ܡܢܬܐ
ܫܘܬܐ
ܕܐܬܝ ܡܢ
ܡܢ ܕܐܬ
ܕܐܬ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡܢ ܕ
ܡܢ

Acts XXVI. 23b—XXVII. 3.

23b τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ φησιν Μαίνῃ, [1] Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα[2] εἰς μανίαν περιτρέπει. 25 ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι, φησίν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης[1] ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26 ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς ὃν καὶ[1] παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. 27 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. 28 ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον[1] Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. 29 ὁ δὲ Παῦλος[1] Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου[2] σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος καὶ ἐγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. 30 [1] Ἀνέστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἥ τε Βερνίκη καὶ οἱ συνκαθήμενοι αὐτοῖς, 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου ἢ δεσμῶν ἄξιον πράσσει[1] ὁ ἄνθρωπος οὗτος. 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα. XXVII. 1 Ὡς δὲ ἐκρίθη[1] τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. 2 ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως· 3 τῇ τε ἑτέρᾳ

24[1] Cod. + σὺ. 24[2] βιβλία. 25[1] ἐλευθερίας. 26[1] om. καὶ (cum B h 25). 28[1] + ἔφη (cum E_2 P_2 h). 29[1] + εἶπεν (cum P_2 h). 29[2] om. μου. 30[1] + Καὶ τότε. 31[1] αἴτιος. XXVII. 1[1] ἐμέλλομεν.

Climacus II.

Acts XXVI. 23b—XXVII. 3.

f. 137 a

ܠܡܫܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܩܡ ܠܘܩܐ ܕܢܗܘܐ ܩܕܡ ܐܢܫ ܕܩܡ ܡܬܐ ܕܢܢܚܘܢ ܠܥܡܐ ܘܠܫܘܒܥ

Acts XXV. 19b—XXVI. 1.

19b τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος[1], ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. 20 ἀπορούμενος
δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον [1] εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα
κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι
αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, [1] ἐκέλευσα [2] τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ
ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. 22 Ἀγρίππας [1] δὲ πρὸς τὸν Φῆστον Ἐβου-
λόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου [2] ἀκοῦσαι. Αὔριον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ. 23 Τῇ
οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας
καὶ εἰσελθόντων[1] εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε χιλιάρχοις καὶ [2] ἀνδράσιν τοῖς κατ'
ἐξοχὴν τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου ἤχθη ὁ Παῦλος. 24 καί
[1]φησιν ὁ Φῆστος[1] Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συνπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες,
θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε
Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. 25 ἐγὼ δὲ [1]
κατελαβόμην μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικα-
λεσαμένου τὸν Σεβαστὸν ἔκρινα πέμπειν. 26 περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ
κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψω· 27 ἄλογον
γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.
XXVI. 1 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ
λέγειν. [1] τότε ὁ Παῦλος

XXV. 19[1] Cod. om. τεθνηκότος. 20[1] + αὐτῷ. 21[1] + καὶ ἐγώ. 21[2] εἶπον.
22[1] + ἔφη (cum C E_2 P_2) 22[2] + τούτου. 23[1] + εἰσελθόντος. 23[2] + σὺν. 24[1–1] ἀπε-
κρίθη ὁ Φῆστος καὶ εἶπεν. 25[1] + ἠκρίβωσα καὶ. XXVI. 1[1] + καὶ.

Climacus II.

ACTS XXV. 19b—XXVI. 1.

f. 132a

ܒܠܚ ܕܐܢܐ ܡܢܐ ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܗܢܐ ܟܐܢܐ ܡܢܗ ܟܐ
ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܠܬܐ
ܟܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܚܝ ܐܝܟ ܡܢ
20 ܕܟܝܐ ܗܘܐ ܠܡܢ ܕܢܫܝܥ ܠܡܢ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܡܢ ܗܠ
ܠܐ ܡܢܗ ܢܚܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܗܠܡ ܗܠ ܕܐܢܐ ܕܡܬܚܝܐ
ܗܠ ܒܠܚ ܡܠܬ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܠܡ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܢܫܝܥ
ܕܡܢܗ ܡܫܝܚܐ 23 ܕܥܒ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܠܡ ܐܝܟ ܗܘ ܐܝܟ ܕܢܫܝܥ ܠ ܕܢܢܝܐܠ ܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܒܝܬ ܗܐܠ ܗܘܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܠ ܡܢ
ܠܢܝܐܠ ܐܝܟ ܡܢ ܗܠ ܠ ܡܢ ܡܢ ܡܠ ܠ ܡܢ
ܡܗܝ ܡܗܝ ܕܢܫܝܥ ܕܢ ܗܘ ܐܝܟ ܗܘ ܐܝܟ ܡܢ
ܒܠܚ ܡܠܬ ܗܘ ܐܝܟ ܗܘ ܐܝܟ ܡܢ ܡܠ ܠ ܡܢ
ܡܢ ܐܝ ܡܢ ܐܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
21 ܡܢ ܐ ܡܢ ܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܐ ܡܢ ܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡ ¹ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
xxvi.
ܡ ¹ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ² ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ² ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ² ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ² ܡ ² ܡ ² ² ²

ACTS XXV. 9ᵇ—19.

9ᵇ τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν Θέλεις
εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; 10 εἶπεν δὲ ὁ
Παῦλος· Ἑστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρός εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους
οὐδὲν ἠδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. 11 εἰ μὲν[1] οὖν[2] ἀδικῶ καὶ
ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν
οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπι-
καλοῦμαι. 12 [1] τότε ὁ Φῆστος συνλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου[2] ἀπεκρίθη
Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. 13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων
τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισαρίαν ἀσπα-
σάμενοι τὸν Φῆστον. 14 ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ
βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων Ἀνήρ τίς ἐστιν καταλελειμμένος
ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, 15 περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ καταδίκην·
16 πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον
πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους τόπον τε
ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. 17 συνελθόντων οὖν ἐνθάδε ἀναβολὴν
μηδεμίαν ποιησάμενος [1] τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι
τὸν ἄνδρα· 18 περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ
ὑπενόουν πονηρῶν, 19 ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον
πρὸς αὐτὸν καὶ περί

11[1] Cod. δὲ. 11[2] om. οὖν (cum cod. Lat. 40). 12[1] + καὶ. 12[2] συμβούλου (cum 418). 17[1] + ἀλλὰ.

Climacus II.

ACTS XXV. 9b—19.

f. 134 a

ܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܝܢ
ܠܡܠܟܐ ܩܣܪ
ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܡܬܥܠܝܢ
ܒܗܕܐ ܥܠ ܐܦ ܡܠܬܐ
ܒܗܕܐ ܡܬܚܝܒܝܢ ܠܝ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܡܢ ܠܝ ܕܐܢܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܕܢܥܠ ܠܘܬ ܒܗܕܐ ܡܬܚܝܒ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܥܠ
ܠܝ ܐܦܠܚܢܐ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܡܢ ܠܝ ܕܐܢܐ
ܡܢ ܡܠ ܕܐܡܪ ...
ܕܐܝ ܠܝ ܥܠ
ܡܬܬܝܒ ܠܘܬ ܕܐܢܐ
ܠܡܬܥܠܝܢ
ܐܦ ܥܠ ܐܦ ܡܠܬܐ
ܕܐܝ ܡܢ ܠܡܢ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܡܢ ܠܝ ܕܐܢܐ

Acts XXIV. 25—XXV. 9.

25 διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος
τοῦ μέλλοντος ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου,
[1] καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε· 26 ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα
δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος
ὡμίλει αὐτῷ. 27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον[1]
Φῆστον· θέλων τε χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν
Παῦλον δεδεμένον. XXV. 1 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείῳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας, 2 ἐνεφάνισάν τε[1] αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν 3 αἰτούμενοι[1]
χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦν-
τες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. 4 ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη [1] τηρεῖσθαι
τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· 5 Οἱ
οὖν ἐν ὑμῖν, φησίν, δυνατοὶ συνκαταβάντες, εἴ[1] τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον,
κατηγορείτωσαν αὐτοῦ. 6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτὼ ἢ
δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν
τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. 7 παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν αὐτὸν οἱ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα κατα-
φέροντες[1], [2] ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, 8 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὔτε εἰς
τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.
9 ὁ Φῆστος δὲ θέλων

XXIV. 25[1] Cod. + σήμερον. 27[1] Πόρθιον. XXV. 2[1] δὲ (cum E H L etc.).
3[1] om. αἰτούμενοι. 4[1] + καὶ εἶπεν. 5[1] καὶ. 7[1] λέγοντες. 7[2] + κατ' αὐτοῦ (cf. P_2).

Climacus II.

ACTS XXIV. 25—XXV. 9.

f. 41 a

f. 41 b

ܐܓܪܬܐ

25 ܕܟܝ ܗܘ ܡܐܡܪ ܠܗ ܐܙܠ ܗܠܟ ܠܗܫܬܐ ܘܥܒܪ ܠܟܘܢ ܠܙܒܢܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܐܦܠܐ ܠܡܫܬܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܘ

Acts XXI. 3ᵇ—14ᵃ.

3ᵇ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. 4 ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ[1] ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. 5 ὅτε δὲ ἐγένετο ἐξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων[1] ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι 6 ἀπησπασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. 7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἤλθομεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. 9 τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι. 10 Ἐπιμενόντων δὲ [1] ἡμέρας πλείους κατῆλθέν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος, 11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας ἑαυτοῦ [1]τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας[1] εἶπεν Τάδε[2] λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. 12 ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. 13 [1] τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος [2] Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου[3] Ἰησοῦ. 14 μὴ πειθομένου δὲ

4[1] Cod. παρ' αὐτοῖς (cf. A E_2 d). 5[1] πεμπόντων. 10[1] + ἐκεῖ. 11[1—1] τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας (cum A). 11[2] Οὕτως (cum Pesh.). 13[1] + καὶ. 13[2] + καὶ εἶπεν (cum ℵ A E_2). 13[3] om. Κυρίου.

Climacus II.

ACTS XXI. 3b—14a.

f. 42 b

ܠܡܥܒܪܘܢ ܘܟܕ ܐܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܬܪܐ ܕܢܦܠ ܠܝܪܘܫܠܡ ܘܫܪܝܘ ܠܡܐܙܠ ܥܡ ܬܠܡܝܕܐ ܕܬܡܢ

ACTS XX. 2—14.

2 διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα [1]καὶ παρακαλέσας[1] αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, 3 ποιήσας τε [1] μῆνας τρεῖς, γενομένης [2] ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν
διὰ Μακεδονίας. 4 συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσα-
λονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σέκουνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ
δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος· 5 οὗτοι δὲ προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρῳάδι·
6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν
πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρῳάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, [1]ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά[1].
7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος
διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέν τε[1] τὸν λόγον μέχρι
μεσονυκτίου. 8 ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι.
9 καθεζόμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος
ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου
ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἤρθη νεκρός. 10 καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος
ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συνπεριλαβὼν εἶπεν Μὴ θορυβεῖσθε[1]· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ
ἐν αὐτῷ ἐστιν. 11 ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ'
ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως[1] ἐξῆλθεν. 12 ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα
ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες[1] ἐπὶ τὸ πλοῖον
ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως
γὰρ διατεταγμένος ἦν, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. 14 ὡς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς
τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

2^{1-1} Cod. om. καὶ παρακαλέσας. ☜ 3^1 + ἐκεῖ (cum Pesh.). 3^2 + δὲ (cf. D d). 6^{1-1} om. ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά. ☜ 7^1 om. τε. ☜ 10^1 φοβεῖσθε. ☜ 11^1 τότε. ☜ 13^1 προσελθόντες (cum A E_2P_2). 14^1 Μελιτίνη (cum Cod. A vers. Copt.).

Climacus II.

ACTS XX. 2—14.

f. 43 b

f. 43 a

ACTS XIX. 31b—XX. 1.

31b αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. 32 ἄλλοι μὲν οὖν [1]ἄλλο τι[1] ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συνκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους [2] οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκα συνεληλύθεισαν. 33 ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου [1] συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ[2] Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. 34 ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κράζοντες Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων. 35 καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον [1]φησίν[1] Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπων ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ [2]τοῦ διοπετοῦς[2]; 36 ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν [1]καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν[1]. 37 ἠγάγετε γὰρ [1] τοὺς ἄνδρας τούτους [2] οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ἡμῶν. 38 εἰ μὲν οὖν[1] Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρός τινα λόγον, [2]ἀγοραῖοι ἄγονται[2] καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 εἰ δέ τι περαιτέρω[1] ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. 40 καὶ[1] γὰρ [2] κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως [3] περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν [4]ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν[4].
XX. 1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμψάμενος[1] ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν.

XIX. 32^{1-1} Cod. ἄλλα τινὰ. 32^{2} + αὐτῶν (cum Pesh.). 33^{1} + τινὲς. 33^{2} οὖν (cum A; cf. ℵ). 35^{1-1} ἔφη αὐτοῖς. 35^{2-2} θεᾶς (cum H L P). 36^{1-1} om. καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. 37^{1} + ἐκεῖ (cum D). 37^{2} + τινὰς. 38^{1} om. οὖν. 38^{2-2} ὑπάρχουσι βίβλοι. 39^{1} περὶ ἑτέρων (cum ℵ A D etc.). 40^{1} ὅτι ἰδοὺ. 40^{2} + τυχὸν. 40^{3} + γενηθείσης. 40^{4-4} ἀπελύετο ἡ ἐκκλησία. XX. 1^{1} καλέσας (cf. προσκαλεσάμενος D d P_2).

Climacus II.

ACTS XIX. 31b—XX. 1.

f. 131 a

ܐܬܝܢ : ܒܟܝܬܐ
ܠܡܢܐ ܕܟܝܢ
ܕܢܢ ܗܠܟ ܢܠ
ܒܟܝܬܐ ܕܡܠܟܐ :
32 ܡܢܝܢ ܕܝ ܐܝܟ
ܡܢܝܢ ܡܢܐ
ܕܝ ܡܢܝܢ ܡܢܐ
ܒܟ ܒܟܝܬܐ
ܕܟܝܬܐ ܕܟܝܬܐ :
ܢܢܟ ܗܠܟ
ܐܝܟ ܕܟܝܬܐ :
ܐܝܟ ܕܟܝܬܐ
ܡܢ ܐܝܟ :
ܠܟ ܡܢܐ ܡܢܢ
ܕܟܝܬܐ ܗܠܟ
ܡܢ ܐܝܟ :
33 ܐܝܟܢܐ : 38 ܐܝܟ
ܗܝ ܕܝ ܐܝܟܠܐ
ܕܢܢ
ܠܐܠܡܢܐ
ܡܢ ܗܠܟ
ܡܢܝܢ :
ܐܝܟ ܠܐ
ܐܝܟ ܠܐ
ܕܟܝ ܗܠܟ
ܕܟ ܡܢ ܐܝܟ :

f. 131 b

ܠܡܢ ܗܠܟ
ܢܠ ܠܢ ܗܠܟ
37 ܐܝܟ : 37 ܐܝܟ
ܒܟ ܠܟ ܒܟ
ܡܢ ܠܟ ܡܢ
ܡܢ ܐܝܟ
ܡܢ ܐܝܟ
ܡܢ ܐܝܟ

JOHN XV. 19b—XVI. 9a.

19b ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ
κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· [1] εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν,
καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. 21 ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ
τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με. 22 εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα
αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτῶν. 23 ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα
ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχοσαν· νῦν δὲ καὶ ἑωρά-
κασιν καὶ[1] μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου[2]. 25 ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν. 26 Ὅταν [1]
ἔλθῃ ὁ Παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς
ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· 27 καὶ
ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. XVI. 1 Ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. 2 ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. 3 καὶ
ταῦτα ποιήσουσιν [1] ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα οὐδὲ ἐμέ. 4 ἀλλὰ[1] ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν[2] μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν[3] ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. 5 νῦν
δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με Ποῦ ὑπάγεις;
6 ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.
7 ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, [1]συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω[1]. ἐὰν
γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. 8 καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ
ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· 9 περὶ ἁμαρτίας μὲν[1]

XV. 20[1] Cod. + καὶ. ☜ 24[1] om. καὶ. ☜ 24[2] om. μου (cum Lec. syr.). 26[1] + δὲ (cum ℵ A D d Pesh. syr.vet.). XVI. 3[1] + ὑμῖν (cum ℵ D b c d). 4[1] om. ἀλλὰ (cum D a b c d e Pesh. syr.vet.). 4[2] om. αὐτῶν (cum ℵ D a d e syr. vet.). 4[3] om. ὑμῖν (cum Lec. syr.). 7[1–1] om. συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ☜ 9[1] om. μὲν (cum Pesh. Lec. syr.).

Climacus III.

JOHN XV. 19b—XVI. 9a.

f. 35a

* ܕܢܫܬܘܢ ܡܢܟܘܢ ܕܝ ܐܠܗ ܡܫܬܠܡܢܘܢ ܐܠܐ ܕܐܢܐ ܒܚܪܬܟܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܗܝܢ ܡܠܝܠ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܗܘܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܘܬ ܥܠܡܐ ܡܪܝܡ ܐܢܐ ܕܐܢܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܘܬ ܥܠܡܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܠܝܠ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܗܘܝܢ

JOHN XIII. 15b—29.

15b ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. 16 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος
αὐτόν. 17 εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. 18 οὐ περὶ πάν-
των ὑμῶν λέγω· ἐγὼ [1] οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ Ὁ
τρώγων [2] μου [2] τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. 19 ἀπ' ἄρτι λέγω
ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγώ εἰμι. 20 ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμ-
βάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. 21 Ταῦτα εἰπὼν [1] Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ
πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με. 22 ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος
λέγει. 23 ἦν [1] ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ [2] ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ [3] Ἰησοῦ,
ὃν ἠγάπα ὁ [4] Ἰησοῦς· 24 [1] νεύει οὖν [2] τούτῳ Σίμων Πέτρος [3] καὶ λέγει αὐτῷ [3] [4] Εἰπὲ
[5] τίς ἐστιν [5] περὶ οὗ λέγει. 25 ἀναπεσὼν ἐκεῖνος [1] οὕτως [2] ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ [3] Ἰησοῦ
λέγει αὐτῷ Κύριε, τίς ἐστιν; 26 ἀποκρίνεται οὖν ὁ [1] Ἰησοῦς [2] Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ
ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώσω αὐτῷ. [3] βάψας οὖν [4] τὸ ψωμίον λαμβάνει [5] καὶ
δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτου. 27 καὶ μετὰ [1] τὸ ψωμίον [1] τότε [2] εἰσῆλθεν
εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. [3] λέγει οὖν [4] αὐτῷ [5] Ἰησοῦς Ὃ ποιεῖς ποίησον τάχιον.
28 τοῦτο δὲ [1] οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων [2] πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· 29 τινὲς γὰρ
ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ [1] Ἰησοῦς Ἀγόρασον
ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ

18[1] Cod. + γὰρ (cum ℵ A c Pesh.). 18[2—2] μετ' ἐμοῦ (cum ℵ A D a b d etc.). 21[1] + ὁ Κύριος ἡμῶν. 23[1] + δὲ (cum ℵ A D a c d Pesh.). 23[2] om. αὐτοῦ. 23[3] + Κυρίου. 23[4] + Κύριος. 24[1] + καὶ (cum e). 24[2] om. οὖν (cum c e Pesh. syr.[vet.]). 24[3—3] πυθέσθαι αὐτοῦ (cf. ℵ A D a c d Pesh. syr.[vet.]). 24[4] om. Εἰπὲ (cum A D c d Pesh. syr.[vet.]). 24[5—5] om. τίς ἐστιν (cum syr.[vet.]). 25[1] ὁ μαθητὴς (cum Pesh. syr.[vet.]). 25[2] om. οὕτως (cum ℵ A D a d e Pesh. syr.[vet.]). 25[3] + Κυρίου. 26[1] + Κύριος. 26[2] + καὶ λέγει αὐτῷ (cf. ℵ D d Pesh.). 26[3] + καὶ (cum A D b c e Pesh. syr.[vet.]). 26[4] om. οὖν (cum A D b c e Pesh. syr.[vet.]). 26[5] om. λαμβάνει (cum ℵ A D a b c d e Pesh. syr.[vet.]). 27[1—1] τὸν ἄρτον (cum Pesh. syr.[vet.]). 27[2] om. τότε (cum ℵ D a b c d syr.[vet.]). 27[3] + καὶ (cum D d e Pesh.). 27[4] om. οὖν (cum D a d e Pesh. syr.[vet.]). 27[5] + ὁ Κύριος ἡμῶν. 28[1] om. δὲ. 28[2] + μετ' αὐτοῦ. 29[1] + ὁ Κύριος.

Climacus III.

JOHN XIII. 15b—29.

f. 34 a

ܗܘܝܢ ܕܥܒܕܘܢ ܠܟܘܢ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܥܒܕ ܡܬܬܠܐ ܕܡܪܝܐ ܘܡܪܝܐ ܗܘ ܠܐ ܥܒܕ ܥܒܕܐ ܡܢ ܡܪܗ ܗܘ ܠܐ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܕܫܕܪܗ ܠܐ ܗܘ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܬܬܒܪܟܘܢ ܐܢ ܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܬܥܒܕܘܢ ܠܗ ܗܘ ܡܛܠ ܕܬܬܒܪܟ

Psalm CXXXI. (CXXXII.) 1.

Μνήσθητι, Κύριε τοῦ Δαυείδ.

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου Λουκᾶ.

Luke I. 26—38.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρέθ, 27 πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην
ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυείδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.
28 καὶ εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν [1] εἶπεν Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.
29 ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ [1] διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς
οὗτος. 30 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν
παρὰ τῷ Θεῷ. 31 καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 οὗτος ἔσται μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται,
καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυεὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 καὶ
βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
οὐκ ἔσται τέλος. 34 εἶπεν δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον Πῶς ἔσται [1] τοῦτο,
ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; 35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ Πνεῦμα
Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ
γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. 36 καὶ ἰδοὺ Ἐλεισάβετ ἡ συγγενίς
σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· 37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ [1] τοῦ Θεοῦ [1] πᾶν ῥῆμα.
38 εἶπεν δὲ Μαριάμ Ἰδοὺ [1] ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Luke I. 28[1] Cod. + ὁ ἄγγελος (cum ℵ A C D b c d e Pesh.). 29[1] + αὐτοῦ (cum A c Pesh.).
34[1] + μοι (cum Lec. syr.). 37[1—1] τῷ Θεῷ (cum A b etc.). 38[1] + ἐγὼ (cum Pesh. Lec. syr.).

Climacus III.

PSALM CXXXI. 1. LUKE I. 26—38.

f. 121 a

Ps. cxxxi. (cxxxii.) 1.

Luke i. 26—38.

f. 121 b

[1]

[1]

Hebrews IX. 19b—28.

19b τὸν λαὸν ἐράντισεν, 20 λέγων Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός[1]. 21 καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. 22 καὶ σχεδὸν[1] ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. 23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς [1]τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια[1] κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας. 24 οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἅγια Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδ' ἵνα[1] πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ, 26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. 27 καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 οὕτως καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν[1].

Mark XV. 16—19.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν [1 2]ἔσω τῆς αὐλῆς[2], ὅ ἐστιν Πραιτώριον, [3]καὶ συνκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν[3]. 17 καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν [1 2]πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον· 18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν Χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· 19 καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ

Heb. IX. 20[1] Cod. Κύριος. ☜ 22[1] ὡς εἰπεῖν. ☜ 23[1—1] om. τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια *per homoeoteleuton.* 25[1] om. ἵνα. ☜ 28[1] + διὰ πίστεως (cum A).
Mark XV. 16[1] + τὸν Κύριον Ἰησοῦν. ☜ 16[2—2] εἰς τὴν αὐλὴν (cum c). 16[3—3] om. καὶ συνκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. ☜ 17[1] + χλαμύδα (cum Lec. syr.). 17[2] + κόκκινον καὶ (cum Lec. syr.).

Climacus III.

HEBREWS IX. 19b—28. MARK XV. 16—19.

f. 31 a

Hebrews ix. 19b—28.

f. 31 b

Mark xv. 16—19.

[1] Cod. [illegible]

— Cf. *Lectionary*, pp. 201, 202.

MARK II. 18b—24.

18b καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ [1] Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάνου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ [1] Ἰησοῦς Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν, οὐ δύνανται νηστεύειν. 20 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 21 Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου[1] ἐπιράπτει[2] ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα ἀπ'[3] αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. 22 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήξει ὁ οἶνος [1] τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται[2] καὶ οἱ ἀσκοί. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς[3]. 23 Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς [1] στάχυας. 24 καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ Ἴδε τί ποιοῦσιν [1].

18[1] Cod. + Διδάσκαλε. 19[1] + Κύριος. 21[1] νέου (cum b c Pesh. syr.vet.). 21[2] βάλλει (cum Pesh.; cf. a). 21[3] om. ἀπ' (cum Pesh.). 22[1] + ὁ νέος (cum A e). 22[2] ἐκχεῖται (cum ℵ A C c Pesh. syr.vet.). 22[3] + βλητέον (cum A C c e Pesh. syr.vet.). 23[1] om. τοὺς (cum b). 24[1] + οἱ μαθηταί σου (cum D a b c d syr.vet.).

Climacus I.

MARK II. 18b—24.

f. 109 a

[: ܐܡܝܢ]
ܐܝܟ ܡܢܝܢ
ܡܢܗܝ
ܕܥܡ ܡܢܗܘܢ
ܡܗܝܡܢܘ :
ܥܡ ܐܡܪܘ 23*
ܗܘܐ ܡܢ
ܡܗܡܢܘܬܐ
ܡܗܬܝܢ.
ܡܗܬܝܢܘ
ܥܠ ܥܡܕܐ
ܡܢܝܢ :
ܡܗܬܝܢ
ܡܢ ܐܝܟ
ܡܢ ܗܘ
ܡܢ ܗܘ ܐܝܟ
ܡܢ ܗܘ ܐܝܟ
ܡܢ ܗܘ ܐܝܟ

MARK II. 2ᵇ—11.

2ᵇ καὶ[1] ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 καὶ ἰδὼν ὁ [1] Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν [2] λέγει τῷ παραλυτικῷ Τέκνον, ἀφίενταί σου[3] αἱ ἁμαρτίαι[4]. 6 ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν 7 Τί οὗτος οὕτως [1]λαλεῖ; βλασφημεῖ[1]· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; 8 καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ [1] Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται [2]ἐν ἑαυτοῖς[2], λέγει αὐτοῖς Τί ταῦτα διαλογίζεσθε [3]ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν[3]; 9 τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ Ἀφίενταί σου[1] αἱ ἁμαρτίαι[2], ἢ εἰπεῖν[3] Ἔγειρε καὶ[4] ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; 10 ἵνα δὲ εἰδῆτε[1] ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς,—λέγει τῷ παραλυτικῷ 11 Σοὶ λέγω, ἔγειρε ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

2[1] Cod. om. καὶ. 5[1] + Κύριος (cum Lec. syr.). 5[2] + ἀπεκρίθη καὶ. 5[3] σοι (cum A d Pesh. Lec. syr.). 5[4] + σου (cum A d Pesh. Lec. syr.). 7[1—1] λαλεῖ βλασφημίας (cum A Pesh. Lec. syr.). 8[1] + Κύριος (cum Lec. syr.). 8[2—2] ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. 8[3—3] ἐν ἑαυτοῖς. 9[1] σοι (cum A D d Pesh. Lec. syr.). 9[2] + σου (cum Pesh. Lec. syr.). 9[3] + αὐτῷ. 9[4] om. καὶ (cum C D Pesh. Lec. syr.). 10[1] ἴδητε (cum A C L).

Climacus I.

MARK II. 2b—11.

f. 106 a

[ܐܠܐ]
[ܕܐܡܪ ܠ]ܦܓܪܐ
3 ܕܡܫܬܘܩܦ
ܒܪܝܫܐ ܕܠܒܐ
ܕܐܬܝܠ ܠܘ
ܡܫܬܘܩܢ ܠܗ
ܕܐܬܝܢ ܠܘ
4 ܘܡܢ ܕܠܐ
ܡܫܬܘܩܦܝܢ
ܐܝܟ ܕܐܬܝ
ܠܘ ܡܫ
ܐܬܝܢ ܠܘ
ܡܫ ܠܘ
ܕܐܬܝ ܠ
ܡܫ ܠ
ܐܬܝ ܠ
ܡܫ ܠ
ܐܬܝ ܠ
ܡܫ ܠ

MARK I. 20ᵇ—30ᵃ.

20ᵇ τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. 21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν[1] εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν. 22 καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς[1]. 23 Καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν 24 λέγων Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες[1] ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. 25 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ [1]Ἰησοῦς[2] Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. 26 καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνήσαν φωνῇ μεγάλῃ[1] ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. 27 καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συνζητεῖν αὐτοὺς λέγοντας Τί ἐστιν τοῦτο; διδαχὴ καινὴ κατ' ἐξουσίαν· καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει[1], καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. 28 καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς[1] πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον[2] τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάνου. 30 ἡ δὲ πενθερὰ

21[1] Cod. om. εἰσελθὼν (cum ℵ C Pesh. syr.ᵛᵉᵗ.). 22[1] + αὐτῶν (cum C c Pesh. syr.ᵛᵉᵗ.).
24[1] + γὰρ. ☜ 25[1] + Κύριος. ☜ 25[2] + λέγων (cum A B C D b c d Pesh. syr.ᵛᵉᵗ.).
27[1] ἐκβάλλει. ☜ 28[1] om. εὐθὺς (cum ℵ b c e syr.ᵛᵉᵗ.). 28[2] χώραν. ☜

Climacus I.

MARK I. 20b—30a.

f. 111a

[ܘܐܙܠܘ ܒܬܪܐ ܕܙܒܕܝ ܥܡ ܦܥܠܐ ܕܐܓܪܐ ܘܐܙܠܘ ܒܐܬܪܗ:
21 ܘܡܛܘ ܠܟܦܪܢܚܘܡ ܘܥܠܘ ܒܫܒܬܐ ܠܒܝܬ ܟܢܫܬܐ ܘܠܡܠܦ:
ܗܘܘ ܡܬܕܡܪܝܢ ܥܠ ܬܘܠܦܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܡܐ ܕܫܠܛܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܣܦܪܐ:
ܘܗܘ ܩܪܐ ܒܟܠ ܫܘܩܐ ܕܩܪܝܬܐ ܕܟܦܪܢܚܘܡ ܘܐܬܝܐ ܠܒܝܬ ܫܡܥܘܢ ܘܐܢܕܪܝܐ ܥܡ ܝܥܩܘܒ ܘܝܘܚܢܢ:
ܗܘ ܕܚܡܬܗ ܕܫܡܥܘܢ ܘܐܢܕܪܝܐ ܢܦܠ ܠܬܚܬ ܝܥܩܘܒ ܘܝܘܚܢܢ:
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܬܐܬܘ ܐܚܪܝ ܘܐܥܒܕ ܠܟܘܢ ܐܢܫܝ ܕܐܢܫܐ:
ܘܐܦ ܕܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܡܗܬܗ ܘܢܬܒ ܠܗ ܡܐܬܐ ܡܐܬܐ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܗܢܐ ܕܐܬܐ ܠܝ ܠܡܫܬܠܚ ܠܟ ܠܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܟ ܕܢܗܘܐ ܠܟ ܠܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܟ ܕܢܗܘܐ ܠܟ

MARK I. 1—10.

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 2 Καθὼς [1] γέγραπται ἐν τῷ
Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ
Ἰδοὺ [2] ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου·
3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ
Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,
4 ἐγένετο Ἰωάνης ὁ [1] βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ [2] κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 5 καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ
οἱ Ἱεροσολυμεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 6 καὶ ἦν ὁ Ἰωάνης ἐνδεδυμένος τρίχας
καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ
μέλι ἄγριον. 7 καὶ ἐκήρυσσεν λέγων Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου,
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. 8 ἐγὼ
ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς Πνεύματι Ἁγίῳ. 9 Καὶ ἐγένετο
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν [1] Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπ-
τίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην [2] ὑπὸ Ἰωάνου. 10 καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος

2[1] Cod. + πᾶν ὅ τι. ☜ 2[2] + ἐγὼ (cum A etc.). 4[1] om. ὁ (cum A D etc.). 4[2] + καὶ (cum ℵ A D etc.). 9[1] + ὁ Κύριος (cum Lec. syr.). 9[2] + ποταμὸν (cum Lec. syr.).

Climacus I.

MARK I. 1—10.

f. 108 a

f. 108 b

[1] sic.

Cf. *Lectionary*, pp. 262, 263, 265.

τῆς πρώτης. 65 ἔφη αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος [1] Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε
ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66 οἱ δὲ πορευθέντες [1] ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον
[2] σφραγίσαντες τὸν λίθον [2] μετὰ τῆς κουστωδίας. XXVIII. 1 Ὀψὲ δὲ σαβ-
βάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. 2 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας·
ἄγγελος γὰρ Κυρίου [1] καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν
λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3 ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ
τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. 4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ
τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. 5 ἀποκριθεὶς δὲ [1] ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς
γυναιξίν Μὴ φοβεῖσθε [2] ὑμεῖς [2]· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε·
6 οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ [1] καθὼς εἶπεν· δεῦτε [2] ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο.
7 καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ [1] ὅτι Ἠγέρθη [2] ἀπὸ τῶν
νεκρῶν [2], καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, [3] ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ
εἶπον ὑμῖν. 8 καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ [1] ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου [2] καὶ χαρᾶς
μεγάλης [3] ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ [4]. 9 καὶ ἰδοὺ [1] Ἰησοῦς ὑπήν-
τησεν αὐταῖς λέγων Χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 τότε λέγει αὐταῖς ὁ [1] Ἰησοῦς

65[1] Cod. + Ἰδοὺ (cum Lec. syr.). 66[1] tr. μετὰ τῆς κουστωδίας. 66[2—2] om. σφραγίσαντες τὸν λίθον. XXVIII. 2[1] Θεοῦ. 5[1] om. δὲ (cum syr.[vet.]). 5[2] om. ὑμεῖς. 6[1] om. γὰρ (cum syr.[vet.]). 6[2] ἰδοὺ. 7[1] om. αὐτοῦ. 7[2—2] om. ἀπὸ τῶν νεκρῶν (cum D a b d syr.[vet.]). 7[3] + καὶ. 8[1] om. ταχὺ. 8[2] + μεγάλου. 8[3] om. μεγάλης. 8[4] om. αὐτοῦ. 9[1] + ὁ Κύριος (cum Lec. syr.). 10[1] + Κύριος (cum Lec. syr.).

Climacus I.

MATTHEW XXVII. 65—XXVIII. 10.

f. 74b

[ܗܢ ܕܢܦܩܘ :
65 [ܠܗܘܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܐܙܠܘ
ܡܢ ܠܘܬܝ
ܕܢܛܪܘܢ
ܐܝܟ ܕܝܢܐ
ܡܢ ܒܝܬܗ
ܕܢܗܘܐ :
66 ܠܘܬܝ
ܐܝܟ ܕܢ
ܕܢܛܪܘܢ
ܕܢܐܙܠܘ
ܗܘܘ ܠܟܝ
ܕܢܦܩܘܢ ܠܩܒܪܐ :
xxviii.
1 ܒܬܪܬܐ ܕܫܒܬܐ
ܕܢܫܟܚ.
ܕܐܬܐ ܠܡ
ܕܩܒܪ :
ܐܠܗܐ
ܐܬܐ ܡܢ
ܕܩܒܪ :
3 ܡܠܐܟܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ
ܢܚܬ
ܠܡܪܡ
4 ܡܪܝܐ : [ܗܘ

f. 74a

[ܕܐܬܐ ܠܗ
ܡܢ ܪܝܫܝܢ
[ܩܫܝܫܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ
ܢܚܬ :
5 ܐܝܟ ܕܐܙܠܘ
ܩܒܪܐ ܠܡܛܪ
ܠܟ ܡܪܝܐ :
ܕܢܐܙܠ ܟܝ
ܗܘܘ
ܡܛܠ ܕܢܫܬܘܢ
ܩܒܪܐ ܕܝܠܝ
6 ܠܡ ܗܘ ܗܪ
ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܩܒܪ ܡܢ
ܩܒܪ ܩܝܡ
ܡܢ ܩܒܪܐ
7 ܕܐܬܐ ܐܝܟ
ܕܩܒܪ ܠܬܠܡܝܕ
ܡܢ : ܗܘ

[ܕܢܬܩܪ ܠܗ
ܠܠܝܠܐ :]
ܡܢܝܢ ܕܢܛܪܘܢ
ܡܢ : ܡܢ
ܕܩܒܪ ܠܗ :
8 ܗܘܘ ܐܝܟ
ܕܢ ܕܩܒܪܐ :
ܕܢܙܠ ܟܝ
ܕܩܒܪܐ
ܟܝ ܐܬܝ ²ܡܝ
ܠܡܛܪܘܬܐ :
9 ܐܝܟ ܕܐ
ܗܘܘ ܩܝܡ
ܡܢ ܩܒܪܐ
ܠܩܒܪ ܠܗ
ܗܘ ܡܢ
ܕܢܐܙܠ ܠܟ :
10 ܕܐ ܩܒܪ ܠܗ
ܗܘܘ ܐܝܟ

[1] sic. [2] Cod. ²ܡܝ

Cf. *Lectionary*, pp. 214, 215.

MATTHEW XXVII. 39—48.

39 ⌜Οἱ δὲ⌝ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν 40 καὶ λέγοντες Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,
σῶσον σεαυτόν [1], εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 41 ὁμοίως [1]
οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες [2]μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων[2] ἔλεγον
42 Ἄλλους ἔσωσεν, [1] ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστιν, κατα-
βάτω [2] νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν. 43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν
Θεόν, ῥυσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. 44 τὸ δ'
αὐτὸ καὶ [1]οἱ λῃσταὶ[1] οἱ συνσταυρωθέντες σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ
δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν[1] τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46 περὶ
δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ [1] Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων Ἠλεὶ Ἠλεὶ
λεμὰ σαβαχθανεί; τοῦτ' ἔστιν· Θεέ μου Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;
47 τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες [1] ἔλεγον ὅτι Ἠλείαν φωνεῖ οὗτος.
48 καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν

40[1] Cod. + νῦν. 41[1] + καὶ (cum B D a c d Pesh. syr. vet. etc.). 41[2—2] om. μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων. 42[1] + καὶ (cum Lec. syr.). 42[2] + ἰδοὺ. 44[1—1] om. οἱ λῃσταὶ. 45[1] om. πᾶσαν. 46[1] + Κύριος (cum Lec. syr.). 47[1] + τὴν φωνὴν.

Climacus I.

MATTHEW XXVII. 39—48.

f. 79 a

[ܐܝܟ ܕܐܡܪ]

[ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܥܒܕ ܥܡ ܫܘܠ] ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܒܪ

ܡܬܡܠܠܝܢ. ܗܘܘ ܒܗ ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܠܗ

ܠܡܪ: ܐܝܟܡܐ: 44 ܗܘܘ ܡܠܝܢ ܠܡܪ

ܠܡܪ ܐܝܟܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܗ

ܠܡܪ: 47 ܗܘܘ ܡܠܝܢ ܕܐܝܠܝܐ ܠܡ: 45 ܡܢ ܫܬܐ ܠܡ ܡܠܝܢ

ܕܐܝܠܝܐ ܠܡ ܡܢ ܫܬܐ ܡܢ ܕܐܝܠܝܐ ܠܡ ܗܘܘ

ܡܢ ܕܐܝܠܝܐ ܠܡ ܡܢ ܕܐܝܠܝܐ ܠܡ ܡܢ ܕܐܝܠܝܐ

ܠܡ

HEBREWS III. 6.

6 οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.

MATTHEW XXVII. 27—40.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν [1] Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν[2]. 28 καὶ [1]ἐκδύσαντες αὐτὸν[1] [2]χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν αὐτῷ, 29 καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες Χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, 30 καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα [1] καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, [1] ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστιν κρανίου τόπος λεγόμενος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν. 35 σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. 38 Τότε[1] σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 καὶ λέγοντες Ὁ καταλύων τὸν ναὸν [1] καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν, εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ[2] κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 41 ὁμοίως

Matt. XXVII. 27[1] Cod. + Κύριον (cum Lec. syr.). 27[2] castra (cum Lec. Syr.).
28[1-1] ἐνδύσαντες αὐτὸν (cum B D a b c). 28[2] + ἱμάτιον πορφύριον καὶ (cum D a b c d).
31[1] + καὶ τὸ ἱμάτιον τὸ πορφυροῦν. 32[1] + ἐλθόντα εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν (cf. D a b c d).
38[1] Καὶ (cum Pesh.). 40[1] + τοῦ Θεοῦ (cum a b c). 40[2] om. καὶ (cum B).

Climacus III.

HEBREWS III. 6. MATTHEW XXVII. 27—40.

f. 37 b

Heb. iii. 6.

Matt. xxvii. 27.

f. 37 a

[1] sic.

— Cf. *Lectionary*, pp. 201, 203.

Matthew XXVII. 9—19[a].

9 τοῦ προφήτου λέγοντος Καὶ[1] ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέν μοι Κύριος. 11 Ὁ δὲ [1] Ἰησοῦς ἐστάθη
ἔμπροσθεν [2]τοῦ ἡγεμόνος[2]· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων [3] Σὺ εἶ ὁ
Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ [4] Ἰησοῦς ἔφη [5] Σὺ λέγεις· 12 καὶ ἐν τῷ κατηγο-
ρεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13 τότε
λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν; 14 καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.
15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον.
16 εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον [1] Βαραββᾶν· 17 συνηγμένων
οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ
Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; 18 ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ

9[1] Cod. om. Καὶ (cum Pesh. syr.[vet.] Diat. ar.). 11[1] + Κύριος (cum Lec. syr.).
11[2–2] Πειλάτου. 11[3] + αὐτῷ (cum Pesh. syr.[vet.]). 11[4] + Κύριος (cum Lec. syr.).
11[5] + αὐτῷ (cum A B b c Pesh. syr.[vet.]). 16[1] + Ἰησοῦς (cum syr.[vet.] Lec. syr.; cf. Isho'dâd, p. 185).

Climacus I.

MATTHEW XXVII. 9—19[a].

f. 76 b

9[b] [ܐܝܟ ܕܐܡܪ]
ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܠܝ
ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܗܘܝܢܘ
ܕܐܡܪ ܕܢܬܟ
ܐܡܪ ܠ:
10 ܐܡܪ
ܠܝܡܐ
ܕܐܡܪ
ܐܡܪ:
ܕܐܡܪ ܝܗ
ܕܐܡܪ ܠ:
11 ܐܡܪ
ܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܕܢܬ
ܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܗܘ

f. 76 a

[ܐܡܪ
ܕܐܡܪ]
ܐܡܪ:
13 ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ:
14 ܐܡܪ ܐܝܟ
ܐܡܪ ܕܐ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܗܘ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܗ
ܐܡܪ:
15 ܐܡܪ ܐܡܪ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ
ܐܡܪ:
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܗ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ:
16 ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܐܡܪ

ܐܡܪ]
ܐܡܪ
ܐܡܪ:]
17 ܐܡܪ ܗ
ܐܡܪ ܐܡܪ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ.
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ ܠ
ܐܡܪ. ܐܡ
ܐܡ ܐ
ܐܡܪ
ܐܡܪ
ܐܡܪ:
18 ܐ ܐ
ܐ ܐ
ܐ ܐ
ܐ
ܐ:
19 ܐ ܗ
ܐ ܐ

Cf. *Lectionary*, pp. 208—211.
Land, *Anecdota*, vol. IV. p. 137.

MATTHEW XXVI. 41—49.

41 γρηγορεῖτε [1] καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ
μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 [1] πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν
προσηύξατο λέγων Πάτερ μου, [2] εἰ οὐ [3] δύναται [2] τοῦτο [4] παρελθεῖν [5] ἐὰν μὴ [5] αὐτὸ
πίω, [6] γενηθήτω τὸ θέλημά σου. 43 καὶ ἐλθὼν πάλιν [1] εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας,
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44 καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελ-
θὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν [1]. 45 τότε ἔρχεται
πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ [1]
ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.
46 ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48 ὁ δὲ
παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν·
κρατήσατε αὐτόν. 49 καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ [1] Ἰησοῦ εἶπεν [2] Χαῖρε,

---

41[1] Cod. + οὖν. 42[1] + καὶ. 42[2–2] εἰ δυνατὸν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ. 42[3] om. οὐ. 42[4] + τὸ ποτήριον (cum D a c d Pesh. syr.[vet.] Diat. ar.). 42[5–5] ἵνα μὴ. 42[6] + ὁμῶς *sic* pro ὅμως. 43[1] + πρὸς τοὺς μαθητὰς. 44[1] om. πάλιν (cum a Pesh. Diat. ar.). 45[1] + γὰρ (cum B syr.[vet.]). 49[1] + Κυρίῳ (cum Lec. syr.). 49[2] + αὐτῷ (cum C syr.[vet.]).

Climacus I.

MATTHEW XXVI. 41—49.

f. 77 a

[ܗܘܝܢ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ]

f. 77 b

[ܗܘܝܢ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ]

41 * ܗܘ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ]

42 ܗܘ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ]

43 ܗܘ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܐ]

44 † ܗܘ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ ܟܐܣܐ ܡܢܝ ܠܝ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܐܢܐ ܨܒܐ]

45 ܗܘ ܕܢܥܒܕ ܠܝ ܗܢܐ]

46 ܗܘ ܕܢܥܒܕ]

47 ܗܘ]

48 ܗܘ]

49]

— Cf. Land, *Anecdota*, vol. IV. pp. 133, 134.

†—† Cf. *Lectionary*, pp. 179—181.

MATTHEW XXVI. 24ᵇ—32ᵃ.

24ᵇ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. 25 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν [1] Μήτι ἐγώ εἰμι, Ῥαββεί; [2]λέγει αὐτῷ[2] Σὺ εἶπας. 26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ [1] Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. 27 καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς[1] λέγων [2] Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· 28 τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς [1] διαθήκης τὸ [2]περὶ πολλῶν[2] ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 λέγω δὲ ὑμῖν[1], οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου. 30 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς[1] ὁ [2] Ἰησοῦς [3] [4] Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· 32 μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με

25[1] Cod. + αὐτῷ. ☜ 25[2–2] ἀπεκρίθη ὁ Κύριος Ἰησοῦς. ☜ 26[1] + Κύριος (cum Lec. syr.). 27[1] τοῖς μαθηταῖς. ☜ 27[2] + αὐτοῖς (cum Diat. ar.). 28[1] + καινῆς (cum A C D a c d syr.vet. Pesh. Lec. syr. in Codd. A C). 28[2–2] om. περὶ πολλῶν. ☜ 29[1] om. ὑμῖν. ☜ 31[1] om. αὐτοῖς. ☜ 31[2] + Κύριος (cum Lec. syr.). 31[3] + τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ (cum Lec. syr.). 31[4] + Ἰδοὺ οὖν. ☜

Climacus I.

MATTHEW XXVI. 24b—32a.

f. 110b

24b [ܘܢ ܠܡ ܗܘ
ܠܡܐ ܕܢܫܟ]
ܒܗ ܗܕܐ
ܟܬܒܐ
ܕܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܡܬܟܬܒ:
ܟܐܢ ܡܐܟ
ܠܡ ܐܠܐ ܠܟ
ܐܝܠܝܐ
ܡܐܝܟ ܕܢܫܟ:
25 ܐܝܟܢܐ
ܡܢܘ ܗܘ
ܗܕܐ
ܡܐ. ܐܝܟ
ܠܡ ܗܘܟ
ܡܢ ܟܐ
ܗܘ:
ܟܐܢ ܕܢܐ
28 ܡܢ ܡܐ ܕܝ
ܐܝܟ ܗܘ

f. 110a

[ܗܘܝܢ
ܡܐܝܟ]
ܒܗܘܕܝ
ܠܥܕܡ
ܗܘܠܗ:
29 ܐܝܟ ܐܢܐ
ܗܘ ܗܘܟ
ܡܢ ܐܝܟ
ܕܡܢ ܡܢ
ܡܠܬ ܕܢܬ
ܗܘܠܗ
ܕܢܐ
ܠܡܐ
ܡܢ ܕܡ
ܐܝܟ ܡܐ
ܥܕܡ
ܕܡܢ
ܡܐ
ܕܡܢ
ܕܢ
ܐܝܟ:

30 [ܐܝܟܢܐ
ܡܢܕܡ ܕܡܐ]
ܗܘܝܢ:
31 ܕܡ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܗܘܘ
ܕܡܬܟܬܒ:
ܡܐ ܐܠ
ܕܡܠܟ
ܗܘܬܕܡܠ
ܕ ܕܡ
ܠܡܐ:
ܕܡܬ ܡܐ
ܐܝ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܡܐ
ܗܘ:
32 ܐܝܟ ܕܡ
ܗܘܐ ܡܐ

MATTHEW XXV. 1[b]—14[a].

1[b] εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. 3 αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας [1] οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις [1] μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. 5 χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. 6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν Ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν. 7 τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. 8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ[1] αἱ φρόνιμοι λέγουσαι Μή ποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν [1] Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. 14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος

3[1] Cod. + αὐτῶν (cum B D b c d Pesh. syr.[vet.]). 4[1] + αὐτῶν (cum D b c d). 9[1] om. δὲ (cum Pesh. syr.[vet.]). 12[1] + αὐταῖς (cum c Pesh. Diat. ar. Lec. syr. in Cod. C).

Climacus I.

MATTHEW XXV. 1b—14a.

f. 107 b

[ܠܡܬܝܢ
2 ܕܢܬܠܘ ²ܡܢܗ]
ܡܢܗ ܡܢ
ܕܢܬܠ ܗܘ ·
ܡܢܗ
ܕܢܫܬܘ :
3 ܡܛܠ ܕܐ
ܕܚܟܡܬܐ
ܕܐ ܢܣܒܘ
ܠܡܬܝܢ
ܠܐ ܢܫܩܘ
7 ܕܟܠ ܡܢܗ
ܟܠ ܚܟܝܡܬܐ
ܡܛܠ ܕܢܫܩܘ
ܠܡܬܝܢ
ܕܢܢ
4 ܡܛܠ
ܕܢܫܬܘ
ܢܫܩܘ ܕܢܢ
ܠܡܬܝܢ :
5 ܕܐ ܕܐ ܐܬܐ
ܡܛܐ ܠܗ ܕܐ
ܕܢܢܢ

f. 107a

[ܠܡܬܝܢ ܕܐܝܟ ·]
9 ܐܝܟܢܐ
ܕܢܫܬܘ
ܐܝܟ ܕܐ
ܠܐ ܢܫܩ
ܠܗ ܡܛܠ.
ܐܝܟ ܐܝܟ
ܠܗ ܡܛܠ
ܕܐܝܟ
10 ܐܬܐ ܠܢ ·
ܐܬܐ ܕܐ
ܐܝܟ ܢܢ
ܡܛܠ
ܕܐ ܢܢ
ܠܡܬܝܢ
ܐܬܐ ܠܢ ·
11 [ܐܬܐ ܕܐ ܐܬܐ]
ܐܢܢ
ܕܢܫܬܘ
ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܬܐ
ܠܐ ·
12 ܐܝܟ
ܐܝܟ ܠܢ
ܐܝܟ ܕܐ
ܐܝܟ ܠܢ
ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܠܢ ·
13 ܡܢ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐ
ܠܐ ܢܕܥ
ܠܐ ܡܕܥ :
14 ܐܝܟ ܕܐ
ܐܝܟ ܕܐ

Cf. *Lectionary*, pp. 95, 96.

MATTHEW XXIV. 42—XXV. 1ª.

42 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 45 Τίς ἄρα ἐστὶν [1]ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος[1] ὃν κατέστησεν ὁ κύριος [2] ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; 46 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος[1] ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτως ποιοῦντα· 47 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48 ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει μου ὁ κύριος[1], 49 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων, 50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει, 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. XXV. 1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον

45[1–1] Cod. ὁ δοῦλος καλὸς καὶ φρόνιμος καὶ πιστὸς (cf. Moes. Eph. 218). 45[2] + αὐτοῦ (cum b c Pesh. syr.[vet.]). 46[1] om. ἐκεῖνος. ☜ 48[1] + ἐλθεῖν (cum D c d syr.[vet.] Pesh. Diat. ar. Lec. syr.).

Climacus I.

MATTHEW XXIV. 42—XXV. 1.

f. 75 a

42 ܡܢܐ ܠܗܘܢ ܕܡܪܝܐ
ܕܐܬܐ ܗܘܐ
ܠܡܢܝܢ ܕܡܪܝܗ
ܕܡܬܐ
ܡܢ
ܕܐܬܐ
ܐܡܪ ܠܟܘܢ:
43 ܕܗܢܐ ܕܝ
ܡܢܐ ܕܡܪܝܗ
ܐܝܟܡܐ ܡܢܐ
ܕܐܬܐ ܕܐܬܐ
ܕܐܢܬ ܕܡܬܐ
ܠܠܝܠܝܐ
ܕܐܬܐ ܐܬܐ
ܐܡܪ ܗܘܐ
ܕܐ ܠܟ
ܡܢܐ ܥܕܢ
ܡܪܝܗ
[ܕܡܫܟܚ:
44 ܠܚܠܠ ܕܥܬ]

f. 75 b

ܕܐܬܐ ܐܚܪܢܐ
ܡܢ ܕܐܬܐ
ܡܪܝ:
47 ܐܡܪ ܠܟܘܢ
ܐܢܐ ܠܥܠ
ܕܠ ܥܠ
ܡܬܬܐ
ܡܢ ܐܡܪ:
ܡܪܝ:
48 ܐܢ ܕܐܡܪ
ܡܪܝ ܕܐܬܐ
ܥܒܕ ܠܥܠ
ܡܢ ܕܡܬ
ܡܪܝ ܕܐܬܐ
ܠܡܢ ܗܘ
ܕܐ ܠܡܪ
ܡܪܝ ܕܐܬܐ
ܡܢ ܕܐܬܐ
ܡܢ ܕܐ
ܡܢ ܥܕܢ
ܡܪܝ
ܕܡܫܟܚ:
46 ܠܥܠ [ܕܐܬܐ
ܕܡ ܕܐܬܐ]
45 ܡܢ ܡܢ ܐܝܟ
ܕܐܬܐ ܠܥܠ
ܥܒܕܐ
ܕܐܬܡܢܐ
ܡܢ ܕܐܡܪ
ܡܪܝ ܕܐܬܐ
ܠܡܢ ܕܐ
ܡܪܝ ܕܐ
ܡܪܝ ܕܐ
ܡܢ ܕܐ
ܡܢ ܕܐ
ܡܢ

MATTHEW XXIII. 16b—25.

16b τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. 17 μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς
ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάσας τὸν χρυσόν; 18 καί Ὅς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ,
οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. 19 [1]τυφλοί,
τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; 20 ὁ οὖν
ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν [1]πᾶσι τοῖς[1] ἐπάνω αὐτοῦ·
21 καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν·
22 καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθη-
μένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει
ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφεῖναι. 24 ὁδηγοὶ τυφλοί[1], οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα,
τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. 25 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ
γέμουσιν

19[1] Cod. + μωροὶ καὶ (cum B C, Pesh. Lec. syr.). 20[1–1] τῷ δώρῳ τῷ. 24[1] τυφλῶν (cum Lec. syr.).

Climacus I.

MATTHEW XXIII. 16b—25.

f. 78 a

ܗܘܝܢ
ܕܠܐ ܡܢ :
17 ܕܢܬܝܢ
ܡܫܬܝܢ :
ܡܢ ܟܣ
ܡܢ ܕܗܒ
ܗܘܝܢ ܟܣ
ܕܢܬܝܢ
ܗܘܝܢ
ܠܐ ܡܫܬܝܢ :
18 ܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܡܢ ܫܠ
ܕܡܠܐ :
ܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܗܘܝܢ
ܠܐ ܡܢ :
19 [ܕܢܬܝܢ
ܡܫܬܝܢ :]

f. 78 b

ܕܢܬܝܢ ܡܢ ܟܣ
ܗܘܝܢ
ܡܢ ܗܘܝܢ
ܟܣ ܕܢܬܝܢ
ܗܘܝܢ
ܠܐ ܡܫܬܝܢ :
20 ܡܢ ܟܣ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܟܣ ܗܘܝܢ
ܡܫܬܝܢ
21 ܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܟܣ ܗܘܝܢ
ܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܟܣ :
22 ܡܢ ܗܘܝܢ
[ܕܢܬܝܢ
ܡܢ ܗܘܝܢ]

ܗܘܝܢ
ܡܢ ܟܣ
ܗܘܝܢ
ܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܗܘܝܢ
ܠܐ ܡܢ :
23 ܡܢ ܟܣ
ܕܢܬܝܢ
ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ :
ܟܣ
ܗܘܝܢ
ܡܢ ܟܣ
25 ܡܢ ܟܣ
ܕܢܬܝܢ*
ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ :
ܟܣ
ܗܘܝܢ
ܡܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ.
ܗܘ
ܡܫܬܝܢ
ܡܢ ܟܣ
24 ܗܘܝܢ
ܕܢܬܝܢ
ܗܘܝܢ
ܡܢ ܟܣ

MATTHEW XXIII. 6—16.

6 φιλοῦσιν δὲ [1]τὴν πρωτοκλισίαν[1] ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς 7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων Ῥαββεί. 8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββεί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν
ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. 9 καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν[1]
ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος. 10 μηδὲ κληθῆτε καθη-
γηταί, ὅτι καθηγητὴς ὑμῶν ἐστιν εἷς [1]ὁ Χριστός[1]. 11 ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται
ὑμῶν διάκονος. 12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπει-
νώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς
γὰρ[1] οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. 15 Οὐαὶ ὑμῖν,
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης
διπλότερον ὑμῶν. 16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ[1] οἱ λέγοντες Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν
τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ

6[1—1] Cod. τὰς πρωτοκλισίας (cum ℵ[c] Lec. syr.). 9[1] ὑμῖν (cum D d *al.*). 10[1—1] om. ὁ Χριστός. ☜ 13[1] om. γὰρ (cum Δ *al.*). 16[1] τῶν τυφλῶν (cum e).

MATTHEW XXIII. 6—16.

f. 105 a

6 ܘܪܘܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܠܒܢܝܢܐ
ܘܐܪܟ
ܕܡܬܪܘܡܡܝܢ
ܕܡܬܪܒܪܒܝܢ
7 ܘܠܩܪܝܐ
ܒܫܘܩܐ
ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܪܝܢ
ܡܪܝ ܡܪܝ
8 ܐܠܐ ܐܢ
ܠܟ ܡܬܩܪܝܢ
ܡܪܝ: ܡܪ
ܐܚܐ ܡܢ
ܚܕܐ:
[ܕܠܐ ܐܢ
ܡܬܩܪܝܢ
ܡܪܝ ܡܪܝ]

f. 105 b

9 ܘܠܐ ܠܟ
ܐܒܐ ܠܝܢ
ܠܐ ܐܝܟ.
ܡܪ ܡܢ
ܕܐܒܐ
ܕܫܡܝܐ
10 ܘܠܐ ܡܬܩܪܝܢ
ܚܕܐ· ܡܪ
ܡܢ ܐܚ
ܚܕܝܢ
11 ܐܒܐ ܡܢ
ܒܝܢܟܘܢ
12 ܘܡܢ ܕܢ
ܢܫܬܒܩ
ܡܬܐ
ܕܢܬܪܡ:
[ܐܠܐ ܐܢ
ܡܬܩܪܝܢ
ܡܪܝ]

13 ܘܠܘܝ
ܡܐܘܝ
ܕܡܬܥܒܕ
ܥܒܕܐ:
ܐܝܟܐ
ܒܥܝܢ
ܚܕܝܢ
ܕܢܬܩܪܒ
ܥܒܕܐ:
ܠܟ ܡܪܝ
ܚܕܐ ܡܢ
ܡܢ ܕܐܝ
ܡܬܩܪܒ
ܡܪܝ ܥܒܕ
ܐܬܘܠܐ:
15 ܘܠܘܝ
ܡܐܘܝ
ܕܡܬܥܒܕ
ܥܒܕܐ:]
ܐܝܟ ܐܝܟ
ܡܪܝ]

16 ܘܠܘܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ
ܕܐܢܬܘܢ
ܡܬܐ.
ܡܢ ܐܝܟ ܕܐ
ܡܪܝ ܡܪܝ
ܕܐܢ ܡܢ
ܐܝܟ ܐܝܟ
ܡܪܝ:
[ܕܡܪܝ
ܡܪܝ]

* Cf. Lev. viii. 24 *supra*; Matt. xxi. 33 *supra*.
Cf. *Lectionary*, pp. 158, 159.

MATTHEW XXII. 40b—XXIII. 5.

40b ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται. 41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων
ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ [1] Ἰησοῦς 42 λέγων [1] Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος
υἱός ἐστιν; λέγουσιν αὐτῷ Τοῦ Δαυείδ. 43 λέγει αὐτοῖς [1] Πῶς οὖν [1] Δαυεὶδ ἐν
Πνεύματι καλεῖ αὐτὸν Κύριον λέγων

44 Εἶπεν Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου [1] ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου;

45 εἰ οὖν [1] Δαυεὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν [2]; 46 καὶ οὐδεὶς
ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. XXIII. 1 Τότε ὁ [1] Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 2 λέγων Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. 3 πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε
καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν.
4 δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα [1] καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων,
αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά. 5 πάντα δὲ τὰ ἔργα
αὐτῶν [1] ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα [2],

---

XXII. 41[1] Cod. + Κύριος. 42[1] + αὐτοῖς. 43[1-1] Καὶ πῶς (cf. Pesh. etc.). 44[1] + ὑποπόδιον (cum A a c). 45[1] om. οὖν. 45[2] om. ἐστιν. XXIII. 1[1] + Κύριος. 4[1] + καὶ δυσβάστακτα (cum A B D c d). 5[1] + ἃ. 5[2] + αὐτῶν (cum b c).

Climacus I.

MATTHEW XXII. 40b—XXIII. 5.

f. 73 b

[ܫܡܥܘܢ
ܕܢܫܐܠܘܢ:] ܠܗ ܡܪܝܐ
41 ܡܢܐ ܡܢܘ
ܕܢܗܘܐ
ܕܡܫܝܚܐ
ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ
ܠܡܪܝ ܕܝܢ
42 ܡܐܢܘ ܠܡܢ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܝ
ܠܗ ܡܪܝ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܝ
ܠܡܪܝ:
ܕܐܝܟ ܕܡܪܝ
ܠܗ ܡܪܝ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܝ
ܠܡܪܝ ܕܝܢ

MATTHEW XXI. 31b—41.

31b εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 32 ἦλθεν γὰρ Ἰωάνης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. 33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν [1] πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 34 ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. 35 καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ[1] ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. 37 ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. 38 οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 39 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. 40 ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; 41 λέγουσιν αὐτῷ Κακοὺς κακῶς

33[1] Cod. + ἐν αὐτῷ (cum syr.vet. Pesh. Diat. ar. a b c). 35[1] om. αὐτοῦ (cum b e).

Climacus I.

MATTHEW XXI. 31b—41.

f. 80b

[ܡܬܬܢܝܢ
ܐܡܪܝܢ :]
32 ܟܝ ܐܬܐ
ܝܘܚܢܢ
ܠܒܝܬ ܙܕܩܐ
ܟܘܪܝܣܐ
ܐܬܝܢ ܠܟ
ܡܠܟܘܬܐ
ܠܡ : ܕܡܬܚܣܝܢ
ܐܝܟܐ
ܡܬܬܢ ܠܡ :
ܐܝܢ ܕܐܬܐ
ܡܠܟܘܬܐ
ܟܘܪܝܣܐ
ܕܐܝܟ ܕܡܬܚܣܝܢ
ܠܡ :
33 ܫܡܥܘ ܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܬܐ
ܫܘ ܡܫܠ

[ܕܐܝ ܟܐܢ
ܕܝܠܝ ܕܐܬܐ]
*ܡܫܠܐ
ܫܘܝܐ . ܡܫܘܐ
ܕܟܪܡ ܕܚܪܝܢ
ܕܐܬܐ ܒܡ
ܡܬܬܢ ܠܗ
ܕܡܬܚܣܝܢ
ܒܡ ܡܫܬܐ :
34 ܡܐܬ ܙܒܢ
ܕܦܐܝܡܐ
ܐܬܝܢ ܥܠ
ܕܥܒܕܘ ܠܟܪܡ
ܟܪܡܐ
ܡܦܩܢܐ
ܕܡܬܝܗܒ :
35 ܡܫܬܐ
ܟܪܡܐ
ܠܟܪܡ . ܠܫܪ
ܒܡ ܕܫܘ ܡܠܟܐ

f. 80a

ܕܐܝ ܡܠܟ]
ܡܠܟ ܕܐ ܕܚܪܬܐ :]
36 ܗܘܝܘ ܥܠ
ܟܪܡܐ ܕܚܪܝܢ
ܐܚܪܢܐ ܒܡ
ܡܬܬܢ :
ܡܬܬܢ ܠܗ
ܒܡ ܡܫܬܐ :
37 ܕܢܦܩܘ
ܐܢ ܥܠ
ܠܟܪܡܐ
ܕܟܪܡ ܐܝܟ
ܕܡܬܚܣܝܢ
ܒܡ ܕܟܪܡ
38 ܕܐܢ : ܕܢܬܠܘܢ
ܟܪܡܐ
ܕܐ ܡܫܬܐ
ܠܟܪܡ
ܟܪܡܐ
ܟܪܬܐ
ܕܟܪܡܐ

[ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܬܐ :]
ܡܠܟ ܡܠܟܐ
ܡܫ· ܡܫܝܚ
ܕܡܬܚܣܝܢ
ܕܐܬܐ :
39 ܡܫܬܐ
ܡܫ ܡܫܝܚ
ܠܟ ܒܡ
ܕܐܝ :
ܡܠܟܘܬ ܡܫ :
40 ܕܐ ܕܐ
ܡܐ ܕܐܝ
ܕܐܝ
ܡܢ ܐܝ
ܕܐ ܠܡܐ
ܠܟܪܡ
ܟܪܡܐ :
41 ܐܝܬܝ ܠܡ
ܕܥ ܕܥܒܕܘ

* Cf. Lev. viii. 24 *supra*; Matt. xxiii. 15 *infra*.
Cf. *Lectionary*, pp. 153, 154.

MATTHEW XXI. 23b—31.

23b σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; 24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ [1] Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· 25 τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάνου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ
ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ
οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν [1] Διὰ τί οὖν[2] οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 26 ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ
ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν
Ἰωάνην. 27 καὶ ἀποκριθέντες τῷ [1] Ἰησοῦ εἶπαν Οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
αὐτός[2] Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ;
ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο· προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν Τέκνον, ὕπαγε σήμερον
ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν [1]Ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ
ἀπῆλθεν[1]. 30 προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
[1]Οὐ θέλω, ὕστερον μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν.[1] 31 τίς [1] ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ
θέλημα τοῦ πατρός[2]; λέγουσιν Ὁ ὕστερος[3]. λέγει αὐτοῖς ὁ [4] Ἰησοῦς Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς

24[1] Cod. + Κύριος. 25[1] + καὶ (cum syr.vet. Pesh.). 25[2] om. οὖν (cum syr.vet.). 27[1] + Κυρίῳ. 27[2] ὁ Κύριος Ἰησοῦς. 29[1–1] Οὐ θέλω. ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν (cum C D a b c d e syr.vet. Pesh. cf. ℵ). 30[1–1] Ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν (cum ℵ C D a b c d e syr.vet. Pesh.). 31[1] + οὖν (cum ℵB). 31[2] + αὐτοῦ (cum syr.vet. Pesh.). 31[3] πρῶτος (cum ℵC syr.cur. Pesh.). 31[4] + Κύριος.

Climacus I.

MATTHEW XXI. 23b—31.

f. 112a

f. 112b

MATTHEW II. 18—23.

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη,
κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς·
Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.
19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται [1]κατ' ὄναρ[1] τῷ
Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ 20 λέγων [1] Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
τοῦ παιδίου. 21 ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. 22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς
Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρῴδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· [1]χρηματι-
σθεὶς δὲ[1] κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς [2]τὰ μέρη[2] τῆς Γαλιλαίας, 23 καὶ ἐλθὼν
κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν
προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

PSALM CIX. 1.

Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ τῶν Θεοφανείων. Τῆς Ἁγίας Σιών. Ψαλμὸς ΡΘ.
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

GALATIANS IV. 1—7.

1 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
δούλου κύριος πάντων ὤν, 2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι
τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός[1]. 3 οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε [1] ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι· 4 ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ
χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον
ὑπὸ νόμον, 5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.
6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον Ἀββᾶ ὁ Πατήρ[1]. 7 ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός·
εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ Θεοῦ[1].

Matt. II. 19^{1-1} Cod. om. κατ' ὄναρ. ☜ 20^{1} + αὐτῷ (cum syr. vet. Pesh. Diat. ar. k).
22^{1-1} Ἐφάνη δὲ αὐτῷ (cum syr.$^{cur.}$ Pesh.). 22^{2-2} lit. τὴν γῆν (cum Diat. ar.).
Gal. IV. 2^{1} + αὐτοῦ (cum Pesh.). 3^{1} + γὰρ. ☜ 6^{1} + ἡμῶν (cum Pesh.). 7^{1} Χριστοῦ (cf. Pesh.).

Climacus III.

MATTHEW II. 18—23. PSALM CIX. 1. GALATIANS IV. 1—7.

f. 102 b

Matt. ii. 18—23.

* [ܡܠܟ ܕܢܚܐ
ܐܝܟ ܕܢܚܐ ܕܡܠܟܐ]
ܡܢܘܢ ܡܠܟ
ܐܝܠ ܕܢܚ ܠ
ܢܫ ܠܟ
ܥܕܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܠܗ ܡܢܝ :
19 ܠܗܢ ܕܢܚ
ܡܢܗܢ ܡܠ
ܠܟܬܢ ܕܢܚ
ܠܡܫܝܚ ܠܡܫܚ
20 ܕܢܚ ܡ[20]ܠܟܬ
ܠܡ : ܡܫܬ ܕܢܚ
ܠܠܟ ܠܟܬܢ
ܠܟ[1] ܠܟ ܡܠܟ
ܐܝܣܬܪܝܠ :
ܕܢܚ ܠܟ ܡܠܟ
ܢܫܝܢ ܢܢܝ
ܡܠܟ ܠܟ :
21 ܡܫܬ ܕܢ
ܠܠܟ ܡܢ
ܠܟܬܢ ܡܠܟ
ܠܟ

f. 102 a

ܐܝܣܬܪܝܠ]
22 ܕܢ ܐܢ ܡܫܚ]
ܐܝܪܘܫܠܡ
ܠܟ ܢܢܝ
ܡܠܟ ܡܫܝܚ
ܐܬܝ ܠܗܢ :
ܠܡ ܡܫܝܚ
ܢܫܠ ܐܝܠ
ܠܟ ܐܝܠ ܠܠܟ
23 ܡܫܝܚ ܠܟ
ܢܢܝ
ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܝܬ :
ܕܐ ܐܝܬ
ܢܢܝ ܡܢ
ܢܝܪܐ :*

Ps. cix. [cx.]

ܢܢܝ ܡܢ
ܐܝܬ ܐܝܬ
ܥܕܬ ܡܫܝܚ ܐ[1]ܝܬ ܐܝܬ
1 ܡܫܝܚ ܠ

ܐܝܬ ܐܝܬ]
ܡܫܝܚ ܐ . . .
ܡܢ . . .
ܡܫܝܚ :

Gal. iv. 1—7.

ܐܝܬ ܐܝܬ ܥܕܬ ܡܫܝܚ :
† ܐܝܬ ܐܝ ܐ
ܐܝ ܐ ܐ ܡ
ܡܫܝܚ ܐ :
ܡܢ ܐ ܡ
ܐ ܡ ܐ
ܐ ܡ ܐ
2 ܐ ܡ ܐ : ܐ[2]
ܡ ܐ ܡ
ܡ ܐ ܡ :
ܐ ܡ ܐ
ܐ ܡ ܐ
3 ܡ ܐ : ܡ[3]
ܐ ܡ ܐ ܐ
ܡ ܐ
ܡ ܐ ܡ
ܐ ܡ ܐ

[ܡܫܝܚ :]
4 ܐ ܐ ܐ
ܐ ܡ ܐ
ܐ ܡ
ܐ ܡ ܐ
ܡ ܐ :
5 ܐ ܡ ܐ
ܡ ܐ :
ܐ ܡ ܐ
ܐ ܡ :
6 ܐ ܡ ܐ
ܡ : ܡ
ܡ ܐ
ܐ ܡ
ܐ ܡ ܐ
ܐ ܡ :
7 ܐ ܡ ܐ
ܡ ܐ :
ܐ ܐ ܐ
ܡ ܐ
ܡ ܐ ܡ
† ܐ ܡ ܐ :

[1] sic.

— Cf. *Evangeliarium*, p. 256. †—† Cf. *Studia Sinaitica* VI. p. 34.

TITUS II. 12b—15.

12b τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς
δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, 14 ὃς ἔδωκεν
ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ
ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει
καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.

PSALM CIX. 1.

Ἀλληλούϊα. Ψαλμὸς ΡΘ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

MATTHEW II. 1—8.

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

1 Τοῦ δὲ [1] Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου
τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ[2] μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα 2 λέγοντες
Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα
ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. 3 ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
Ἡρῴδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, 4 καὶ συναγαγὼν πάντας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς
γεννᾶται. 5 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται
διὰ τοῦ προφήτου

6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα,
οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος,
ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρῴδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον
τοῦ φαινομένου ἀστέρος, 8 καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπεν [1] Πορευθέντες
ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως
κἀγὼ

Matt. II. 1[1] Cod. + Κυρίου. ☞ 1[2] καὶ ἰδοὺ (cum syr.vet.). 8[1] + ἰδοὺ. ☞

TITUS II. 12—15. MATTHEW II. 1—8.

f. 99b

Titus ii. 12—15

[ܕܢܬܪܕܢ
ܡܬܚܢܢܘܬܐ]
* ܕܐܠܗܐ :
ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܕܢܚܝܘܢ : ܡܬܒܪܟ
ܐܠܗܐ ܫܡ
ܡܪܝ ܐܠܗܐ :
13 ܕܩܒܠܝܢ ܠܡܒܪܟ
ܒܟܠ ܒܒܠܟ
ܡܬܒܪܟܝܢ
ܐܠܗܐ ܕܝ ܐܠܗܐ :
14 ܕܫܘܕ : ܐܝܬ ܡܪܝ
ܡܬܬ ܒܝܕܢ
ܐܠ ܦܠܚ : ܠܕܢܐ
ܕܢܬܝܗ ܒܗ
ܡܢ ܟܠ ܥܘܠܐ :
ܕܢܬܟ ܠܢ
ܡܫܠ ܠܫܘܒ
ܕܢܫܘ
ܕܩܕܝܡ ܦܠܚ :
15 ܡܠܠ ܡܘ

[ܕܢܬܠܠ ܡܬܬܪ
ܡܬܚܢ]
ܡܬܬ ܒܪ
ܐܝܟ ܠܐ ܡܫ
ܕܥܒܕ ܒܗ *
Ps. (cix.) cx. 1
ܡܠܠܐ ܒܝܡܝܢܟ ܕܐܝܟ
ܒܝܬ ܐܝܕܝ ܕܐܝܟ
ܠܥܕܢ ܒܗ ܕܐ ܫܬܝ

Matt. ii. 1—8.

ܡܢ ܕܡܫܝܚ
ܕܢܬܝܠܕ
ܒܕ ܒܝܬܠܚܡ
† ܕܐܝܟ ܡܐܬܝ
ܕܡܢ ܡܠܟ
ܕܡܬܝܗ ܕܡܓܘܣܝ
ܡܫܝܚܐ
2 ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܡܐ
ܠܡܫܬܚܘܬ
ܕܐܝܟ ܕܡܬܝ
ܡܢ ܕܡܥܪܒ ܡܢ
ܠܡܫܬܚܘܬ
ܕܐܝܟ ܕܡܬܝ
ܡܢ ܕܡܫܝܚ

f. 99a

[ܕܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ :]
ܒܝܘܡܝ ܕܗܪܘܕܝܣ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܗܢܘܢ ܐܝܟ
ܡܬܝܠܕ ܠܡ :
ܗܢܐ ܓܒܪܐ ܕܐܬܐ
3 ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܝܪܘܫܠܡ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܒܗܠܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ
ܒܝܘܡܝ ܕܗܪܘܕܝܣ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ :
7 ܗܝܢ ܡܝܡܪ
ܠܗܘܢ ܕܡܬܩܪܒ
4 ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ
ܪܒܝ ܟܗܢܐ
ܘܣܦܪܐ
ܕܟܬܒܘ ܟܠܗ
ܠܡܠܟ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܟܐ ܕܡܬܝܠܕ
ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ
ܒܝܘܡܝ ܕܗܪܘܕܝܣ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ :
8 ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ
ܠܡܕܢܚ ܠܡܪ
5 ܕܡܠܟܐ : ܡܢ
ܕܐܝܟ : ܡܐ
ܕܐܝ ܐܝܟܐ
ܠܡ ܕܡܕܢܚ ܠܡܪ
ܡܢ ܕܡܫܝܚ : ܕܐ
ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܕܢܒܝܐ :
6 ܐܦ ܐܢܬ
ܠܡܪ ܠܡܕܢܚ
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟ
ܡܫܠ ܡܪܝܐ
ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ
ܡܢ ܕܢܦܩ ܡܫܠܝܢ :
† ܐܦܠܐ ܐܢܬ ܠܟ ܕܐܝܬ

— Cf. *Studia Sinaitica* VI, p. 39.

†—† Cf. *Evangeliarium*, p. 255.

TITUS II. 15.

μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.

PSALM CIX.

Ἀλληλούϊα. Ψαλμὸς ΡΘ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

MATTHEW I. 18—25.

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

18 Τοῦ δὲ[1] Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. 19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη[1] λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. 20 ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ[1] ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων[2] Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυείδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. 21 τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις[1] τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. 22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου[1] λέγοντος[2]

23 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν,
καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ,

ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. 24 ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου[1] ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ[2] ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· 25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

PSALM II. 7.

Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ τῶν Θεοφανειῶν. Οὗτος ὁ Ψαλμὸς Β καὶ τοῦτο τὸ Ἀντίφωνον·

Κύριος εἶπεν πρός με Υἱός μου εἶ σύ.

TITUS II. 11, 12ª.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Τίτον.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σωτήριος[1] πᾶσιν ἀνθρώποις, 12 παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι

Matt. I. 18[1] Cod. + κυρίου. ☜ 19[1] ἀλλὰ ἐνεθυμήθη. ☜ 20[1] καὶ ἰδοὺ. ☜ 20[2] + αὐτῷ (cum syr.[vet.] Pesh.). 21[1] κληθήσεται (cum Cod. B, Ev. Pal. syr.; cf. syr.[cur.]). 22[1] + Ἡσαίου (cum Dacdf syr.[vet.]). 22[2] om. λέγοντος (cum Pesh. Diat. ar. f). 24[1] + αὐτοῦ (cum syr.[vet.] Pesh. Diat. ar.). 24[2] om. αὐτῷ. ☜ Titus II. 11[1] + ἡμῶν. ☜

Climacus III.

TITUS II. 15. PSALM CIX. MATTHEW I. 18—25. PSALM II. TITUS II. 11, 12a.

f. 114a

Titus ii. 15.

* ܕܒܪܝܠ ܐܚܝܢܐ :

ܐܢܬ ܠܝ ܡܪܝ

ܕܥܒܕ ܡܠܟܘܬܟ : *

ܡܠܬܐ ܐܚܪܢܬܐ

ܕܐܬܝܬ]

ܐܬܝ ܐܬܝܬ :: ܡܫܝܚܐ Ps. cix.

ܠܡܢܐ : ܗܘ ܕܝ ܡܫܬܝܬ

Matt. i. 18—25.

† ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܐܬܝܠܕ :

18 ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܝ

ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܐܬܝܐ

ܕܐܪܤܘܗ ܡܪܝ

ܡܢܗ : ܕܐ

1 ܡܫܬܡܫܐ

ܐܝܟ ܡܫܝܚ

ܠܡܫܝܚ ܕܐ ܠܟ

ܡܫܝܚܐ ܢܘ :

ܠܡܢ ܢܘ

ܡܫܝܚܐ

ܡܫܬܝܬ ܐܚܝ

ܕܝ ܡܪܝ

19 ܕܐܬܝܐ : 19 ܡܫܝܚ

f. 114b

[ܐܬܝܬ ܕܝ]

ܡܪܝ ܐܝܟ

ܐܝܟ ܡܪܝ ܠܟ

ܡܢ ܐܝܟ ܡܪܝ

ܡܫܝܚ ܡܢ :

ܡܫܝܚ ܐܝ ܡܢ

ܡܫܝܚ ܡܢ

ܡܢ ܡܫܝܚ :

ܡܫܝܚ ܐܝ ܡܢ

ܡܫܝܚ ܡܢ

ܡܢ ܡܫܝܚ :

20 ܡܪܝ ܡܢ

ܡܫܝܚ ܡܢ

ܡܫܝܚ ܡܢ

ܡܫܝܚ

Jeremiah XI. 22—XII. 8.

22 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν[1] καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν[2] τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ,
23 καὶ ἐνκατάλιμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας[1]
ἐν Ἀναθὼθ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. XII. 1 Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι
ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν
εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; 2 ἐφύτευσας αὐτοὺς
καὶ ἐριζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο[1] καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ
στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν· 3 καὶ σύ, Κύριε, γινώ-
σκεις με,[1] δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄγνισον αὐτοὺς[2] [3] εἰς
ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν[4]. 4 ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ [1]καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ
ἀγροῦ[1] ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων [2]ἐν αὐτῇ[2]; ἠφανίσθησαν
κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν Οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. 5 σοῦ οἱ πόδες
τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις, καὶ ἐν γῇ εἰρήνης
οὐ πέποιθας; πῶς ποιήσεις[1] ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου; 6 ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί
σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν[1] σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν[2],
ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλοῦσιν πρὸς
σὲ καλά 7 Ἐνκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα
τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς. 8 ἐγενήθη ἡ κληρο-
νομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο
ἐμίσησα αὐτήν.

Hebrews X. 19, 20.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ
αἵματι Ἰησοῦ, 20 ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ
καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

Jer. XI. 22[1] Cod. ὑμῶν. ☜ 22[2] ὑμῶν. ☜ 23[1] lit. ἀνθρώπους. ☜ XII. 2[1] om. ἐτεκνοποιήσαντο. ☜ 3[1] + καὶ εἶδές με καὶ (cum Q[mg] 22, 36 *al.*). 3[2] ἄθροισον (lit. *praepara* cum Pesh.) αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν (cum 33, 87, 228 Ald.; cf. Q[mg]). 3[3] + κάλει αὐτοὺς (cum Pesh.). Omnia sequentia non ex LXX, sed ex versione Pesh. sumpta sunt. 3[4] om. αὐτῶν (cum Pesh.). 4[1—1] lit. καὶ ὁ χόρτος πάσης τῆς γῆς. ☜ 4[2—2] τῆς γῆς (cf. 22, 36, 233). 5[1] περαιώσεις (cum Pesh.). 6[1] lit. ἠπάτησαν (cum Pesh.). 6[2] εἶπον (cum Pesh.).

JEREMIAH XI. 22—XII. 8. HEBREWS X. 19, 20.

f. 32b

Jer. xi. 22—xii. 8.

23 ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܝ ܐܠܗܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܝ ܥܡܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܝ ܫܘܒܚܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܝ ܫܘܥܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܝ ܡܠܟܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܝ ܡܫܝܚ

Job VII. 21.

21 καὶ διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην
καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου;
νυνὶ δὲ [1] εἰς γῆν ἀπελεύσομαι,
ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

Isaiah XL. 1—8.

Τρίτον ἀνάγνωσμα ἐκ τοῦ προφήτου Ἠσαίου.

1 Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ θεός. 2 ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι [1] ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι [2] ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. 3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται[1] πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ [2] ἡ τραχεῖα εἰς πεδία, 5 καὶ ὀφθήσεται[1] ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. 6 φωνὴ λέγοντος Βόησον. καὶ εἶπα Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ [1] χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· 7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος [1] ἐξέπεσεν [2], 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Psalm XLI. 1, 4.

Ψαλμός. 1 Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα,

Ἀντίφωνον. 4 Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

1 Samuel I. 1.

Τῇ δευτέρᾳ κυριακῇ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως. πρῶτον ἀνάγνωσμα ἐκ Βασιλειῶν Α. ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

1 Ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἁρμαθάιμ Σειφὰ ἐξ ὄρους Ἐφράιμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανά, υἱὸς Ἱερεμεὴλ

Job VII. 21[1] Cod. + ἰδοὺ. Isaiah XL. 2[1] + ἰδοὺ. 2[2] + ἰδοὺ. 4[1] om. ἔσται. 4[2] + πᾶσα. 5[1] ἀποκαλυφθήσεται. 6[1] + ὡς. 7[1] + αὐτοῦ. 7[2] + ὅτι πνεῦμα Κυρίου ἔπνευσεν εἰς αὐτό· ἀληθῶς χόρτος ὁ λαός. [8] ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ ἐξέπεσε τὸ ἄνθος αὐτοῦ (cf. Q[mg]).

Climacus III.

JOB VII. 21. ISAIAH XL. 1—8. PSALM XLI. 1, 4. 1 SAMUEL I. 1.

f. 122 b

Job vii. 21

* . . . . . .

21 . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

Isaiah xl. 1—8 †

1

2

3

4

5

f. 122 a

6

7

8

Ps. xli. 1 *

Ps. xli. 4

1 Sam. i. 1

†

*

[1] *Stud. Sin.* ܡܘܢܝ̈.

— Cf. *Studia Sinaitica* VI. pp. cxxxviii, cxxxix.

†—† Cf. *Studia Sinaitica* VI. pp. 37, 38, 88. This agrees with the lesson in *Studia Sinaitica* VI. p. 88 rather than with that on pp. 37, 38.

Job VII. 4b—20.

4b πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωί.
5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων,
τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων.
6 ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς,
ἀπόλωλεν δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.
7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωή,
καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν.
8 οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με·
οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί,
9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ᾽ οὐρανοῦ.
ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ,
10 οὐδ᾽ οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον,
οὐδ᾽ οὐ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ.
11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου,
λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ [1] ὤν,
ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος.
12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων,
ὅτι κατέταξας ἐπ᾽ ἐμὲ φυλακήν;
13 εἶπα ὅτι Παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου,
ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου·
14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις, καὶ ἐν ὁράμασίν με καταπλήσσεις.
15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου,
ἀπὸ δὲ θανάτου [1] τὰ ὀστᾶ μου.
16 οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω·
ἀπόστα ἀπ᾽ ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος.
17 τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν;
ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν [1] εἰς αὐτόν;
18 ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωί,
καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;
19 ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με
οὐδὲ προίῃ με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου [1] ἐν ὀδύνῃ;
20 εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι [1] πρᾶξαι,
ὁ ἐπιστάμενος [2]τὸν νοῦν[2] τῶν ἀνθρώπων;
διὰ τί ἔθου με κατεντευκτήν

11[1] Cod. + τοῦ πνεύματός μου (cum 55, 106 *al.*). 15[1] + ἔλεγξας. 17[1] + σου.
19[1] + ἐν δυσκολίᾳ. 20[1] + σοι (cum ℵA[1] 257, 259 *al.*). 20[2—2] πάντας τοὺς διαλογισμούς.

Climacus III.

JOB VII. 4b—20.

f. 104 b

[ܡܠܟ ܡܢܬܐ
ܕܐܝܟ ܗܘܝܬ]
ܡܢ ܐܬܪܐ
ܕܠܐ ܡܬܝܕܥ:
5 ܕܡܢ ܗܘ
ܡܫܬܠܚ
ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܬܠܝܢ:
ܕܠܐ ܢܚܙܐ
ܕܥܝܢ ܕܒܪܢܫ
ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ
ܕܒܪܢܫ ܕܠܐ
ܢܬܚܙܐ

JOB VI. 16b—VII. 4.

16b κρύσταλλος πεπηγώς·
17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν·
18 οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων,
ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19 ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν,
ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες[1]·
20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν
οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν πεποιθότες.
21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως,
ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.
22 τί γάρ; μή τι ὑμᾶς ᾔτησα,
23 ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι[1], [23] ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν,
ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με;
24 διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω·
εἴ[1] τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25 ἀλλ' ὡς ἔοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα,
οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι·
26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει,
οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι.
27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε,
ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.
28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας[1] εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι[2].
29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον,
καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον·
ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ[1] σύνεσιν μελετᾷ;
VII. 1 πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2 ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχὼς σκιᾶς,
ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
3 οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενούς,
νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν.
4 ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω Πότε ἡμέρα;
ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν Πότε ἑσπέρα;

19[1] Cod. + αὐτοί. 22[1] om. ἐπιδέομαι. 24[1] + δέ. 28[1] εἰσβλέψατε καὶ ἐπιστρέψατε.
28[2] ἐρῶ. 30[1] om. οὐχὶ (cum 254).

Climacus III.

JOB VI. 16b—VII. 4.

f. 118 a

[ܗܘܝܬ ܡܘܬܐ]
ܕܢܦܠ ܐܢܫ ܠܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܠܬܚܬ ܫܡܝܐ ܗܠܝܢ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗ ܘܢܬܬܚܙܐ ܠܗ ܘܢܬܬܚܙܐ ܠܗ ܘܢܬܬܚܙܐ

TITUS II. 15.

μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.

PSALM CIX.

Ἀλληλούϊα. Ψαλμὸς ΡΘ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

MATTHEW I. 18—25.

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

18 Τοῦ δὲ[1] Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης τῆς μητρὸς
αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. 19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων
αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη[1] λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. 20 ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐν-
θυμηθέντος, ἰδοὺ[1] ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων[2] Ἰωσὴφ υἱὸς
Δαυείδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ
γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. 21 τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις[1] τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου[1]
λέγοντος[2]

23 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν,
καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ,

ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. 24 ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ
τοῦ ὕπνου[1] ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ[2] ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβεν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· 25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν· καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

PSALM II. 7.

Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ τῶν Θεοφανειῶν. Οὗτος ὁ Ψαλμὸς Β καὶ τοῦτο τὸ Ἀντίφωνον·

Κύριος εἶπεν πρός με Υἱός μου εἶ σύ.

TITUS II. 11, 12ª.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Τίτον.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σωτήριος[1] πᾶσιν ἀνθρώποις, 12 παι-
δεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι

Matt. I. 18[1] Cod. + κυρίου. ☜ 19[1] ἀλλὰ ἐνεθυμήθη. ☜ 20[1] καὶ ἰδοὺ. ☜ 20[2] + αὐτῷ (cum syr.[vet.] Pesh.). 21[1] κληθήσεται (cum Cod. B, Ev. Pal. syr.; cf. syr.[cur.]). 22[1] + Ἡσαίου (cum Dacdf syr.[vet.]). 22[2] om. λέγοντος (cum Pesh. Diat. ar. f). 24[1] + αὐτοῦ (cum syr.[vet.] Pesh. Diat. ar.). 24[2] om. αὐτῷ. ☜ Titus II. 11[1] + ἡμῶν. ☜

Climacus III.

TITUS II. 15. PSALM CIX. MATTHEW I. 18—25. PSALM II. TITUS II. 11, 12a.

f. 114a

Titus ii. 15.

Ps. cix.

Matt. i. 18—25.

f. 114b

Ps. ii.

Titus * ii. 11

[1] sic

— Cf. *Studia Sinaitica* VI. p. 39. †—† Cf. *Evangeliarium*, p. 253.

Jeremiah XI. 22—XII. 8.

22 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν[1] καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν[2] τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ,
23 καὶ ἐνκατάλιμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας[1]
ἐν Ἀναθὼθ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. XII. 1 Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι
ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν
εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; 2 ἐφύτευσας αὐτοὺς
καὶ ἐριζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο[1] καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ
στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν· 3 καὶ σύ, Κύριε, γινώ-
σκεις με,[1] δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἅγνισον αὐτοὺς[2] [3]εἰς
ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν[4]. 4 ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ [1]καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ
ἀγροῦ[1] ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων [2]ἐν αὐτῇ[2]; ἠφανίσθησαν
κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν Οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. 5 σοῦ οἱ πόδες
τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις, καὶ ἐν γῇ εἰρήνης
οὐ πέποιθας; πῶς ποιήσεις[1] ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου; 6 ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί
σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν[1] σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν[2],
ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλοῦσιν πρὸς
σὲ καλά 7 Ἐνκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα
τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς. 8 ἐγενήθη ἡ κληρο-
νομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο
ἐμίσησα αὐτήν.

Hebrews X. 19, 20.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ
αἵματι Ἰησοῦ, 20 ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ
καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

Jer. XI. 22[1] Cod. ὑμῶν. 22[2] ὑμῶν. 23[1] lit. ἀνθρώπους. XII. 2[1] om. ἐτεκνοποιήσαντο. 3[1] + καὶ εἶδές με καὶ (cum Q[mg] 22, 36 *al.*). 3[2] ἄθροισον (lit. *praepara* cum Pesh.) αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν (cum 33, 87, 228 Ald.; cf. Q[mg]). 3[3] + κάλει αὐτοὺς (cum Pesh.). Omnia sequentia non ex LXX, sed ex versione Pesh. sumpta sunt. 3[4] om. αὐτῶν (cum Pesh.). 4[1—1] lit. καὶ ὁ χόρτος πάσης τῆς γῆς. 4[2—2] τῆς γῆς (cf. 22, 36, 233). 5[1] περαιώσεις (cum Pesh.). 6[1] lit. ἠπάτησαν (cum Pesh.). 6[2] εἶπον (cum Pesh.).

JEREMIAH XI. 22—XII. 8. HEBREWS X. 19, 20.

f. 32b

Jer. xi. 22—xii. 8.

ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝ ܡܢ ܕܐܬܝܠܝ ܠܡܬܚܢ ܠܒܢܝ ܕܐܢܫܐ ܗܢܘܢ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܢܬܒܥܘܢ ܠܗ ܠܒܝܫ ܐܢܫ ܕܢܬܒܥ

Job VII. 21.

21 καὶ διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην
καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου;
νυνὶ δὲ [1] εἰς γῆν ἀπελεύσομαι,
ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

Isaiah XL. 1—8.

Τρίτον ἀνάγνωσμα ἐκ τοῦ προφήτου Ἠσαΐου.

1 Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ θεός. 2 ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι [1] ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι [2] ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. 3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται[1] πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ [2] ἡ τραχεῖα εἰς πεδία, 5 καὶ ὀφθήσεται[1] ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. 6 φωνὴ λέγοντος Βόησον. καὶ εἶπα Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ [1] χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· 7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος [1] ἐξέπεσεν [2], 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Psalm XLI. 1, 4.

Ψαλμός. 1 Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα,

Ἀντίφωνον. 4 Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

1 Samuel I. 1.

Τῇ δευτέρᾳ κυριακῇ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως. πρῶτον ἀνάγνωσμα ἐκ Βασιλειῶν Α. ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

1 Ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἁρμαθάιμ Σειφὰ ἐξ ὄρους Ἐφράιμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανά, υἱὸς Ἱερεμεὴλ

Job VII. 21[1] Cod. + ἰδοὺ. Isaiah XL. 2[1] + ἰδοὺ. 2[2] + ἰδοὺ. 4[1] om. ἔσται. 4[2] + πᾶσα. 5[1] ἀποκαλυφθήσεται. 6[1] + ὡς. 7[1] + αὐτοῦ. 7[2] + ὅτι πνεῦμα Κυρίου ἔπνευσεν εἰς αὐτό· ἀληθῶς χόρτος ὁ λαός. 8 ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ ἐξέπεσε τὸ ἄνθος αὐτοῦ (cf. Q[mg]).

Climacus III.

JOB VII. 21. ISAIAH XL. 1—8. PSALM XLI. 1, 4. 1 SAMUEL I. 1.

f. 122 b

Job vii. 21

* . . . . . .

21 . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

Isaiah xl. 1—8 †

1

2

5

3

4

f. 122 a

6

7

8

Ps. xli. 1 *

Ps. xli. 4

1 Sam. i. 1

† *

1 *Stud. Sin.* ܡܘܢ̈ܝ.

— Cf. *Studia Sinaitica* VI. pp. cxxxviii, cxxxix.

†—† Cf. *Studia Sinaitica* VI. pp. 37, 38, 88. This agrees with the lesson in *Studia Sinaitica* VI. p. 88 rather than with that on pp. 37, 38.

Job VII. 4b—20.

4b πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωί.
5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων,
τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων.
6 ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρώτερος λαλιᾶς,
ἀπόλωλεν δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.
7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωή,
καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν.
8 οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με·
οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί,
9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ᾽ οὐρανοῦ.
ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ,
10 οὐδ᾽ οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον,
οὐδ᾽ οὐ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ.
11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου,
λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ [1] ὤν,
ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος.
12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων,
ὅτι κατέταξας ἐπ᾽ ἐμὲ φυλακήν;
13 εἶπα ὅτι Παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου,
ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου·
14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις, καὶ ἐν ὁράμασίν με καταπλήσσεις.
15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου,
ἀπὸ δὲ θανάτου [1] τὰ ὀστᾶ μου.
16 οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω·
ἀπόστα ἀπ᾽ ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος.
17 τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν;
ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν [1] εἰς αὐτόν;
18 ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωί,
καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;
19 ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με
οὐδὲ προίῃ με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου [1] ἐν ὀδύνῃ;
20 εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι [1] πρᾶξαι,
ὁ ἐπιστάμενος [2]τὸν νοῦν[2] τῶν ἀνθρώπων;
διὰ τί ἔθου με κατεντευκτήν

11[1] Cod. + τοῦ πνεύματός μου (cum 55, 106 *al.*). 15[1] + ἔλεγξας. 17[1] + σου.
19[1] + ἐν δυσκολίᾳ. 20[1] + σοι (cum ℵA[1] 257, 259 *al.*). 20[2–2] πάντας τοὺς διαλογισμούς.

Climacus III.

JOB VII. 4b—20.

f. 104 b

[ܐܠܐ ܚܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܗܘ]
ܒܝ ܐܬܝܢ
ܕܢܟܬܘ ܠܝ ܚܝܐ :
5 ܕܡܠܝܢ ܗܘ
ܒܠܒܠ
ܕܡܝܢܐ
ܕܡܠܝܢ :
ܒܝܬ ܟܘܪܝܐ
ܡܠܝܢ ܕܐܝܟ
ܒܝ ܕܟܘܠ
ܐܝܟ ܕܐܢܐ :
6 ܕܡܚܝܢ
ܡܠܟ ܒܝ ܕܚܠܠ :
ܕܟܘܢ ܕܡܚܐ
7 ܐܝܟ : ܕܐܢܐ
ܟܝ ܐܝܢ ܡܢܝ
ܢܝ : ܡܝ ܕܢܐ
ܠܝ ܗܘܝܢ ܒܝ
ܐܢܬܝ ܟܠ :
8 ܠܝ ܡܚܝ
ܗܘ ܐܢܬ ܐܝܟ
ܡܢ ܕܚܙܝ ܗܘ
ܐܢܬ ܗܘ ܡܢ
ܕܚܙܝ ܗܘ :
ܡܢ ܕܢܚܘ
ܐܝܟ ܕܢܚ
ܡܢ ܕܢܚ
ܐܝ ܡܢ

JOB VI. 16b—VII. 4.

16b κρύσταλλος πεπηγώς·
17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν·
18 οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων,
ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19 ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν,
ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες[1]·
20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν
οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν πεποιθότες.
21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως,
ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.
22 τί γάρ; μή τι ὑμᾶς ᾔτησα,
23 ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι[1], [23] ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν,
ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με;
24 διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω·
εἴ[1] τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25 ἀλλ' ὡς ἔοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα,
οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι·
26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει,
οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι.
27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε,
ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.
28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας[1] εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι[2].
29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον,
καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον·
ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ[1] σύνεσιν μελετᾷ;
VII. 1 πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2 ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχὼς σκιᾶς,
ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
3 οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενούς,
νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν.
4 ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω Πότε ἡμέρα;
ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν Πότε ἑσπέρα;

19[1] Cod. + αὐτοί. 22[1] om. ἐπιδέομαι. 24[1] + δέ. 28[1] εἰσβλέψατε καὶ ἐπιστρέψατε.
28[2] ἐρῶ. 30[1] om. οὐχὶ (cum 254).

Climacus III.

JOB VI. 16b—VII. 4.

f. 118 a

[ܡܢܬܐ ܕܡܝܐ]
ܕܢܦܠ ܡܢܗ ܡܝܐ ܕܣܠܝܓ ܗܘܝܘ ܕܡܝ ܕܣܠܝܓ ܗܘܝܘ ܕܡܝ ܕܣܠ[ܝ]ܓ ܗ[ܘ]ܝ ܕ[ܡ]ܝ ܕ[ܣ]

1 Samuel VI. 13—18.

13 καὶ οἱ ἐν Βαιθσάμυς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι, καὶ ἦραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου, καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. 14 καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσῆε[1] [2]τὸν ἐν[2] Βαιθσάμυς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν· καὶ[3] σχίζουσιν τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ. 15 καὶ οἱ Λευεῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ τὸ θέμα ἐργὰβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσάμυς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ[1] θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ. 16 καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 17 καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου [1]τῷ κυρίῳ[1]· τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς Ἀκκαρὼν μίαν. 18 καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων [1]τῶν ἀλλοφύλων[1] τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ[2] ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου[3], τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσῆε[4] τοῦ Βαιθσαμυσείτου.

Δεύτερον ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν.

Proverbs I. 20—22.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται,
ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει·
21 ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται,
ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,
ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει
22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί.

---

1 Sam. VI. 14[1] Cod. Ἰησοῦ (cum 44, 74 *al.*). 14[2–2] τοῦ ἐκ (cum 93, 108). 14[3] + αὐτοὶ. 15[1] + ἔθυσαν (cum A XI 19, 29 *al.*). 17[1–1] τοῦ κυρίου. 18[1–1] om. τῶν ἀλλοφύλων (cum 19, 108). 18[2] om. καὶ (cf. Arm.). 18[3] + ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης (cum A 19, 108). 18[4] Ἰησοῦ (cum 247).

Climacus III.

1 SAMUEL VI. 13—18. PROVERBS I. 20—22.

f. 119b

1 Sam. vi. 13—18.

13 ܘܗܘܘ ܡܚܙܝܢ ܠܚܛܬܗ
ܒܥܡܩܐ ܕܝܪܚܐ
ܘܢܣܘ ܥܝܢܝܗܘܢ ܠܡܚܙܐ
ܐܪܘܢܐ ܕܥܠܝܢ ܗܘܐ ܠܡܩܪܐ ܠܒܝܬ ܫܡܫ
ܘܗܢܘܢ ܕܒܢܝ ܒܝܬ ܫܡܫ ܗܘܘ ܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡ ܐܪܘܢܐ ܕܡܪܝܐ
14 ܘܐܬܘ ܠܚܩܠܐ ܕܝܫܘܥ ܗܘܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ
ܘܢܦܠܘ ܥܠ ܟܦܐ ܪܒܬܐ ܕܐܒܢܐ
ܘܩܪܒܘ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘܢܘ
15 ܠܘܝܐ ¹⁵ ܢܣܒܘ ܠܐܪܘܢܐ ܕܡܪܝܐ ܘܠܟܐܪܬܐ ܕܐܒܢܐ ܕܥܠܝܗ ܩܡܘ ܒܝܘܡܐ ܗܘܢܘ
ܘܩܪܒܘ ܥܠܘܬܐ ܘܕܒܚܘ ܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘܢܘ
16 ܘܠܘܝܐ ܢܚܬܘ ܠܐܪܘܢܐ ܕܡܪܝܐ ܘܠܟܐܪܬܐ ܕܐܒܢܐ ܕܥܠܝܗ ܩܡܘ ܥܠ ܦܡ ܪܒ

1 Samuel VI. 5—12.

5 χρυσοῦς ὁμοίωμα[1] τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν. καὶ δώσετε τῷ κυρίῳ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. 6 καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν[1] αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον; 7 καὶ νῦν λάβετε καὶ[1] ποιήσατε ἅμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων[2]· [3]καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ [4]ἀπαγάγετε τὰ τέκνα[4] ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον. 8 καὶ λήμψεσθε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ οὐ θήσετε ἐν θέματι βερεχθὰν[1] ἐκ μέρους αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεσθε. 9 καὶ ὄψεσθε, εἰ εἰς ὁδὸν ὅριον[1] αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσάμυς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν ταύτην τὴν μεγάλην· καὶ ἐὰν μή, καὶ[2] γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἥπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύνπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν. 10 καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτως, καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν[1] εἰς οἶκον· 11 καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα ἐργὰβ[1] καὶ[2] τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς. 12 καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν [1]Βαιθσάμυς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσάμυς.

5[1] Cod. + τῶν ἑδρῶν ὑμῶν καὶ ὁμοίωμα (cum XI, 64 *al.*). 6[1] ἐξαπέστειλεν (cum A *al.*). 7[1] om. καὶ. 7[2] + αὐτῶν. 7[3] + ἐφ' ἃς οὐκ ἐτέθη ζυγός (cum 19, 82 *al.*). 7[4—4] τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπαγάγετε (cum 82, 93 *al.*). 8[1] ἀργὸβ. 9[1] ὁρίων (prob. cum A *al.*). 9[2] om. καὶ (cum Arm. 1, Slav. Ostrog.). 10[1] ἀπέκλεισαν (cum 19, 29 *al.*). 11[1] ἀργὸβ vel ἐργὸβ (cf. Arm.). 11[2] om. καὶ (cf. Georg.). 12[1] + τῶν εἰσόδων (cf. Arm.).

Climacus III.

1 SAMUEL VI. 5—12.

f. 120 a

5 ܗܘܝܢ ܕܡܬܩܛܠܝܢ ܗܘܝܢ ܕܡܠܟܐ
ܕܡܬܚܒܠܝܢ ܕܥܒܝܢ ܠܟ
ܒܪܝܬܟܘܢ ܡܢ ܡܬܡܢ:
ܕܡܬܚܒܠܝܢ ܡܠܟ ܕܠܟ
ܡܠܟ ܕܡܨܪܝܢ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܡܠܟ ܕܠܐ
ܒܪܝܬܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟ ܡܢ ܐܪܥܟ
ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟ ܡܢ ܐܪܥܟ:
ܠܡܢܐ ܬܬܩܠܘܢ ܠܒܒܝܟܘܢ ܕܠܐ ܡܬܩܠ ܠܒܒܟܘܢ
ܠܡܢܐ ܬܬܩܠܘܢ ܠܒܒܟܘܢ ܕܠܐ ܡܬܩܠ ܠܒܒܟܘܢ
ܕ

Micah IV. 3c—5.

3c ⌜μὴ⌝ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν· 4 καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν[1], διότι τὸ στόμα Κυρίου Παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα· 5 ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος [1]τὴν ὁδὸν[1] αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα.

Psalm LVI. (LVII.) 1.

Ψαλμὸς NZ. Ἀντίφωνον. Ἀρχή.

1 Ἐλέησόν με, ὁ θεός, ἐλέησόν με·
ὅτι ἐπί σε πέποιθεν ἡ ψυχή μου.

Τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως. Πρῶτον Ἀνάγνωσμα. Ἐκ βασιλειῶν A. Ἀκολουθία.

1 Samuel IV. 1—6a.

1 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· [1]καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον[1], καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενέζερ, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ. 2 καὶ παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν[1] ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. 3 καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ Κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν [1]τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλώμ, καὶ ἐξελθέτω [2]ἐκ μέσου[2] ἡμῶν καὶ σώσει ὑμᾶς[3] ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν. 4 καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλώμ, καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν [1]Κυρίου[2] καθημένου[3] χερουβείμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλεὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀφνεὶ καὶ Φεινεές. 5 καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ. 6 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι

Micah IV. 4^1 Cod. + αὐτοὺς (cum 36, 49). 5^{1-1} ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ (cf. Justin M.).
1 Sam. IV. 1^{1-1} Cod. om. (cum 245). 2^1 ἔπεσεν (cum 52, 123 et Slav.). 3^1 + μεθ' ἡμῶν (cf. Arm. 1, Arm. 4). 3^{2-2} ἐν μέσῳ (cum A etc.). 3^3 ἡμᾶς (cum A etc.). 4^1 + τῆς διαθήκης (cum A 44, 74). 4^2 + τῶν δυνάμεων (cum A). 4^3 lit. καθημένην ἐπὶ.

Climacus III.

MICAH IV. 3—5. PSALM LVI. (LVII.) 1. 1 SAMUEL IV. 1—6[a].

f. 115 a

ܡܢܬ ܡܢ ܠܬ ܡܢ
ܡܢܬ : ܠܟ
ܠܩܕܡ ܡܕ
ܡܬܢ ܡܢܬ
4 ܐܡܬܝ ܡܠ
ܒܝܬ ܒܝܬ
ܡܢܬ
ܡܢܬ ܐܡܠ
ܡܢܬ ܒܝܬ
ܡܢܬ : ܠܟ
ܡܬ ܡܢ ܡܬܬܠ
ܠܡܐ ܠܡܠ
ܡܬܬ ܡܬܬ
ܡܢ ܡܠܟ
5 ܡܠܠ ܡܠܢ ܠܡܠ
ܡܠ ܡܢ
ܡܬܢ ܡܩܠܡ
ܡܠ ܒܝܬ
ܡܬܡ ܡܬ
ܐܡܬ ܡܢ ܡܠ
ܡܬ ܡܢ ܡܬ
ܡܢ ܡܢ
ܡܬ ܡܢ ܡܢ
ܡܬ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܬ ܡܢ ܡܢ
ܡܠ : ܡܬ
ܡܠ ܡܬ ܡܢ
CCCCCCCC

Ps. lvi. (lvii.)

ܡܢ ܡܢ ܡܢ

1 Samuel II. 19b—29.

19b μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν. 20 καὶ εὐλόγησεν
Ἠλεὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων Ἀποτίσαι[1] σοι Κύριος σπέρμα
ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ
ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 21 καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ
ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ
ἐνώπιον Κυρίου. 22 Καὶ Ἠλεὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ ἤκουσεν [1] ἃ ἐποίουν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·[2] 23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου; 24 μή, τέκνα[1],
ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω[2]· μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ
ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω, τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ[3]. 25 ἐὰν [1] ἁμαρτάνων[2] ἁμάρτῃ
ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ[3] προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ κυρίῳ
ἁμάρτῃ[4], τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς
αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος[5] ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς. 26 καὶ[1] τὸ παιδάριον
Σαμουὴλ [2] ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν καὶ μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων. 27 Καὶ
ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ἠλεὶ καὶ εἶπεν Τάδε[1] λέγει Κύριος Ἀποκαλυφθεὶς
ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον πατρός σου, ὄντων αὐτῶν [2]ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων[3] τῷ
οἴκῳ Φαραώ·[2] 28 καὶ ἐξελεξάμην [1]τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου[1] ἐκ πάντων τῶν
σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, καὶ[2] ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ
θυμιᾷν θυμίαμα καὶ αἴρειν ἐφούδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου τὰ πάντα
[3]τοῦ πυρὸς[3] υἱῶν Ἰσραὴλ [4]εἰς βρῶσιν.[4] 29 καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά
μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ;

20[1] Cod. Ἀνταποδώσαι (cum 19 etc.). 22[1] + σύμπαντα (cum A 44, 74). 22[2] + et violaverunt mulieres orantes in tabernacula testimonii (cf. A XI 19). 24[1] + μὴ (cum XI etc.). 24[2] + περὶ ὑμῶν (cum X XI 52, 64). 24[3] Κυρίῳ (cum 19). 25[1] + γὰρ (cum Slav. Ostrog.). 25[2] om. ἁμαρτάνων. 25[3] om. καὶ (cum Arm. 1, 4). 25[4] + ἀνήρ. 25[5] om. βουλόμενος. 26[1] om. καὶ (cum multis). 26[2] + ἐμεγαλύνετο (cum X 19, 29); A μεγαλυνόμενον. 27[1] οὕτως. 27[2—2] lit. ἐν οἴκῳ Φαραὼ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. 27[3] om. δούλων (cum 44). 28[1—1] αὐτὸν. 28[2] om. καὶ (cum A). 28[3—3] προσφορὰς. 28[4—4] om. εἰς βρῶσιν.

Climacus III.

1 SAMUEL II. 19b—29.

f. 113 a

[ܐܝܟ ܕܐܡܪ]

ܒܪ ܐܚܘܬܐ.

ܕܐܬܐܡܪ

ܒܫܘܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܠܫܡܐ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܗ ܡܢ ܐܝܢ ܕܐܬܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܝܟ

Deuteronomy VII. 26.

Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστιν· 26 καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἔσῃ ἀνάθημα ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθημά ἐστιν.

Δεύτερον ἀνάγνωσμα ἐκ Ἰώβ.

Job VI. 1—16.

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει
2 Εἰ γάρ τις ἱστῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν,
τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν,
3 καὶ δὴ ἄμμου παραλίας[1] βαρυτέρα ἔσται·
ἀλλ' ὡς[2] ἔοικεν τὰ ῥήματά μού ἐστιν φαῦλα.
4 βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί[1] μού ἐστιν,
ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα,
ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με.
5 τί γάρ; μὴ διὰ κενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν;
εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς [1]ἐπὶ φάτνης[1] ἔχων τὰ βρώματα;
6 εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἁλός;
εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς;
7 οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή[1]·
βρόμον γὰρ ὁρῶ[2] τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.
8 εἰ γὰρ δῴη, καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις,
καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῴη ὁ κύριος.
9 ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με,
εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω.
10 εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην ἐπ' αὐτῆς. οὐ φείσομαι·
οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἅγια θεοῦ μου.
11 τίς γάρ μου ἡ ἰσχύς, ὅτι ὑπομένω;
ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταί μου ἡ ψυχή;
12 μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου;
ἢ αἱ σάρκες μού εἰσιν χαλκεῖαι;
13 ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν;
βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν.
14 ἀπείπατό με ἔλεος,
ἐπισκοπὴ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέν με.
15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου· ὥσπερ χειμάρρους ἐκλείπων,
ἢ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με·
16 οἵτινές με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασίν μοι ὥσπερ χιὼν ἢ

Job VI. 3[1] Cod. lit. ἐπὶ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης. 3[2] om. ὡς. 4[1] σαρκί.
5[1–1] lit. *in se.* 7[1] ψυχή (cum ℵ[c.a] A 55, 250 et plur.). 7[2] ὀσφραίνομαι.

Climacus III.

DEUTERONOMY VII. 26. JOB VI. 1—16.

f. 98 a

Deut. vii. 26.

*ܠܡܫܩܠ ܠܐ ܠܡܫܩܠ
ܠܐ ܬܗܘܐ
ܡܫܩܘܬܐ
ܠܡܫܩܠ ܘܠܡܬܗܪ
ܢܫܩ ܡܕܡܐ
ܕܡܗܝ ܢܬܗ
ܗܢܐ ܡܫܩܘܬ
ܗܡܫܩܘ ܕܢܫܩ
ܡܢ :*

ܡܢܝ ܗܢܐ
ܕܡ ܐܢܬ

Job vi. 1—16.

ܕܢܐ ܩܢ
2 ܐܝܟܢܐ ²ܕܝ ܕܢ
ܗܘܬ ܗܘܬ
ܩܢܐ ܕܝܢ
ܕܠ ܡܬܢܬܐ
ܡܬ ܕܡܕܢܐ
3 ܡܫܬܐ : ³ܐܢܐ
ܕܡ ܠܟ ܕܠ
ܡܫܢ ܕܢܐ
ܡܢܡ ܡܝܬ :
ܐܝܟ ܕܐ ܕܐ ܕܠ

ܕܬܥܡ ܡܢܡ :
4 ܕܢܢܐ ܕܢ
ܕܐܢ ܕܡܫܢ
ܡܢ : ܕܐ
ܕܡܗܡܢ
ܐܝܟ ܕܐ ܕܐ :
ܕܐ ܐܝܟ ܕܐ ܕܢ
ܕܡܠܠ ܡܢ
ܕܡܬܠܡ ܠ :
5 ܕܐ ܕܢ ܕܐ
ܠܡܠ ܕܡ
ܕܢ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܕܐ ܕܐ ܕܡܢ :
6 ܕܐ ܕܐ ܕܢ
ܕܡ ܕܐ ܕܡ
ܕܡ ܕܡ ܕܡ :
ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܠܡܐ ܕܐ
ܕܡ ܐܝ ܕܐ
ܕܡ ܡܝ ܕ
ܕܡ ܕܡ ܕ :
7 ܕ ܕܢ ܡܕ

f. 98 b

ܡܕ ܕܡ :
ܕܐ ܕܢ ܕܐ
ܕܐ ܕܡ ܕ
ܡܕ ܕ ܕ
8 ܕ ܕ ²ܕ : ܕ ܕ
ܡܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ :
9 ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ :
ܕ ܕ ܕ
10 ¹⁰ : ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ :
ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ¹¹ : ¹¹ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ
ܕ ¹² : ¹²ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ
ܕ ¹³ : ¹³ ¹³ ¹³
ܕ ¹³ ¹³ ¹³
ܕ ¹³ ¹³ :
ܕ ¹³ ¹³
14 ¹⁴ ¹⁴
ܕ ¹⁴ ¹⁴ :
ܕ ¹⁴ ¹⁴ ¹⁴
15 ¹⁵ : ¹⁵ ¹⁵ ¹⁵
ܕ ¹⁵ ¹⁵ ¹⁵
ܕ ¹⁵ ¹⁵ ¹⁵
ܕ ¹⁵ ¹⁵ ¹⁵
ܕ ¹⁵ ¹⁵ :
16 ¹⁶ ¹⁶ ¹⁶
ܕ ¹⁶ ¹⁶ ¹⁶
ܕ ¹⁶ ¹⁶ ¹⁶
ܕ ¹⁶ ¹⁶ :

— Cf. Land, vol. IV. p. 165.

Deuteronomy VII. 15b—25.

15b καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηρὰς ἃς ἑώρακας καὶ ὅσα ἔγνως οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ, καὶ[1] ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. 16 καὶ φάγῃ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ Κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτο ἔστιν σοι. 17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου ὅτι Πολὺ [1] τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς δυνήσομαι ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς; 18 οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς· μνείᾳ μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησεν Κύριος ὁ θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, 19 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα[1], τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέν σε Κύριος ὁ θεός σου· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν[2] πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 20 καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελιμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ [1] σοῦ· 21 οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου[1] αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, θεὸς μέγας καὶ κραταιός. 22 καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια. 23 καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπωλίᾳ μεγάλῃ ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτούς. 24 καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν[1], καὶ ἀπολεῖται[2] τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνων[3]· οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτούς· 25 τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε ἐν πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις [1]ἀργύριον καὶ χρυσίον[1] ἀπ' αὐτῶν· οὐ[2] λήμψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίσῃς[3] δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα

15[1] Cod. ἀλλὰ. 17[1] + γὰρ. 19[1] + τὰ μεγάλα ἐκεῖνα (cum B[a]AF). 19[2] σου (cum Arab. 3). 20[1] + προσώπου (cum IV 74, 76). 21[1] om. προσώπου. 24[1] σου (cum 18, 19, Ald.). 24[2] ἀπολεῖ (cum 16, 28, Arab. 3). 24[3] ἐκείνου (cum B*AF). 25[1–1] χρυσίον ἢ ἀργύριον. 25[2] καὶ οὐ (cum AF 19, 44, Arab. 1, 3). 25[3] lit. πέσῃς (cf. πέσεις 75).

Climacus III.

DEUTERONOMY VII. 15—25.

f. 100 b

15 ܐܦܝܪ ܡܢܗ ܟܠ ܚܠܝܐ ܘܠܐ ܢܣܝܡ ܠܗ ܒܝܫܬܐ ܕܝܕܥܬܐ ܠܡܢܐ ܕܢܣܢܐ ܠܟܘܢ ܗܘ ܐܦ ܠܐ ܢܣܝܡ

Deuteronomy VII. 6—15.

6 ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ προείλατο Κύριος ὁ θεός σου,
εἶναί σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς. 7 οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλατο Κύριος ὑμᾶς
καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς· ὑμεῖς γάρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· 8 ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἀγαπᾷν Κύριον ὑμᾶς, καὶ διατηρῶν[1] τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσεν τοῖς πατρά-
σιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν Κύριος ὑμᾶς ἐν χειρὶ κραταιᾷ, [2] καὶ ἐλυτρώσατο [3] ἐξ οἴκου
δουλίας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. 9 καὶ γνώσεσθε[1] σήμερον[2] ὅτι
Κύριος ὁ θεός σου, οὗτος θεός[3], θεὸς πιστός, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεάς,
10 καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ
βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσιν· κατὰ πρόσωπον [1]ἀποδώσει αὐτοῖς[1]. 11 καὶ φυλάξῃ[1] τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλ-
λομαί σοι σήμερον ποιεῖν. 12 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσητε [1] τὰ δικαιώματα ταῦτα,
καὶ φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτά, καὶ[2] διαφυλάξει Κύριος ὁ θεός σού σοι τὴν
διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ[3] ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν[4]· 13 καὶ ἀγαπήσει σε
Κύριος[1] καὶ εὐλογήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας
σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ
τὸ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων
σου, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς[2] ὤμοσεν Κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι. 14 εὐλό-
γητὸς ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στεῖρα, καὶ
ἐν τοῖς κτήνεσίν σου· 15 καὶ περιελεῖ Κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν·

8[1] Cod. lit. βεβαιῶν. ☜ 8[2] + καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ (cum B[ab(mg)] AF 15, 16). 8[3] + σε (cum B[ab]AF). 9[1] γνώσῃ (cum B[ab]AF). 9[2] om. σήμερον (cum B[ab]AF). 9[3] om. θεός (cum 44, 71 *al.*). 10[1—1] lit. ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς (cum 118). 11[1] φυλάξητε. ☜ 12[1] + πάντα (cum AF 15, 18). 12[2] om. καὶ. ☜ 12[3] καθὼς (cum 16, 18, 130) καθὰ (cum AF). 12[4] σου (cum F 53, Arab. 1, 2). 13[1] om. Κύριος (cum B[a?b] AF). 13[2] ἧς (cum AF *al.*).

Climacus III.

DEUTERONOMY VII. 6—15.

f. 101 b

ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܝܟܘܢ ܕܢܛܪ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܥܡ ܐܢܫܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܫܪܝ ܠܡܠܟ ܠܡܫܪܝ ܠܡܠܟ ܕܢܗܘܢ ܠܟܘܢ

Deuteronomy VI. 21b—VII. 6.

21b ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· 22 καὶ ἔδωκεν Κύριος σημεῖα
καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν [1]Αἰγύπτῳ[1] ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ[2]
ἐνώπιον ἡμῶν, 23 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν [1] ἐκεῖθεν [2] δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν
ὤμοσεν [3]δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν·[3] 24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν
πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα, φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡμῖν
πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ[1] σήμερον· 25 καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται
ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος. VII. 1 [1]Ἐὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε
Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι[2], καὶ ἐξαρεῖ
ἔθνη μεγάλα [3] ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορραῖον [4]καὶ Γεργεσαῖον
καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον[4] καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ
καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν, 2 καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς· οὐ διαθήσῃ πρὸς
αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς, 3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς
αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
οὐ λήμψῃ τῷ υἱῷ σου· 4 ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύ-
σει θεοῖς ἑτέροις, καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξολεθρεύσει
σε[1] τὸ τάχος. 5 ἀλλ' οὕτως ποιήσετε[1] αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε,
καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ
τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί· 6 ὅτι λαὸς

22[1—1] Cod. γῇ Αἰγύπτου (cum 30, Arab. 3). 22[2] + καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ (cum F X 16, 18 *al.*). 23[1] + Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν (cum AF X 15, 18). 23[2] + ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς καὶ (cum B[ab mg] AF 15, 16). 23[3—3] Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν (cum A 15, 18). 24[1] om. καὶ (cum Copt.). VII. 1[1] ἐὰν δὲ] καὶ ἔσται ἐὰν (cum F X XI 15, 16 *al.*). 1[2] + αὐτὴν (cum AF). 1[3] + καὶ ἰσχυρὰ (cum 18, 128). 1[4—4] καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον. ☜ 4[1] ὑμᾶς (cum 44 Copt.). 5[1] ποιήσεις. ☜

Climacus III.

DEUTERONOMY VI. 21b—VII. 6

f. 103 a

21b ܐܝܟܐ ܕܥܒܕܢ ܠܢ ܡܪܝ ܠܡܨܪܝܡ ܒܝܕ ܚܬܝܢܐ ܘܒܫܘܠܛܢܐ ܕܦܪܥܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܡ ܗܘܝܢ ܠܢ ܠܦܪܥܘܢ ܒܡܨܪܝܡ ܘܠܟܠ ܒܝܬܗ ܠܥܝܢܝܢ ܘܐܦܩ ܝܗܘܐ ܠܢ ܡܛܠ ܕܢܢܣܝܢ ܠܢ ܐܠܗܝܢ ܟܠ ܝܘܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܚܝܐ ܐܝܟ ܕܗܫܐ ܗܢܘܢ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܠܐܒܗܬܗܘܢ ܠܡܬܝܗܒ ܠܢ ܐܠܗ

Deuteronomy VI. 9b—21.

9b τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν[1] καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν[2]. 10 Καὶ ἔσται ὅταν
εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν Κύριος[1] τοῖς πατράσιν
σου, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς
ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας, 11 [1]οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας,
λάκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἐλατόμησας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ
κατεφύτευσας, καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς 12 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ[1] ἐπιλάθῃ
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλίας.
13 Κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ[1] καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολλη-
θήσῃ, καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. 14 οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ[1]
τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν, 15 ὅτι θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ θεός σου ἐν
σοί· μὴ ὀργισθεὶς θυμωθῇ Κύριος ὁ θεός σού σοι· [1]ἐξολεθρεύσει σε ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. 16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν θεόν σου, ὃν τρόπον
ἐξεπειράσατε ἐν τῷ Πειρασμῷ. 17 φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου, [1]τὰ μαρτύρια[2] καὶ τὰ δικαιώματα[3] ὅσα ἐνετείλατό[4] σοι· 18 καὶ ποιήσεις
τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν[1], ἵνα εὖ σοι γένηται,
καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσεν Κύριος τοῖς
πατράσιν ὑμῶν· 19 ἐκδιῶξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου,
καθὰ ἐλάλησεν Κύριος. 20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὔριον
λέγων Τί ἐστιν τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν[1]; 21 καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου Οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος [1] ἐκεῖθεν

9[1] Cod. σου (cum 19, 108). 9[2] σου (cum 19, 108). 10[1] om. Κύριος (cum AF 108). 11[1] + καὶ (cum Arab. 1, 2, 3). 12[1] + πλατυνθῇ ἡ καρδία σου καὶ (cum AF). 13[1] φοβήθητε (cum 53, Slav. Ostrog.). 14[1] + τῶν θεῶν (cum B[ab]AF). 15[1] + καὶ (cum AF). 17[1] + καὶ (cum AF). 17[2] + αὐτοῦ (cum AF). 17[3] + αὐτοῦ (cum F). 17[4] lit. ἐνετειλάμην (cf. cod. 30 ἐντέλλομαι). 18[1] σου (cum B[a]AF). 20[1] om. ἡμῖν (cum Georg. Arab. 3). 21[1] + ὁ θεὸς (cum 15 *al.*).

Climacus III.

DEUTERONOMY VI. 9b—21.

f. 117 a

*[ܡܫܬܐ ܕܐܫܬܡܥܬ ܗܘܝܬ] [ܕܢ ܡܫܬܐܠ]
ܡܢܗܝܢ:
10 ܡܢܐ ܕܢ ܐܠ
ܡܢ ܗܘ
ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ
ܡܐܢ ܗܘܐ
ܐܬܡܢܝܢ
ܐܬܪܐ
ܡܢ ܗܘ ܐܝܟ
ܡܢ ܗܘ ܗܠܠ
ܐܝܟ:
20 ܡܢܐ ܕܢ ܢܥܒܕ
ܡܢ ܗܘ ܡܢ
ܡܢܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܡܢ ܡܠܟ
ܐܠܗ ܡܫܬ:*
11 ܐܬܝܢ ܡܢ
ܥܒܕ ܡܢ ܡܢ
ܐܠܗ ܡܫܬ:
ܡܢ ܡܠܟ
ܡܢ ܡܠܟ

Joel II. 16—20.

16 ἐξελθάτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. 17 ἀνὰ μέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ καὶ ἐροῦσιν Φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν [1]ἐν τοῖς ἔθνεσιν[1] Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; 18 καὶ ἐζήλωσεν Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 19 [1]καὶ ἀπεκρίθη Κύριος[1] καὶ εἶπεν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν[2], καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὀνειδισμὸν ἐν[3] τοῖς ἔθνεσι· 20 καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Psalm LI. 1.

Ψαλμὸς N. Ἀντίφωνον. Ἀρχή.

Ἐλέησόν με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς παρασκευῆς τῆς πρώτης ἑβδομάδος. Ὅτι Σιὼν καλεῖ σε.

Deuteronomy VI. 4—9.

4 Ἄκουε, Ἰσραήλ· Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν[1] Κύριος εἷς ἐστιν· 5 καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς διανοίας[1] σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου. 6 καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου· 7 καὶ προβιβάσεις[1] τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ[2] καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος· 8 καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· 9 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ

Joel II. 17[1—1] Cod. τὰ ἔθνη. 19[1—1] om. καὶ ἀπεκρίθη Κύριος. 19[2] αὐτοῦ. 19[3] om. ἐν. Deut. VI. 4[1] σου (cum 219, 354, 355). 5[1] καρδίας (cum AF 15, 16). 7[1] + αὐτὰ (cum B[ab] A F). 7[2] + σου (cum cod. 58 *al.*).

Climacus III.

JOEL II. 16—20.* PSALM LI. 1. DEUT. VI. 4—9[a].

f. 97 b

Joel ii. 16—20.

ܡܢ ܟܡ ܡܠܬܐ ܘ̈

19 ܐܬܟܢ ܠܡܠܬܗ

ܟܝܟ ܟܡ

ܡܠܐ ܠܟ

ܟܡ ܟܠܗ ܟܡ

ܟܠ ܟܢܘܫ ܘ̈

17 ܟܡ ܡܥܕܐ

ܡܬܟܢܫ ܡܟܟ

ܟܡܬܐ ܡܠܐ

ܡܬܟܟܝܢ ܠܟܝ ܘ̈

ܟܠ ܡܢ ܟܝ

ܟܠ ܡܠܐ

20 ܠܡܬܟ ܘ̈ ܡܢ 20

ܟܠ ܟܠ

ܟܡ ܟܢ

ܟܡ ܡܬ

ܟܡ ܟܡ ܟ̈

ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈

LEVITICUS XI. 42—XII. 8.

42 ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστίν. 43 καὶ
οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς.
44 ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· [1]καὶ ἁγιασθήσεσθε[1] καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι
ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος [2]ὁ θεὸς ὑμῶν[2]· καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν
τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις[3] ἐπὶ τῆς γῆς· 45 ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός· καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ
Κύριος. 46 οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ [1]τῶν πετεινῶν καὶ πάσης
ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς,
47 διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον [1]τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν[1], καὶ
ἀνὰ μέσον [2]τῶν ζωογονούντων[2] τὰ ἐσθιόμενα καὶ ἀνὰ μέσον [3]τῶν ζωογονούντων[3]
τὰ μὴ ἐσθιόμενα. XII. 1 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων[1]
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερμα-
τισθῇ καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ[1] ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας
τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται· 3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ· 4 καὶ τριάκοντα ἡμέρας
καὶ τρεῖς καθίσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς· παντὸς ἁγίου[1] οὐχ ἅψεται,
καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι
καθάρσεως αὐτῆς. 5 ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ[1] ἀκάθαρτος ἔσται δὶς ἑπτὰ ἡμέρας
κατὰ τὴν ἄφεδρον[2]· καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἓξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι
ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. 6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς
ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρί, προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα
καὶ νοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα· 7 καὶ προσοίσει[1] ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν[1] ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς.
οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ. 8 ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ
αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν, καὶ[1] λήμψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς
περιστερῶν, μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα

44[1–1] Cod. om. καὶ ἁγιασθήσεσθε (cum 16, 77). 44[2–2] om. ὁ θεὸς ὑμῶν (cum 16, 77). 44[3] ἕρπουσιν (cum + marg. X). 46[1] + περὶ (cum 58, 59). 47[1–1] τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων (cum 118). 47[2–2] om. τῶν ζωογονούντων (cf. Arab. 1, 2). 47[3–3] om. τῶν ζωογονούντων (cf. Arab. 1, 2). XII. 1[1] om. λέγων. 2[1] om. καὶ (cum 16 *al.*). 4[1] ἁγίου (cum F et plur.). 5[1] om. καὶ (cum 53, 72). 5[2] + αὐτῆς (cum F). 7[1.1] + ὁ ἱερεὺς *bis*. 8[1] om. καὶ (cum Arm. Ed.).

Climacus III.

LEVITICUS XI. 42—XII. 8.

f. 33 a

ܠܐ ܬܐܟܠ ܠܟ ܕܢܦܠ ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܬܐ
ܕܡܫܬܐܠܝ ܡܢ ܕܒܛܢܗ ܕܟܠ ܡܕܡ
ܕܡܫܬܐܟܠ ܡܢ ܕܥܠ ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ ܕܪܓܠܘܗܝ
43 ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܪܡܫ ܢܦܫܟ ܕܢܬܛܡܐ ܘܠܐ ܬܬܛܡܘ ܒܗ
ܕܡܫܬܐܠܝ ܕܢܬܛܡܘܢ ܕܒܗ ܕܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ
ܕܢܢܛܪܘ ܠܡܕܡܐ ܕܢܬܩܕܫܘܢ ܘܬܗܘܘܢ ܩܕܝܫܝܢ ܠܝ
47 ܠܐ ܬܐܟܠ ܠܟ ܕܢܦܠ ܥܠ ܒܛܢܗ ܕܪܓܠ ܘܥܠ ܐܪܒܥ
ܪܓܠܘܗܝ ܕܡܫܬܐ ܠܟ ܕܢܬܛܡܐ ܘܥܠ ܟܠ ܕܡܫܬܐ
ܕܢܬܛܡ ܠܟ ܡܕܡ ܕܢܬܛܡ ܘܥܠ ܟܠ ܕܡܫܬܐ ܕܢܬܛܡ
ܕܡܫܬܐ ܠܟ ܡܕܡ ܕܢܬܛܡ ܘܥܠ ܟܠ ܕܡܫܬܐ ܕܢܬܛܡ
44 ܕܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܩܕܝܫ ܗܘܝܬܘܢ ܠܝ ܡܛܠ
ܕܩܕܝܫ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܘܬܬܩܕܫܘܢ ܘܬܗܘܘܢ
ܩܕܝܫܝܢ ܠܝ ܡܛܠ ܕܩܕܝܫ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ
ܕܢܬܩܕܫ ܠܟ ܡܕܡ ܕܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܫܬܐ ܕܪܡܫ
45 ܕܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܕܐܦܩܬܝ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܡ
ܕܗܘܝܬܝ ܠܟܘܢ ܠܐܠܗܐ ܘܗܘܝܬܘܢ ܩܕܝܫܝܢ ܠܝ
ܡܛܠ ܕܩܕܝܫ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܘܐܦܪܫ ܠܟܘܢ ܡܢ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܡܫܬܐ ܕܡܫܬܐ ܕܒܥܝܪ ܒܥܪܐ ܘܒܥܦܐ ܕܡܫܬܐ
46 ܗܕܐ ܢܡܘܣܐ ܕܒܗܝܡܬܐ ܘܒܛܝܪܐ ܘܒܟܠ ܢܦܫ ܚܝܬܐ
ܕܡܬܪܡܣ ܠܒܗ ܕܒܥܠ ܕܡܫܬܐ ܕܡܬܪܡܣ ܠܒܗ ܕܒܥܠ

f. 33 b

ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡܐ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
3 ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
4 ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
7 ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
5 ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
8 ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
6 ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܘܕܡܫܬܐ ܕܬܬܛܡ ܠܗ ܕܒܥܠ

* sic.

LEVITICUS VIII. 18b—30.

18b Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. 19 καὶ ἔσφαξεν Μωυσῆς τὸν κριόν· καὶ προσέχεεν Μωσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ· 20 καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν κατὰ μέλη, καὶ ἀνήνεγκεν Μωσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ· 21 καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι, καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁλοκαύτωμα ὅ ἐστιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ. 22 καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, κριὸν τελειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. 23 καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβεν Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. 24 καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών· καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσέχεεν Μωσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 25 καὶ ἔλαβεν τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ [1]ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν[1] δεξιόν· 26 καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος ἔναντι Κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἕνα καὶ λάγανον ἕν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπέθηκεν[1] τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· 27 καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου. 28 καὶ ἔλαβεν Μωσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν ὀσμὴ[1] εὐωδίας· κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ. 29 καὶ λαβὼν Μωσῆς τὸ στηθύνιον, ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα[1] ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως· καὶ ἐγένετο Μωσῇ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ. 30 καὶ ἔλαβεν Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέρανεν ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.[1]

25[1–1] Cod. om. ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν. 26[1] ἐπὶ (cum V 19, 74 *al.*). 28[1] εἰς ὀσμὴν (cum Georg. Arm. 1). 29[1] ἀφαίρεμα (cum 16, 30 *al.*). 30[1] + Καὶ ἡγίασε Μωσῆς τὸν Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ (cum B[ab]F Pesh.).

Climacus III.

LEVITICUS VIII. 18—30.

f. 36 a

18 ܘܩܪܒ ܐܗܪܘܢ ܘܒܢܘܗܝ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܕܡܘܥܕܐ ܘܣܡܟܘ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ ܪܫܗ ܕܬܘܪܐ
19 ܘܩܛܠ ܬܘܪܐ ܘܩܒܠ ܡܕܡܐ ܕܕܡܐ ܕܬܘܪܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܣܒܝܒ ܡܕܒܚܐ
ܕܡܫܟܢ ܡܘܥܕܐ ܘܡܪܩ ܠܬܘܪܐ ܥܠ ܩܪܢܘܗܝ ܕܡܕܒܚܐ ܒܟܠ ܣܒܝܒ ܘܩܕܫ ܠܡܕܒܚܐ
20 ܘܩܛܠ ܬܪܝܢ ܟܪܝܢ ܘܫܕܐ ܡܕܡܐ ܕܬܘܪܐ ܘܦܪܫ ܠܦܪܣܘܗܝ ܘܠܟܪܥܘܗܝ
21 ܘܚܪܩ ܡܕܡܐ ܕܦܪܣܘ ܘܠܟܪܥܘ ܒܡܝܐ ܘܐܣܬܝ ܟܠܗ ܡܕܡܐ ܕܬܘܪܐ
ܠܡܕܒܚܐ ܘܩܛܪ ܠܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܥܠܬܐ ܕܡܫܟܢ ܡܘܥܕܐ ܕܪܝܚ ܛܒܐ ܩܘܪܒܢܐ
ܕܡܪܝܐ ܠܡܫܐ ܕܩܛܪܬܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ
22 ܘܩܪܒ ܬܪܝܢ ܐܝܠܐ ܕܡܠܘܐ ܕܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܡܘܥܕܐ ܘܣܡܟܘ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ ܪܫܗ ܕܬܘܪܐ
23 ܘܩܛܠ ܘܩܒܠ ܡܕܡܐ ܕܕܡܐ ܕܬܘܪܐ ܘܫܕܐ ܡܕܡܐ ܕܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܡܘܥܕܐ ܘܦܪܣ ܠܦܪܣܘ ܘܠܟܪܥܘ ܒܡܝܐ

f. 36 b

24 ܘܩܪܒ ܐܗܪܘܢ ܘܒܢܘܗܝ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܡܘܥܕܐ ܘܣܡܟܘ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ ܪܫܗ ܕܬܘܪܐ
ܕܡܠܘܐ ܘܫܕܐ ܡܕܡܐ ܕܬܘܪܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܣܒܝܒ ܡܕܒܚܐ ܒܟܠ ܣܒܝܒ ܘܩܕܫ ܠܡܕܒܚܐ
25 ܘܣܒ ܚܠܒܐ ܕܬܘܪܐ ܘܟܠܝܘܬܗ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ
ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܟܠܝܐ
26 ܘܩܛܪ ܡܢ ܠܚܡܐ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ
ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ
ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ ܕܩܡ ܡܕܡ ܕܦܛܝܪܐ
27 ܘܣܡܟ ܡܢ ܕܡܫܚܐ ܕܡܫܚ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܣܒܝܒ ܡܕܒܚܐ ܒܟܠ ܣܒܝܒ ܘܩܕܫ ܠܡܕܒܚܐ
28 ܘܩܛ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܪܬܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ
29 ܘܣܒ ܚܠܒܐ ܕܬܘܪܐ ܕܡܫܟܢ ܡܘܥܕܐ ܘܦܪܫ ܠܦܪܣ ܠܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ
ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ
30 ܘܣܡ ܡܢ ܕܡܫܚܐ ܕܡܫܚ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܣܒܝܒ ܡܕܒܚܐ ܒܟܠ ܣܒܝܒ ܘܩܕܫ ܠܡܕܒܚܐ
ܕܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ
ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ
ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢ ܠܡܪܝܐ ܕܡܫܐ ܕܡܠܘܐ ܗܘ ܠܡܪܝܐ

* Cf. Matt. xxiii. 15 ܠܡܝܐ *infra*.

Exodus IV. 14c—18b.

14c χαρήσεται ἐν ἑαυτῇ. 15 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε. 16 καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν θεόν. 17 καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρί σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. 18 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς Ἰοθὸρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει[1] Πορεύσομαι καὶ[2] ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι[3] ζῶσιν. καὶ εἶπεν Ἰοθὸρ Μωυσῇ Βάδιζε ὑγιαίνων.

Joel II. 12—14.

Δεύτερον ἀνάγνωσμα ἐκ Ἰωὴλ τοῦ προφήτου.

12 καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν Ἐπιστράφητε πρὸς με [1]ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν[1] καὶ[2] ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ, 13 καὶ διαρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστίν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. 14 τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, θυσίαν[1] καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν;

Micah IV. 1—3.

Τρίτον ἀνάγνωσμα ἐκ Μιχαίου τοῦ προφήτου.

1 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ σπεύσουσιν[1] πρὸς αὐτὸ λαοί, 2 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ· καὶ δείξουσιν[1] ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ. ὅτι ἐκ Σειὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἰερουσαλήμ, 3 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ

Exod. IV. 18[1] Cod. εἶπεν αὐτῷ (cum F *al.*). 18[2] om. καὶ (cum 72). 18[3] om. ἔτι. ☜
Joel II. 12[1—1] ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν. ☜ 12[2] om. καὶ (cum A, 22 *al.*). 14[1] καὶ θυσίαν (cum H. & P.). Micah IV. 1[1] συναχθήσονται. ☜ 2[1] δείξει. ☜

CODEX CLIMACI RESCRIPTUS.

Climacus III.

EXODUS IV. 14c—18. JOEL II. 12—14. MICAH IV. 1—3.

f. 116 b

Exodus iv. 14c—18.

f. 116 a

Joel ii. 12—14.[2]

Micah iv. 1—3.

[1] Cf. Matt. vii. 10. [2] Cf. *Studia Sinaitica* VI. p. 45. [3] Cf. Heb. i. 2.

CODEX CLIMACI RESCRIPTUS.

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

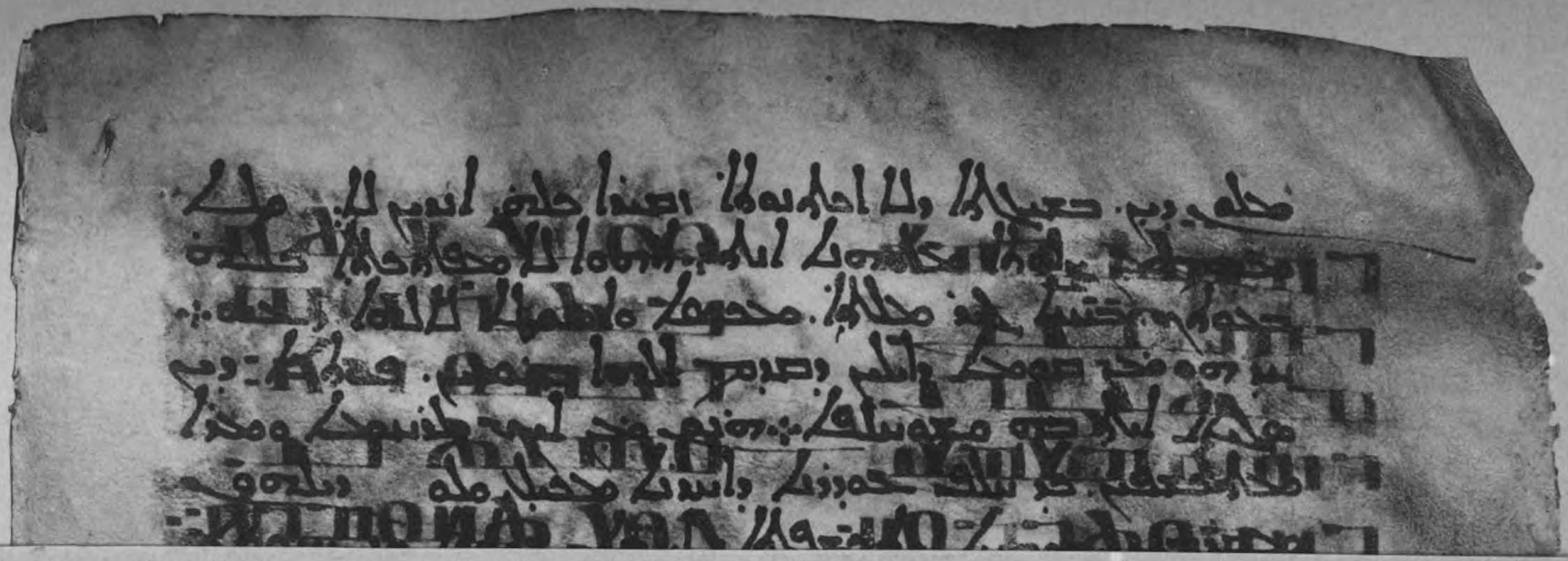

PLATE IV

PLATE VI

PLATE VII

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM